

U S T A W A

z dnia

**o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej
w województwie**

Art. 1. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 i 1948) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) legalizacja – zespół czynności obejmujących sprawdzenie i stwierdzenie w drodze decyzji, poświadczonej wyłącznie dowodem legalizacji, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania;”;

2) w art. 8 w ust. 5 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wyłącznie legalizację ponowną;”;

3) po art. 8c dodaje się art. 8ca w brzmieniu:

„Art. 8ca. W przypadku gdy prawna kontrola metrologiczna przyrządu pomiarowego jest przeprowadzana w miejscu jego zainstalowania lub miejscu użytkowania i jest to niezbędne dla prawidłowego sprawdzenia przyrządu pomiarowego, organ administracji miar albo podmiot upoważniony wzywa wnioskodawcę do:

- 1) udostępnienia specjalistycznego sprzętu, w szczególności wzorców miary wraz z dowodami spójności pomiarowej, i odpowiednich środków technicznych;
- 2) udostępnienia materiałów lub substancji niezbędnych do przeprowadzenia sprawdzenia przyrządu pomiarowego;
- 3) dostarczenia dodatkowych egzemplarzy przyrządu pomiarowego reprezentujących typ, który ma być zatwierdzony, jego elementów lub urządzeń dodatkowych w przypadkach badania typu;
- 4) zapewnienia pomocy personelu pomocniczego przy sprawdzaniu przyrządu pomiarowego.”;

4) w art. 8h ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy upłynął okres ważności, zatwierdzenie typu uznaje się za ważne w odniesieniu do przyrządów pomiarowych wprowadzonych już do użytkowania.”;

5) art. 8l otrzymuje brzmienie:

„Art. 8l. Organ administracji miar oraz podmiot upoważniony odmawiają, w drodze decyzji, dokonania legalizacji, w przypadku gdy:

- 1) nie jest zatwierdzony typ zgłoszonego przyrządu pomiarowego podlegającego zatwierdzeniu typu;
- 2) przyrząd pomiarowy jest uszkodzony, niekompletny lub nieprzygotowany do sprawdzenia;
- 3) czynności związane z legalizacją mają być wykonywane w miejscu, o którym mowa w art. 8c pkt 3, a wnioskodawca nie zapewnił warunków, o których mowa w art. 8ca.”;

6) w art. 8m:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zgodność konstrukcji, wykonania, materiałów i charakterystyk metrologicznych z zatwierdzonym typem lub wymaganiami, z tym że w przypadku zmiany wymagań, która nastąpiła przed zgłoszeniem do legalizacji pierwotnej przyrządu pomiarowego podlegającego zatwierdzeniu typu – wyłącznie z zatwierdzonym typem;”

b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Podczas legalizacji ponownej przyrządu pomiarowego, wprowadzonego do obrotu lub do użytkowania w wyniku dokonania oceny zgodności, przeprowadza się sprawdzenie tego przyrządu pod względem zgodności z wymaganiami obowiązującymi w roku, w którym dokonano oceny zgodności, w oparciu o które dokonano tej oceny.”

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Legalizacja jednorodnej partii przyrządów pomiarowych może być wykonana jako sprawdzenie każdego egzemplarza przyrządu pomiarowego albo z zastosowaniem metody statystycznej.”

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Metoda statystyczna, o której mowa w ust. 5, polega na losowym pobraniu z każdej jednorodnej partii przyrządów pomiarowych próbki tych przyrządów i sprawdzeniu każdego egzemplarza przyrządu pomiarowego z pobranej próbki.”;

7) w art. 8n po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku stwierdzenia na podstawie przeprowadzonego sprawdzenia przyrządu pomiarowego, że przyrząd pomiarowy nie spełnia wymagań, organ administracji miar albo podmiot upoważniony, w drodze decyzji, odmawia poświadczenia dowodem legalizacji, że przyrząd spełnia wymagania.”;

8) w art. 9 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowy sposób przeprowadzania prawnej kontroli metrologicznej, w tym sposób dokonywania legalizacji za pomocą metody statystycznej, rodzaje przyrządów pomiarowych, które mogą podlegać legalizacji dokonywanej za pomocą tej metody, oraz warunki jednorodności partii przyrządów pomiarowych,”;

9) w art. 10 uchyla się pkt 3;

10) po art. 10a dodaje się art. 10b–10d w brzmieniu:

„Art. 10b. 1. Przy Prezesie działa Rada Metrologii, zwana dalej „Radą”.

2. Do zadań Rady należy opiniowanie:

- 1) stanu i kierunków rozwoju krajowej metrologii;
- 2) działalności merytorycznej administracji miar;
- 3) planu strategicznego, o którym mowa w art. 16 ust. 2;
- 4) rocznych planów i sprawozdań, o których mowa w art. 16 ust. 3.

3. Opinie Rady, o których mowa w ust. 2, są przedstawiane Prezesowi i ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

4. Prezes oraz minister właściwy do spraw gospodarki mogą zlecać Radzie opracowanie i przedstawienie analiz lub opinii w zakresie innym niż określony w ust. 2.

5. Rada w celu wykonania swoich zadań ma prawo wglądu do dokumentów administracji miar i może żądać niezbędnych informacji od Prezesa, z wyjątkiem dokumentów i informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa lub inne tajemnice prawnie chronione.

Art. 10c. 1. Członków Rady powołuje minister właściwy do spraw gospodarki spośród kandydatów zgłoszonych przez organy, podmioty i organizacje, o których mowa w ust. 2.

2. W skład Rady wchodzi:

- 1) przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 2) przedstawiciel ministra właściwego do spraw nauki;
- 3) przedstawiciel Polskiego Komitetu Normalizacyjnego;

- 4) przedstawiciel Polskiego Centrum Akredytacji;
- 5) przedstawiciel Wojskowego Centrum Metrologii;
- 6) pięciu przedstawicieli ogólnopolskich organizacji gospodarczych lub przedsiębiorców prowadzących badania naukowe w obszarze technologii pomiarowych;
- 7) pięciu przedstawicieli uczelni uprawnionych do używania w nazwie wyrazów „uniwersytet techniczny” lub „politechnika”;
- 8) przedstawiciel okręgowych urzędów miar wyróżniający się wiedzą i doświadczeniem w zakresie działania administracji miar.

3. Kandydatem na członka Rady może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie metrologii.

4. Kadencja Rady trwa 5 lat.

5. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Rady nie dłużej niż przez dwie kadencje.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki odwołuje członka Rady w przypadku:

- 1) złożenia rezygnacji;
- 2) utraty zdolności do pełnienia obowiązków na skutek długotrwałej choroby, trwającej co najmniej 6 miesięcy;
- 3) niewypełniania lub nienależytego wypełniania obowiązków;
- 4) zaprzestania spełniania któregokolwiek z wymagań określonych w ust. 3 pkt 1 i 2.

7. W przypadku odwołania lub śmierci członka Rady przed upływem kadencji minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie powołuje na jego miejsce inną osobę. Powołanie następuje do końca kadencji Rady. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 10d. 1. Pracami Rady kieruje przewodniczący wybierany przez Radę spośród jej członków.

2. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady w miarę potrzeb, nie rzadziej jednak niż raz na 6 miesięcy.

3. Przewodniczący zwołuje posiedzenia Rady z własnej inicjatywy albo na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, Prezesa lub co najmniej pięciu członków Rady, nie później niż w terminie 4 tygodni od dnia otrzymania wniosku.

4. Rada podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków Rady. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego.

5. Rada może powoływać komisje problemowe. W skład komisji mogą wchodzić eksperci zewnętrzni.

6. Szczegółowy tryb działania Rady, wyboru przewodniczącego oraz powoływania i funkcjonowania komisji problemowych określa regulamin ustanowiony przez Radę.

7. Członkom Rady przysługuje zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255), w przypadku gdy posiedzenia Rady odbywają się poza miejscem ich zamieszkania lub świadczenia pracy.

8. Obsługę organizacyjną i finansową Rady zapewnia Główny Urząd Miar.”;

11) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Dyrektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy podległych im urzędów.”;

12) w art. 12:

a) ust. 3d otrzymuje brzmienie:

„3d. Nabór na stanowisko Prezesa przeprowadza zespół powołany przez ministra właściwego do spraw gospodarki. W skład zespołu wchodzi 5 osób, których wiedza i doświadczenie dają rękojmię wyłonienia najlepszych kandydatów, w tym co najmniej 2 członków Rady. W toku naboru ocenia się doświadczenie zawodowe kandydata, wiedzę niezbędną do wykonywania zadań na stanowisku, na które jest przeprowadzany nabór, oraz kompetencje kierownicze.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes powołuje i odwołuje dyrektorów oraz wykonuje w stosunku do nich inne czynności z zakresu prawa pracy.”;

c) uchyla się ust. 5,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Prezes sprawuje nadzór w zakresie prawidłowości wykonywania przez dyrektorów zadań należących do ich zakresu działania i prawidłowości

funkcjonowania kierowanych przez nich urzędów oraz przeprowadza w tym zakresie kontrole.”;

13) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy miar, a także określa ich obszar działania i siedziby, uwzględniając w szczególności zapotrzebowanie na czynności metrologiczne w poszczególnych regionach, rozwój gospodarczy oraz tradycję w tym zakresie.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki może, w ramach okręgowych urzędów miar, tworzyć i znosić wydziały zamiejscowe tych urzędów, uwzględniając zapotrzebowanie na czynności metrologiczne w poszczególnych regionach, rozwój gospodarczy oraz tradycję w tym zakresie.”;

14) w art. 14:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organizację okręgowych urzędów miar określają nadane przez Prezesa, w drodze zarządzenia, statuty i regulaminy.”,

b) uchyla się ust. 3;

15) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Środki finansowe pozyskane na finansowanie zadań, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2, z wyjątkiem środków wskazanych w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, 1948, 1984 i 2260), są gromadzone na wyodrębnionym rachunku prowadzonym w Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Środki finansowe, o których mowa w ust. 1, nie stanowią dochodów budżetu państwa.”;

16) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Do zakresu działania Prezesa należy:

1) utrzymywanie i rozwój systemu legalnych jednostek miar i państwowych wzorców jednostek miar, w szczególności:

a) budowa, utrzymywanie i modernizacja państwowych wzorców jednostek miar oraz układów pomiarowych służących do przekazywania jednostek miar przechowywanych i stosowanych w Urzędzie, oraz prowadzenie prac rozwojowych w tym zakresie,

- b) informowanie, w drodze obwieszczenia, o spełnieniu przez wzorce jednostek miar warunków określonych dla państwowych wzorców jednostek miar,
 - c) zapewnienie, w drodze porównań, powiązania państwowych wzorców jednostek miar z międzynarodowymi wzorcami jednostek miar lub wzorcami jednostek miar w innych krajach, a także potwierdzania kompetencji w zakresie realizowanych wzorcowań i pomiarów,
 - d) zapewnienie przekazywania wartości legalnych jednostek miar od państwowych wzorców jednostek miar do przyrządów pomiarowych, w tym na rzecz podmiotów wykonujących działalność w celu zapewnienia jednolitości miar i dokładności pomiarów związanych z obronnością i bezpieczeństwem państwa, której organizację określa rozporządzenie wydane na podstawie art. 3,
 - e) sprawowanie nadzoru nad działalnością jednostek organizacyjnych i laboratoriów spoza administracji miar będących właścicielami państwowych wzorców jednostek miar, utrzymujących i udostępniających te wzorce,
 - f) wytwarzanie i certyfikacja materiałów odniesienia,
 - g) wykonywanie ekspertyz i badań przyrządów pomiarowych,
 - h) wyznaczanie wartości wielkości przez wykonywanie pomiarów przedmiotów, w stosunku do których dokonywane są czynności pomiarowe,
 - i) organizowanie i prowadzenie krajowych porównań międzylaboratoryjnych;
- 2) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinach dotyczących metrologii, w szczególności w zakresie technologii pomiarowych, oraz współpraca z innymi jednostkami naukowymi w tym zakresie;
- 3) wspieranie i inspirowanie rozwoju krajowego przemysłu, w szczególności:
- a) udzielanie konsultacji i doradztwa technicznego w zakresie przyrządów, metod oraz technologii pomiarowych,
 - b) organizowanie i prowadzenie szkoleń specjalistycznych w dziedzinie miar i technologii pomiarowych,
 - c) prowadzenie działań popularyzujących i promujących zagadnienia miar i metrologii, w tym prowadzenie działalności wydawniczej,
 - d) inicjowanie prac normalizacyjnych w sprawach miar,
 - e) inicjowanie rozwoju badań naukowych, prac rozwojowych i innych przedsięwzięć w dziedzinach dotyczących metrologii oraz nawiązywanie

i prowadzenie współpracy z krajowymi podmiotami zajmującymi się taką działalnością;

- 4) współpraca międzynarodowa w zakresie miar, w szczególności:
 - a) reprezentowanie Rzeczypospolitej Polskiej w metrologicznych organizacjach międzynarodowych i regionalnych,
 - b) współdziałanie z zagranicznymi instytucjami prowadzącymi działania w zakresie miar;
- 5) wykonywanie zadań z zakresu prawnej kontroli metrologicznej, w szczególności:
 - a) zatwierdzanie typów przyrządów pomiarowych na podstawie wyników przeprowadzonych badań i nadawanie znaków zatwierdzenia typu, w drodze decyzji, jak również cofanie decyzji zatwierdzenia typu,
 - b) prowadzenie rejestru zatwierdzonych typów przyrządów pomiarowych,
 - c) wykonywanie prawnej kontroli metrologicznej oraz uznawanie za równoważną prawnej kontroli metrologicznej w Rzeczypospolitej Polskiej odpowiedniej kontroli wykonanej przez właściwe zagraniczne instytucje metrologiczne,
 - d) udzielanie i cofanie jednostkom, w drodze decyzji, upoważnień do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej określonych rodzajów przyrządów pomiarowych,
 - e) wydawanie certyfikatów zgodności w ramach systemu Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej;
- 6) nadzorowanie i koordynacja służby miar w Polsce, w szczególności:
 - a) sprawowanie nadzoru nad organami administracji miar i kierowanymi przez nie urzędami oraz zapewnianie prawidłowości i spójności ich działania,
 - b) sprawowanie nadzoru nad jednostkami, o których mowa w lit. c oraz w pkt 5 lit. d, w zakresie działalności wynikającej z udzielonych im upoważnień i zezwoleń,
 - c) wydawanie, odmowa wydania i cofanie jednostkom, w drodze decyzji, zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie wykonywania napraw lub instalacji oraz sprawdzania określonych rodzajów przyrządów pomiarowych,
 - d) wykonywanie zadań organu nadzoru rynku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579) w zakresie prowadzenia postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych

z wymaganiami lub stwarzających zagrożenie, w odniesieniu do przyrządów pomiarowych i wag nieautomatycznych,

- e) opracowywanie projektów rozporządzeń w sprawach należących do jego zakresu działania,
 - f) opiniowanie nadsyłanych do Urzędu projektów aktów prawnych,
 - g) sygnalizowanie właściwym organom potrzeby podjęcia prac legislacyjnych w sprawach miar;
- 7) wydawanie Dziennika Urzędowego Głównego Urzędu Miar;
 - 8) wykonywanie, w zakresie kompetencji, innych prac metrologicznych;
 - 9) wykonywanie zadań przewidzianych w odrębnych ustawach lub powierzonych przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Prezes przygotowuje i przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki do zatwierdzenia, zaopiniowany przez Radę, czteroletni strategiczny plan działania Głównego Urzędu Miar, obejmujący główne cele, wyzwania i kierunki działań Urzędu, w powiązaniu ze strategiami rozwoju, o których mowa w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 383, 1250, 1948 i 1954).

3. Prezes przygotowuje i przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, zaopiniowane przez Radę:

- 1) roczny plan działania Głównego Urzędu Miar obejmującego realizację poszczególnych zadań, o których mowa w ust. 1, uwzględniający postanowienia planu, o którym mowa w ust. 2, oraz
 - 2) roczne sprawozdanie z realizacji zadań Urzędu.”;
- 17) w art. 18:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obwieszczenia Prezesa, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1 lit. b, są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.”,
 - b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zarządzenia Prezesa w sprawach, o których mowa w art. 14 ust. 2.”;
- 18) uchyla się art. 19;
- 19) art. 20 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 20. 1. Do zakresu działania dyrektorów należy:
- 1) badanie przyrządów pomiarowych w celu zapewnienia wykonania zadań, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, a w szczególności legalizacja przyrządów pomiarowych;

- 2) realizowanie zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1161);
- 3) realizowanie zadań w zakresie sprawowania nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy oraz współdziałanie z administracją publiczną w tym zakresie;
- 4) wykonywanie innych zadań powierzonych przez Prezesa.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, dyrektorzy wykonują na terytorialnym obszarze działania podległych im urzędów.

3. Dyrektor wykonuje zadania organu nadzoru rynku w rozumieniu ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie przeprowadzania kontroli spełniania przez wyroby wymagań, w odniesieniu do przyrządów pomiarowych i wag nieautomatycznych.

4. Okręgowe urzędy miar mogą wykonywać inne prace metrologiczne, zgodnie z kompetencjami i możliwościami technicznymi, w tym wzorcowanie i ekspertyzy przyrządów pomiarowych.

5. Okręgowe urzędy miar mogą, po uzgodnieniu z Prezesem, współpracować z krajowymi i zagranicznymi organizacjami, instytucjami oraz uczelniami prowadzącymi działania w zakresie miar.”;

20) w art. 21:

a) w ust. 1:

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) czasowe wycofanie z użytkowania, w drodze decyzji, przyrządów pomiarowych, których legalizacja utraciła ważność zgodnie z art. 8n ust. 4;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wycofanie, w drodze decyzji:

a) z obrotu lub użytkowania – przyrządów pomiarowych niespełniających wymagań,

b) z użytkowania – przyrządów pomiarowych w przypadku, gdy w okresie, na który została wydana decyzja, o której mowa w pkt 4a, nie zostanie poświadczony dowodem legalizacji, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania.”;

b) dodaje się ust. 5–8 w brzmieniu:

„5. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 4a, jest wydawana na okres 3 miesięcy. Na uzasadniony wniosek strony okres ten może być przedłużany na kolejne okresy 3 miesięczne.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 4a, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Wydając decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 4a, organ administracji miar przedłuża stosowanie zabezpieczeń, o których mowa w art. 22j ust. 3, na czas obowiązywania tej decyzji.

8. Decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 4a, wygasa przed upływem okresu, na który została wydana, z dniem poświadczenia dowodem legalizacji, że przyrząd pomiarowy spełnia wymagania.”;

21) w art. 22j:

a) w ust. 1:

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) dowody legalizacji poświadczające dokonanie legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej zostały wydane przez podmioty nieposiadające upoważnień, zostały zniszczone lub uszkodzone albo brak jest dowodów legalizacji przyrządu pomiarowego,”

– dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) legalizacja utraciła ważność zgodnie z art. 8n ust. 4”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 3, dokonuje się na czas niezbędny do:

1) przeprowadzenia czynności mających na celu ustalenie i wyjaśnienie okoliczności sprawy będącej przedmiotem kontroli albo usunięcia nieprawidłowości stwierdzonych podczas kontroli, nie dłużej niż na okres 2 miesięcy, lub

2) wydania decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4a.”;

22) w art. 24:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do opłat, o których mowa w ust. 2, nie stosuje się przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa dotyczących odraczania terminu płatności podatku lub zapłaty

zaległości podatkowej, rozkładania na raty podatku lub zapłaty zaległości podatkowej i umarzania zaległości podatkowej, z zastrzeżeniem ust. 8.”,

b) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Opłaty, o których mowa w ust. 2, umarza się, na zasadach określonych w art. 67d ustawy – Ordynacja podatkowa.”;

23) w art. 24a po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Nieuiszczenie w terminie opłat, o których mowa w art. 24 ust. 2 pkt 2 i 7, skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.”;

24) w art. 26:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto umyślnie użytkuje lub przechowuje w stanie gotowości do użycia przyrządy pomiarowe wycofane z użytkowania na podstawie decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4a lub 5, lub umyślnie niszczy zabezpieczenia, o których mowa w art. 22j ust. 3 pkt 1,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 10 000 zł.”,

b) w ust. 2 po wyrazach „w ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525 i 1960 oraz z 2016 r. poz. 1948 i 2260) w art. 56 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) dyrektorzy okręgowych urzędów miar;”.

Art. 3. 1. Znosi się organy administracji miar – naczelników obwodowych urzędów miar oraz likwiduje się obwodowe urzędy miar.

2. Dotychczasowe zadania i kompetencje naczelników obwodowych urzędów miar przejmują właściwi miejscowo dyrektorzy okręgowych urzędów miar.

Art. 4. 1. Z dniem likwidacji obwodowych urzędów miar:

1) należności i zobowiązania obwodowych urzędów miar stają się należnościami i zobowiązaniami właściwych okręgowych urzędów miar;

2) składniki mienia będące w posiadaniu obwodowych urzędów miar przechodzą w posiadanie właściwych okręgowych urzędów miar.

2. Dyrektorzy okręgowych urzędów miar dokonają inwentaryzacji składników mienia, o których mowa w ust. 1 pkt 2, na dzień objęcia ich w posiadanie przez okręgowe urzędy miar.

Art. 5. 1. Z dniem zniesienia organów administracji miar – naczelników obwodowych urzędów miar oraz likwidacji obwodowych urzędów miar:

- 1) naczelnicy obwodowych urzędów miar niebędący członkami korpusu służby cywilnej stają się pracownikami służby cywilnej zatrudnionymi we właściwych miejscowo okręgowych urzędach miar;
- 2) pracownicy zatrudnieni w obwodowych urzędach miar stają się pracownikami właściwych miejscowo okręgowych urzędów miar.

2. Przepisy art. 23¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, 2138 i 2255) stosuje się odpowiednio.

3. Właściwi dyrektorzy okręgowych urzędów miar są obowiązani niezwłocznie zawiadomić na piśmie pracowników, o których mowa w ust. 1, o zmianach, jakie mają nastąpić w zakresie ich stosunku pracy.

4. Przepisów ust. 1 pkt 2 i ust. 2 nie stosuje się do urzędników służby cywilnej, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, 1605, 1807, 1948 i 2260).

Art. 6. Minister właściwy do spraw gospodarki powołuje Radę Metrologii w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 7. Do dnia powołania Rady Metrologii pierwszej kadencji stosuje się art. 12 ust. 3d ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 8. Prezes Głównego Urzędu Miar przedstawi ministrowi właściwemu do spraw gospodarki pierwszy czteroletni strategiczny plan działania Głównego Urzędu Miar w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 9. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Postępowania wszczęte i niezakończone do dnia zniesienia naczelników obwodowych urzędów miar prowadzone przed naczelnikami obwodowych urzędów miar toczą się dalej przed właściwymi dyrektorami okręgowych urzędów miar.

3. Czynności urzędowe dokonane przez naczelników obwodowych urzędów miar zachowują ważność.

Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 9 pkt 1–5 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 pkt 1–5 tej ustawy, w brzmieniu

nadany niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 8;

- 2) art. 13 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 13.

Art. 11. 1. Dotychczasowe statuty i regulaminy zachowują moc do dnia wejścia w życie statutów i regulaminów nadanych przez Prezesa Głównego Urzędu Miar na podstawie art. 14 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Prezes Głównego Urzędu Miar nada statuty i regulaminy okręgowym urządóm miar w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 13 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 12. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 9 i 11, pkt 12 lit. c i d, pkt 13 i 14, pkt 17 lit. b i pkt 19, art. 2–4 oraz art. 5 ust. 1, 2 i 4, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 6 lit. c i d oraz pkt 8, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Omówienie obecnego stanu prawnego

Wprowadzenie

Przepisy prawa dotyczące zagadnień związanych z metrologią można podzielić na trzy podstawowe obszary:

- 1) system jednostek miar, obejmujący uznawane przez ustawodawcę jednostki miar oraz warunki i tryb tworzenia wzorców tych jednostek;
- 2) zagadnienia instytucjonalne, obejmujące przepisy dotyczące organizacji i zadań narodowego instytutu metrologicznego, zwanego dalej NMI;
- 3) służba miar, czyli zagadnienia dotyczące wymagań dla konstrukcji i użytkowania przyrządów pomiarowych, w formie prawnej kontroli metrologicznej, wzorcowań i ekspertyz, a od niedawna – oceny zgodności, a także zasady funkcjonowania służb odpowiedzialnych za wykonywanie i egzekwowanie prawa w tym obszarze.

Te trzy obszary różnią się do pewnego stopnia zakresem oraz głębokością regulacji w poszczególnych państwach. Różną rolę odgrywają w nich też umowy i porozumienia międzynarodowe oraz prawo Unii Europejskiej. Polskie uregulowania prawne oparte są na przepisach ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 i 1948), która reguluje wszystkie trzy wyżej wymienione zagadnienia. Na podstawie przepisów ustawy wydano szereg aktów wykonawczych, z których część ma charakter bardzo ogólny, systemowy, część dotyczy wymagań dla poszczególnych przyrządów pomiarowych. Wymagania dla przyrządów pomiarowych podlegających ocenie zgodności zostały określone w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 2 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla przyrządów pomiarowych (Dz. U. poz. 815) wydanym na podstawie art. 12 pkt 1–5 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. poz. 542, 1228 i 1579). Przepisy wykonawcze z obszaru systemu oceny zgodności, choć oparte na innej podstawie, realizują w istocie ten sam cel, co przepisy *stricte* metrologiczne dotyczące wymagań dla przyrządów pomiarowych i należy uznać je za element polskiego systemu prawnego w obszarze metrologii.

Regulacje krajowe z obszaru metrologii pozostają pod silnym wpływem regulacji europejskich. Obszar zainteresowania prawodawcy europejskiego (posługującego się w tej dziedzinie dyrektywami) reguluje następujące kwestie:

- 1) ustanowienie legalnych jednostek miar (tj. takich, które muszą być stosowane w ramach stosowanych przyrządów pomiarowych, dokonywanych pomiarów oraz podawania wartości wielkości wyrażonych w jednostkach miar) – dyrektywa Rady z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do jednostek miar i uchylająca dyrektywę 71/354/EWG (80/181/EWG);
- 2) zasady prawnej kontroli metrologicznej wspólnych dla wszystkich przyrządów pomiarowych – dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/34/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej (przekształcenie);
- 3) wymagania dla poszczególnych przyrządów pomiarowych – przede wszystkim dyrektywa 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych, obejmująca większość najważniejszych z rynkowego punktu widzenia przyrządów pomiarowych, a także kilka dyrektyw szczegółowych dotyczących poszczególnych przyrządów.

Jak zatem widać, podstawowe dylematy krajowego ustawodawcy w obszarze metrologii dotyczyć mogą przede wszystkim następujących nieregulowanych na poziomie europejskim zagadnień: tworzenia krajowej infrastruktury metrologicznej rozumianej jako system wzorców jednostek miar oraz instytucji państwa odpowiedzialnych za metrologię – zarówno NMI, jak i służb odpowiedzialnych za metrologię prawną.

Rola metrologii w gospodarce i życiu społecznym

Celem metrologii zawsze było przede wszystkim zapewnienie uczciwości i pewności obrotu gospodarczego, a wraz z rozwojem przemysłu – również bezpieczeństwa technicznego i produkcyjnego. Dynamiczny rozwój technologiczny współczesnego świata postawił przed metrologią wyzwania zupełnie innego rodzaju. Powstają coraz to nowe obszary, w których metrologia znajduje zastosowanie i bez której nie mogłyby się one rozwijać. Związane jest to z generalnym trendem miniaturyzacji produktów i rozwojem nanotechnologii. Nowe pola rozwoju metrologii to również farmacja, biotechnologia, medycyna, energetyka, ochrona środowiska, techniki satelitarne, wojskowość, a nawet sport (np. badania antydopingowe). Co ważne, metrologia odgrywa nie tyle rolę służebną w stosunku do postępu technologicznego w tych dziedzinach, ale

aktywnie ten postęp współtworzy. Technologie pomiarowe leżą u podstaw rozwoju w niemal wszystkich obszarach współczesnej gospodarki.

Wraz ze zmianą roli metrologii w gospodarce i życiu społecznym zmieniają się funkcje państwa z nią związane. W przypadku przyrządów pomiarowych podlegających dyrektywom MID i NAWI, legalizacja i zatwierdzenie typu oraz cała prawna kontrola metrologiczna, stanowiąca dotąd istotę działania władzy publicznej w tym obszarze, zastępowane są badaniami zgodności z międzynarodowymi normami wykonywanymi przez podmioty rynkowe lub przez samego producenta. Rola państwa koncentruje się natomiast na inwestowaniu w przedsięwzięcia o charakterze badawczo-rozwojowym oraz transferze technologii w celu wspierania konkurencyjności krajowego przemysłu. Za realizację tych zadań odpowiedzialne są specjalnie powołane do tego celu jednostki, które określa się mianem NMI. Największe z nich są wiodącymi w skali światowej liderami innowacji i postępu technologicznego.

Wyniki badań, które miały na celu ocenić wpływ inwestycji w technologie pomiarowe na gospodarkę i jakość życia, przeprowadzonych przez lub na zlecenie najważniejszych państwowych instytutów metrologicznych, a także Komisji Europejskiej, przynoszą jednoznaczne wnioski¹⁾. Po pierwsze – czynności pomiarowe stanowią znaczący element aktywności gospodarczej w państwach uprzemysłowionych osiągając rząd ok. 1% PKB. Po drugie – ekonomiczne uzasadnienie dla utrzymywania i finansowania ze środków publicznych krajowych systemów pomiarowych nie budzi wątpliwości, ponieważ korzyści z inwestycji w ten system znacząco przekraczają koszty tych inwestycji; KE wskazuje, że każde euro wydane na czynności pomiarowe przynosi 3 euro dla gospodarki, zaś projekty badawczo-rozwojowe w obszarze metrologii przynoszą korzyści średnio kilkunastokrotnie przewyższające koszty, które pochłaniają. Po trzecie – pomiary

¹⁾ W ramach przygotowywania niniejszego dokumentu analizie poddane zostały:

- 1) badania dotyczące inwestycji w programy badawczo-rozwojowe w obszarze metrologii prowadzone przez amerykański instytut metrologiczny NIST (National Institute of Standards and Technology). Informacje na temat wyników badań NIST [w:] *Evolving needs for metrology In trade, industry and society and the role of BIPM*, CIPM, Paris, 2003;
- 2) badania wpływu metrologii na gospodarkę przeprowadzone na zlecenie rządu Wielkiej Brytanii. Zob. Department of Trade and Industry, *Review of the Rationale for and Economic Benefits of the UK National Measurement System*, PA Consulting Group, 15 November 1999;
- 3) studia przeprowadzone na zlecenie Dyrekcji Generalnej ds. badań Komisji Europejskiej dotyczące oceny ekonomicznego znaczenia pomiarów w nowoczesnym społeczeństwie. Zob. G. Williams, *The assessment of the economic role of measurements and testing In modern society*, Oxford, United Kingdom, Pembroke College, University of Oxford, European Measurement Project funded under GROWTH Programme by the DG-Research of The European Commission, July 2002.

generują szereg niemniej istotnych korzyści o charakterze pozaekonomicznym, zwłaszcza w takich obszarach jak bezpieczeństwo publiczne, ochrona zdrowia, środowisko czy prawa konsumentów.

Rola i status krajowej instytucji metrologicznej

We wszystkich państwach rozwiniętych, a także w większości państw rozwijających się, za utrzymywanie i zarządzanie krajowym systemem pomiarowym odpowiedzialna jest specjalnie powołana do tego celu jednostka organizacyjna. Jednostki te różnią się wielkością, zakresem zadań, formą prawną, stopniem niezależności od innych instytucji publicznych, jednakże ze względu na wspólny obszar, w którym koncentrują swoje działania, określa się je mianem krajowych instytutów metrologicznych – NMI (*national metrology institute*). Pierwsze tego typu podmioty powstały w Niemczech, Wlk. Brytanii i Stanach Zjednoczonych na przełomie XIX i XX wieku. Do dnia dzisiejszego te trzy ośrodki – NIST w Stanach Zjednoczonych, NPL (National Physical Laboratory) w Wlk. Brytanii i PTB (Physikalisch-Technische Bundesanstalt) w Niemczech – uchodzą za wiodące instytuty metrologiczne w skali światowej.

W pierwszym okresie funkcjonowania NMI ich podstawowym celem było zapewnienie wsparcia konkurencyjnego krajowym podmiotom gospodarczym, jednak dość szybko przedmiot zainteresowań instytutów zaczynał obejmować coraz szerszy zakres działań – przede wszystkim o charakterze naukowym i badawczym, wspierającym krajowy przemysł w sposób bardziej pośredni. Obecnie główne zadania NMI przedstawiają się następująco:

- 1) utrzymywanie i rozwijanie krajowego systemu miar (w szczególności utrzymywanie wzorców jednostek miar);
- 2) wspieranie krajowego przemysłu pomiarowego;
- 3) prowadzenie prac naukowych i badawczych w obszarze technologii pomiarowych (oraz współpraca z uczelniami, instytucjami naukowymi i przemysłem w tym zakresie);
- 4) świadczenie usług kalibracji (wzorcowania) przyrządów pomiarowych;
- 5) zapewnienie spójności z międzynarodowymi systemami pomiarowymi i wzorcami jednostek miar.

Oczywiście szczegóły organizacji systemu metrologicznego, jak również zadania podmiotów odpowiedzialnych za zarządzanie krajowym systemem pomiarowym różnią

się, często znacząco, w poszczególnych krajach, w zależności od ich ustroju, tradycji administracyjnych czy poziomu rozwoju gospodarczego i politycznego. Analiza instytucjonalna NMI w państwach – sygnatariuszach Konwencji Metrycznej pozwala jednak wskazać na pewne wspólne, a przynajmniej dominujące elementy struktury zarządzania krajowymi systemami metrologicznymi. Prawie wszystkie NMI są w całości własnością państwową i są one finansowane ze środków państwowych, choć w wielu przypadkach osiągają one również własne przychody, pochodzące przede wszystkim z opłat za świadczone usługi (kalibracje, ekspertyzy, szkolenia). W strukturze organizacyjnej takich instytutów najczęściej można wyróżnić organ zarządzający, którym zwykle jest dyrektor instytutu – osoba o uznanej pozycji naukowej w obszarze metrologii, oraz organ doradczo-nadzorczy, którym jest rada składająca się z wybitnych przedstawicieli nauki, przemysłu oraz administracji publicznej. Dyrektor najczęściej powoływany jest przez właściwego, nadzorującego instytut ministra, często na wniosek lub przynajmniej po zasięgnięciu opinii rady. Rada odgrywa również istotną rolę w formułowaniu priorytetów działań instytutu i polityki państwa w obszarze metrologii.²⁾

Obecna struktura instytucji metrologicznych w Polsce

Rozwiązania funkcjonujące w Polsce nie przystają do opisanego wyżej modelu. Najważniejsza instytucja państwa w dziedzinie metrologii – Główny Urząd Miar jest NMI tylko w aspekcie formalnym, jako depozytariusz państwowych wzorców jednostek miar, a nie centrum rozwoju zaawansowanych technologii. Wynika to z uwarunkowań instytucjonalnych i natury GUM jako organu administracji państwowej o typowo urzędowej strukturze, formie prawnej i zadaniach. Charakter prawno-administracyjny tej struktury sięga korzeniami struktury urzędu carskiego, na bazie której tworzona była polska instytucja metrologiczna w Drugiej Rzeczypospolitej – jest to formuła nie przystająca do wyzwań współczesnej gospodarki.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami Główny Urząd Miar – polski odpowiednik NMI – jest urzędem obsługującym centralny organ administracji miar, tj. Prezesa GUM. Struktura administracji miar jest trójszczeblowa. Organami administracji miar są Prezes GUM, dyrektorzy dziewięciu urzędów okręgowych i naczelnicy pięćdziesięciu ośmiu urzędów obwodowych. GUM i urzędy okręgowe są jednostkami budżetowymi. Odrębność urzędów obwodowych wyraża się w zasadzie jedynie w ich pozycji ustrojowej

²⁾ T.J. Quinn, *A Note on the role and operation of a national metrology institute*, April 2007.

(jako urząd przyporządkowany odrębnemu organowi). Nie posiadają one własnych komórek obsługowych. Od strony budżetowej, administracyjnej, prawnej, księgowej oraz kadrowej są one w pełni obsługiwane przez właściwe urzędy okręgowe.

Wady istniejącego systemu

Na ułomność tego systemu i jego niedostosowanie do wyzwań współczesnego świata zwracali uwagę przedstawiciele środowisk przemysłowych. Na konieczność zasadniczej przebudowy instytucjonalnej w obszarze metrologii wskazywały takie instytucje jak Polska Akademia Nauk oraz przedstawiciele środowisk naukowych związanych z metrologią. Problemy i bolączki tego systemu były przedmiotem kierowanych do Ministra Gospodarki interpelacji poselskich. Podjęcie działań mających na celu eliminację negatywnych zjawisk i reformę instytucjonalną metrologii w Polsce rekomendowali posłowie połączonych komisji Sejmu RP VI kadencji w Dezyderacie Nr 10/4 Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Gospodarki do Prezesa Rady Ministrów w sprawie reformy instytucjonalnej polskiej metrologii.

Najczęściej poruszonymi w tym dezyderacie wadami polskiego systemu metrologii jest nieadekwatność struktury instytucjonalnej do potrzeb rynku i nauki – brak instytucji wspierającej gospodarkę badaniami i transferem technologii, niedostateczny poziom zewnętrznego (w tym również eksperckiego) nadzoru nad funkcjonowaniem istniejącej instytucji metrologicznej, brak pracowników ze stopniami naukowymi (minimalna liczba publikacji i cytowań) oraz znikomy kontakt pomiędzy tą administracją a światem nauki i przemysłem zaawansowanych technologii.

Minister Gospodarki, jako organ nadzorujący administrację miar, podjął działania mające na celu identyfikację i analizę problemów krajowego systemu metrologicznego oraz wypracowanie koncepcji zmian systemowych. Przejawem tych działań były w szczególności prace Zespołu ds. opracowania rozwiązań systemowych w zakresie organizacji i funkcjonowania miar (funkcjonującego na podstawie zarządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 maja 2007 r.) oraz opracowany na zlecenie Ministerstwa przez dr. T.J. Quinna Raport na temat instytucjonalnych aspektów rozwoju metrologii w Polsce.

Dokument dr T.J. Quinna „Report and Recommendations on the Institutional Aspects of the Development of Metrology in Poland”

Dr Terry J. Quinn jest jednym z największych w skali światowej autorytetów w dziedzinie metrologii. Przez 15 lat (1988–2003) pełnił funkcję Dyrektora Międzynarodowego Biura Miar i Wag w Sevres pod Paryżem (BIPM), najważniejszej i najstarszej międzynarodowej organizacji metrologicznej. Ministerstwo Gospodarki zleciło dr Quinnowi przygotowanie ekspertyzy na temat instytucjonalnych aspektów rozwoju metrologii w Rzeczypospolitej Polskiej, włącznie z obecną strukturą i rolą GUM, z punktu widzenia obecnego i przyszłego zapotrzebowania na metrologię, biorąc pod uwagę zmiany zachodzące ostatnio w europejskiej i światowej metrologii, oraz przedstawienie stosownych zaleceń.

Konkluzje raportu w zakresie obecnej sytuacji polskiego systemu metrologicznego wskazują, że:

- 1) w chwili obecnej GUM ledwo spełnia minimalne wymagania zapewnienia spójności pomiarowej z państwowymi wzorcami jednostek miar poprzez wykonywanie usług wzorcowania;
- 2) bez badań naukowych nawet obecne zdolności stają się przestarzałe i poniżej poziomu porównywalnych NMI w Europie oraz nie będą w stanie zaspokoić przyszłych potrzeb polskiego przemysłu;
- 3) GUM jest daleki od wypełnienia całkowitego zakresu obowiązków krajowego instytutu metrologicznego, którego potrzebuje taki kraj, jak Rzeczpospolita Polska.

Podkreślono, że obecny priorytet nadany zwykłym wzorcowaniom jest zupełnie odmienny od priorytetów w NMI innych głównych państw europejskich, które kładą nacisk na wzorcowania na wysokim poziomie, badania naukowe oraz przekazywanie technologii do przemysłu.

Potrzeba i cel wydania ustawy

Celem nowelizacji ustawy – Prawo o miarach jest reforma systemu metrologii instytucjonalnej w Polsce. Zadania państwa w metrologii można umownie podzielić na zadania tradycyjne i innowacyjne. Zadania innowacyjne obejmują prowadzenie oraz koordynowanie prac naukowych i badawczo-rozwojowych oraz transfer technologii do przemysłu. Planowana redefinicja zadań państwa polskiego w metrologii ma polegać na nadaniu zadaniom innowacyjnym właściwej roli w polskim systemie.

Funkcje państwa w metrologii

Funkcje tradycyjne	Funkcje innowacyjne
utrzymywanie i rozwój państwowych wzorców jednostek miar	
<ul style="list-style-type: none">• kalibracje i kontrola przyrządów pomiarowych	<ul style="list-style-type: none">• inwestowanie w przedsięwzięcia naukowe i badawcze• transfer technologii do przemysłu

Ponadto wprowadzone zostaną mechanizmy strategicznego i merytorycznego nadzoru nad działalnością GUM poprzez utworzenie Rady Metrologii, skupiającej przedstawicieli instytucji państwowych, przemysłu i nauki oraz instrumenty planowania strategicznego i sprawozdawczości z działań GUM.

Proponuje się również reformę struktury administracji terenowej poprzez przekształcenie urzędów obwodowych w wydziały zamiejscowe urzędów okręgowych. Zmiana ta ma na celu umożliwienie bardziej efektywnego i elastycznego gospodarowania zasobami ludzkimi i finansowymi w ramach struktury okręgowej (możliwość pewnej specjalizacji wydziałów zamiejscowych, czasowego delegowania pracowników do kontroli podmiotów gospodarczych działających na obszarze innych wydziałów, stosownie do faktycznego i aktualnego zapotrzebowania na czynności metrologiczne).

Nowelizacja wprowadza również możliwość szerszego wykorzystania tzw. legalizacji statystycznej (również przy legalizacji ponownej), co stanowi realizację zgłaszanego od lat postulatu przedsiębiorstw przemysłowych działających w obszarach, gdzie urządzenia pomiarowe są wprowadzane na rynek w skali masowej (przede wszystkim dostarczanie mediów takich jak gaz, woda, energia elektryczna).

Szczegółowe omówienie poszczególnych zmian

Zmiany w ustawie – Prawo o miarach

1. Zmiana w art. 4 pkt 13 ma na celu uściślenie charakteru prawnego instytucji legalizacji. Mimo niekwestionowanego w doktrynie i orzecznictwie poglądu, że takie działanie organu administracji miar, wiążące się z przyznaniem stronie postępowania uprawnień w zakresie wprowadzania do obrotu lub użytkowania przyrządu pomiarowego, stanowi decyzję, w praktyce pojawiały się wątpliwości co do charakteru takiego działania, zwłaszcza wobec braku jednoznacznego materialnego substratu takiej decyzji (którym w istocie jest dowód legalizacji).

2. Projektowany przepis art. 8ca stanowi przeniesienie przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych, albowiem jest to materia ustawowa. Celem przepisu jest usprawnienie przeprowadzania prawnej kontroli metrologicznej w miejscu zainstalowania lub użytkowania przyrządu pomiarowego. Zdarzają się sytuacje, w których przeprowadzenie prawnej kontroli w miejscu zainstalowania lub użytkowania przyrządu pomiarowego uzależnione jest od zapewnienia przez wnioskodawcę właściwych warunków. Mając na uwadze, że niezapewnienie właściwych warunków skutkować może wydaniem decyzji o odmowie dokonania legalizacji, istotne jest, aby organ administracji miar lub podmiot upoważniony posiadał kompetencje do wezwania wnioskodawcy do ich zapewnienia. Jest to przepis o niebagatelnym znaczeniu dla wnioskodawcy, albowiem wyraźne wskazanie właściwych warunków, które są niezbędne dla przeprowadzenia prawnej kontroli w miejscu zainstalowania lub użytkowania przyrządu pomiarowego, redukuje możliwość wystąpienia nieprawidłowości w tym zakresie, a tym samym przekłada się na wynik indywidualnego rozstrzygnięcia, minimalizując ryzyko wydania decyzji odmownej z uwagi na niezapewnienie tych warunków. Przepis wyraźnie wskazuje, do czego organ lub podmiot upoważniony może wezwać wnioskodawcę.
3. Zmiana w art. 8h ust. 5 stanowi doprecyzowanie dotychczas obowiązującego zapisu, z którego wynikać mogłoby, że ważność zatwierdzenia typu, w odniesieniu do przyrządów pomiarowych wprowadzonych już do użytkowania, uzależniona jest od wystąpienia z wnioskiem o przedłużenie zatwierdzenia typu, a nawet wydania decyzji w tym zakresie. Dla wyeliminowania takich wątpliwości interpretacyjnych wprowadzono zmianę redakcyjną w obrębie wspomnianej jednostki redakcyjnej.
4. Zmiana w art. 8l stanowi konsekwencję zmiany w art. 4 pkt 13 (jednoznaczne wskazanie, że legalizacja ma formę decyzji, wymaga podobnego wskazania również w stosunku do formy odmowy legalizacji).
5. Zmiana w art. 8m ust. 2 i 4a wynika z konieczności zawarcia w przepisach powszechnie obowiązujących kompleksowych regulacji dotyczących kwestii związanych z wymaganiami, którym odpowiadać mają przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej, z uwzględnieniem zmian wynikających m.in. z zakresu tej kontroli. Co do zasady przepisy rangi ustawowej

pozostawiają te kwestie do uregulowania rozporządzeniem, jednakże mając na uwadze brak precyzji przepisów wykonawczych w tym zakresie, pożądane jest wprowadzenie do ustawy przepisów będących wskazówką dla prawodawcy. Wprowadzenie powyższej regulacji stwarza prawną możliwość pozostawienia w użytkowaniu przyrządów pomiarowych, które zostały wprowadzone do użytkowania zgodnie z przepisami prawa, na podstawie ważnej decyzji zatwierdzenia typu, i nadal spełniają wymagania metrologiczne z daty zatwierdzenia typu, a które z uwagi na zmianę przepisów mogłyby nie uzyskać legalizacji. Zaproponowana zmiana odnosi się także do kwestii prawnej możliwości dokonania legalizacji przyrządów pomiarowych, wobec których dokonano oceny zgodności w latach poprzedzających wydanie przepisów wykonawczych, i przesądza na zgodność, z którymi wymaganiami następować będzie sprawdzenie podczas legalizacji ponownej. Proponowana w art. 8m ust. 2 pkt 1 zmiana swoim zakresem obejmuje sytuacje, w których pomiędzy wydaniem decyzji zatwierdzenia typu a zgłoszeniem przyrządu do legalizacji pierwotnej dokonano zmiany wymagań. W konsekwencji możliwość sprawdzania w toku czynności legalizacji na zgodność z wymaganiami, mogłaby doprowadzić do sytuacji, w której przyrząd pomiarowy posiadający ważną decyzję zatwierdzenia typu nie uzyska legalizacji pierwotnej z uwagi na zmianę wymagań. Zasadność wprowadzenia zmiany podyktowana jest koniecznością stworzenia ram gwarancyjnych w tak wyjątkowej sytuacji. W ust. 4a zrezygnowano z odesłania do konkretnych przepisów wydanych na podstawie art. 9a ustawy, zastępując to sformułowanie ogólnym odesłaniem do wymogów dotyczących przyrządu pomiarowego, co ma zapewnić większą elastyczność przepisu, a także umożliwić użytkownikom dokonanie legalizacji przyrządów pomiarowych, wobec których dokonano oceny zgodności w latach poprzedzających wydanie przedmiotowych rozporządzeń.

6. Zmiana w art. 8 ust. 5 pkt 5 ma na celu umożliwienie legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych legalnie wprowadzonych do obrotu i użytkowania nie tylko w wyniku dokonania oceny zgodności. W szczególności wiąże się to ze zbliżającym się zakończeniem okresu przejściowego wynikającego z art. 23 dyrektywy 2004/22/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych (Dz. Urz. UE L 135 z 30.04.2004, str. 1, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 149). Przyrządy, które zostały już wprowadzone do

obrotu, mogą być nadal legalizowane ponownie, o ile nadal spełniają wymagania. Przedmiotowa regulacja treściowo nie stoi w sprzeczności z prawem unijnym, ponieważ dyrektywy MID i NAWI regulują kwestie wprowadzanie przyrządów pomiarowych do obrotu, a przedmiotowa regulacja dotyczy kwestii wprowadzenia do użytkowania.

7. Zmiana w art. 8m ust. 5 polega na wprowadzeniu możliwości dokonywania legalizacji ponownej jednorodnej partii przyrządów pomiarowych tzw. metodą statystyczną. W obecnie obowiązującym systemie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych legalizacja ponowna przyrządu pomiarowego może być wykonana wyłącznie poprzez sprawdzenie każdego egzemplarza przyrządu pomiarowego. W przypadku przyrządów pomiarowych występujących najliczniej w użytkowaniu, będących własnością jednego podmiotu, metoda legalizacji polegająca na sprawdzeniu indywidualnym każdego egzemplarza przyrządu jest czasochłonna, kosztowna i wymaga zaangażowania znaczących zasobów logistycznych do jej przeprowadzenia. Koszty legalizacji, pierwotnie ponoszone przez właściciela przyrządów pomiarowych, finalnie są przenoszone na konsumentów.

O ile w przypadku wielu rodzajów przyrządów pomiarowych wykonywanie legalizacji poprzez sprawdzenie każdego egzemplarza przyrządu pomiarowego jest jedyną zasadną metodą zważywszy na uwarunkowania techniczno-eksploatacyjne, o tyle w przypadku przyrządów do opomiarowania zużycia mediów komunalnych (prąd, gaz, woda, energia cieplna) przyrządy te w bardzo niewielkim stopniu są narażone w eksploatacji na czynniki działające losowo na pojedyncze egzemplarze przyrządów, stąd też w przypadku takich przyrządów można rozważyć stosowanie metody statystycznej do oceny, czy przyrządy w użytkowaniu spełniają odnośne wymagania.

Jednocześnie podkreślić należy, że konkretne rozwiązania dotyczące metody statystycznej będą formułowane na poziomie aktów wykonawczych, po głębszej analizie dotyczącej rodzaju, charakteru oraz właściwości metrologicznych przyrządu pomiarowego, a także warunków jego użytkowania oraz warunków rynkowych (np. czy istnieje możliwość wyselekcjonowania jednorodnych partii).

Przepis nie jest niezgodny z prawem Unii Europejskiej.

8. Wprowadzenie w art. 8m ust. 6 ma na celu doprecyzowanie istoty metody statystycznej wobec zaproponowanego w ust. 5 rozszerzenia zakresu zastosowania tej metody.
9. Zmiana w art. 8n uściśla, że powodem odmowy dokonania legalizacji jest niespełnienie wymagań przez przyrząd pomiarowy (obecne przepisy nie formułują wprost takiej przesłanki, choć *de facto* jest ona podstawowym powodem odmowy legalizacji).
10. Rodzaje przyrządów pomiarowych i sposób dokonywania legalizacji za pomocą metody statystycznej, a także warunki jednorodności partii przyrządów pomiarowych zostaną określone w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw gospodarki na podstawie art. 9 ustawy, które swoim zakresem obejmie m.in. tryb zgłaszania przyrządów pomiarowych do prawnej kontroli metrologicznej oraz szczegółowy sposób przeprowadzania tej kontroli (nowe brzmienie art. 9 pkt 2). Można wstępnie przewidywać, że taka metoda mogłaby znaleźć zastosowanie w stosunku do gazomierzy, liczników energii elektrycznej, wodomierzy czy ciepłomierzy. Określenie dopuszczalności i sposobu dokonywania takiej legalizacji musi jednak być poprzedzone szczegółowymi badaniami dokonanymi na odpowiednio licznych grupach przyrządów, z uwzględnieniem ustalonych parametrów technicznych oraz takich czynników, jak ochrona konsumentów mediów, których pomiar dokonywany jest za pomocą tych urządzeń.
11. Zmiana w art. 10 związana jest z proponowanym uproszczeniem struktury terenowej administracji miar poprzez przekształcenie istniejących urzędów obwodowych w wydziały zamiejscowe urzędów okręgowych. Nie przewiduje się przy tym zmiany liczby wydziałów zamiejscowych w stosunku do obecnie istniejących urzędów obwodowych. Obecna trójszczeblowa struktura, przy wąskiej właściwości miejscowej (istnieje aż 58 obwodów, z których każdy formalnie powinien działać jedynie na obszarze swojej właściwości), utrudnia elastyczne i efektywne wykorzystanie istniejących zasobów administracji miar oraz komplikuje procesy decyzyjne. Zmiana ta ma na celu umożliwienie bardziej efektywnego i elastycznego gospodarowania zasobami ludzkimi i finansowymi w ramach struktury okręgowej (możliwość pewnej specjalizacji wydziałów zamiejscowych, czasowego delegowania pracowników do kontroli podmiotów gospodarczych działających na

obszarze innych wydziałów, stosownie do faktycznego i aktualnego zapotrzebowania na czynności metrologiczne).

Analiza administracji terenowej oparta na dostępnych danych wskazuje na istnienie następujących zjawisk:

- istnieją bardzo znaczące różnice pomiędzy urzędami obwodowymi, również w ramach tych samych okręgów, zarówno pod względem kryteriów ekonomicznych, jak i zakresu działalności. Różnice we wskaźnikach ekonomicznych dotyczą każdego kryterium – dochodów sumarycznie, dochodów w przeliczeniu na etat, wyniku finansowego, zatrudnienia;
- bardzo wyraźna jest zależność pomiędzy dochodami w danym urzędzie a poziomem dochodów osiągniętych w punktach legalizacyjnych. Poziom dochodów na etat osiągniętych w punktach legalizacyjnych jest kilkakrotnie wyższy niż poziom dochodów na etat osiągniętych z czynności wykonywanych „w urzędzie” (rozumianym szeroko; do tych dochodów zalicza się również dochody z tytułu legalizacji dokonywanych w miejscu zainstalowania lub użytkowania przyrządu pomiarowego). Istnieją urzędy, które w zasadzie opierają się na obsłudze punktów legalizacyjnych, nierzadko na jednym takim punkcie;
- urzędy obwodowe działają w różnych, z zasady niepełnych z punktu widzenia rodzajów legalizowanych przyrządów zakresach. Warto dokonać tu podziału na trzy grupy przyrządów pomiarowych:
 - 1) przyrządy legalizowane tylko w nielicznych urzędach (specjalizacja) – jest to istotna grupa przyrządów pomiarowych obejmująca wiele przyrządów powszechnego użytku, w szczególności przyrządy stosowane w gospodarstwach domowych do pomiaru mediów, tj. liczniki energii elektrycznej, gazomierze, wodomierze, ciepłomierze, a oprócz tego m.in. materialne miary długości, manometry do opon czy przyrządy bardzo specjalistyczne jak gęstościomierze zbożowe. Przyrządy te są legalizowane tylko w niektórych obwodowych urzędach – są to w ogromnej większości wypadków urzędy największe z siedzibami w miastach wojewódzkich;
 - 2) przyrządy legalizowane we wszystkich urzędach, ale których legalizacja dokonywana jest miejscu zainstalowania lub użytkowania – jest to również duża grupa przyrządów, obejmuje przede wszystkim przyrządy używane na stacjach paliw – odmierzacze paliw, zbiorniki i instalacje pomiarowe.

W przypadku tych przyrządów bliskość, dostępność urzędu nie ma dla użytkownika znaczenia;

- 3) przyrządy legalizowane we wszystkich urzędach w siedzibie urzędu – w zasadzie do tej grupy należą przede wszystkim wagi, a także taksometry.

Obserwowanych różnic pomiędzy istniejącymi urzędami, zwłaszcza w zakresie ich wyników finansowych, nie należy przekładać na daleko idące wnioski co do efektywności działania poszczególnych urzędów. Jak wskazano wyżej, wyniki te zależą od wielu czynników, takich chociażby jak istnienie na danym obszarze punktów legalizacyjnych. Natomiast fakt istnienia znaczących różnic pomiędzy sposobem funkcjonowania poszczególnych urzędów obwodowych, potwierdza, że potrzeba elastycznego zarządzania zasobami na poziomie okręgów, ma realny charakter i może być źródłem zwiększenia efektywności ich pracy.

Ponadto proponowana zmiana będzie stanowiła likwidację pewnej fikcji odrębności urzędów obwodowych. Są one bowiem wyodrębnionymi podmiotami jedynie w sensie ustrojowym. Nie posiadają własnych komórek obsługowych. Od strony administracyjnej, prawnej, księgowej oraz kadrowej są one w pełni obsługiwane przez właściwe urzędy okręgowe. Sami naczelnicy urzędów obwodowych (obecnie mający status organów administracji) zostaną włączeni do korpusu służby cywilnej, w większości zapewne jako naczelnicy wydziałów zamiejscowych.

Zmiana w art. 10 jest więc konsekwencją zmian w strukturze administracji terenowej. Co istotne, o utworzeniu i siedzibach wydziałów zamiejscowych, podobnie jak obecnie o utworzeniu i siedzibach urzędów obwodowych, decydował będzie minister właściwy do spraw gospodarki, biorąc pod uwagę zapotrzebowanie na czynności metrologiczne i tradycję w tym zakresie na danym obszarze. Chodzi o to, aby decyzja o tak znaczących dla społeczności lokalnych, jak i samych pracowników administracji miar, zapadała w trybie zapewniającym dyskusję i kontrolę społeczną (choćby poprzez mechanizm konsultacji), a nie była podejmowana w sposób dyskrecyjny, np. przez Prezesa GUM lub dyrektora urzędu okręgowego.

12. Dodawane art. 10b–10d dotyczą Rady Metrologii. Jej powołanie było postulowane we wszystkich, kluczowych dla reformy metrologii dokumentach, takich jak

dezyderaty sejmowe, czy Raport dr Quinna. Tego rodzaju organy funkcjonują przy wszystkich ważniejszych NMI.

Naturę funkcjonowania agend państwowych, takich jak GUM, można opisać jako rodzaj związku agencyjnego, w którym jedna strona (przełożony) deleguje pracę drugiej (agentowi). Przełożonym w takim stosunku jest państwo będące emanacją narodu (reprezentowane zwykle przez właściwego ministra), agentem – wyspecjalizowana jednostka (agencja państwowa, urząd centralny itp.). Problem relacji pomiędzy tymi podmiotami (relacja „pryncypał – agent”) jest jednym z głównych nurtów badań nowej ekonomii instytucjonalnej i teorii organizacji (zajmowali się nim m.in. laureaci nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii Ronald Coase, Olivier E. Williamson czy Jean Tirole, zdobywca nagrody w roku 2014). Problem agencji ma charakter uniwersalny, występuje zarówno w relacjach wewnętrznych (np. pomiędzy właścicielem a zarządem spółki), jak i zewnętrznych (pomiędzy spółką matką a spółką zależną), w sektorze prywatnym oraz publicznym. Relacja pryncypał – agent w sposób nieunikniony prowadzi do powstawania zjawisk konfliktu celów pomiędzy agentem i przełożonym (sprzeczność celów, oportunizm) oraz trudnościami weryfikacji przez przełożonego tego, co właściwie agent wykonuje (asymetria informacji). Zjawiska te przyczyniają się do obniżenia efektywności wykonywania zadań z punktu widzenia celów przełożonego, pokrzywdzenia ostatecznych odbiorców danej usługi – klientów agenta, generują wysokie koszty związane z nadzorem i weryfikacją działalności agenta (koszty agencji, koszty transakcyjne). Sposobem ograniczenia problemu agencji mogą być restrykcyjne regulacje, system zachęt i kar, ściślejsza podległość. W relacjach korporacyjnych najbardziej klasycznym instrumentem przełamania oportunistycznego i asymetrii informacji jest instytucja rady nadzorczej.

W relacjach pomiędzy instytucjami sektora publicznego problem agencji może być ograniczany poprzez wprowadzenie ustrojowej podległości i uprawnień do kontroli (zmiany) decyzji agenta. Taki charakter mają relacje pomiędzy organami administracji publicznej, opisane w Kodeksie postępowania administracyjnego. W przypadku jednostek publicznych o wyższym poziomie odrębności takie rozwiązanie jest niemożliwe. Dlatego wprowadza się pewne szczególne instrumenty redukcji oportunistycznego i asymetrii informacji, takie jak wzmocnienie nadzoru

finansowego, obowiązki sprawozdawcze, a przede wszystkim rady nadzorcze i konsultacyjne.

W zamyśle projektodawców Rada Metrologii powinna zapewniać ograniczenie asymetrii informacji pomiędzy GUM a organem nadzoru poprzez ekspercką, niezależną i podejmowaną przy udziale szerokiego spektrum podmiotów zainteresowanych działalnością GUM ocenę funkcjonowania tego podmiotu. Rada powinna być też podstawowym forum dyskusji i wymiany poglądów oraz organizacji środowiska zaangażowanego w zagadnienia metrologii. W skład Rady wchodzić powinni, w liczbie zapewniającej równowagę pomiędzy tymi trzema środowiskami, przedstawiciele szeroko rozumianych instytucji rządowych, przemysłu i nauki. Proponowane w ustawie rozwiązania mają na celu przyznanie Radzie konkretnych kompetencji (opiniowanie planów strategicznych GUM, opiniowanie planów i sprawozdań rocznych, udział członków Rady w postępowaniu w sprawie wyboru Prezesa GUM). W celu nadania Radzie charakteru eksperckiego, proponuje się wprowadzenie wymagania doświadczenia i wiedzy w zakresie metrologii i zadań GUM dla kandydatów na członków Rady.

W art. 10b ust. 4 wskazano zadania Rady. Poza wymienionymi w ustawie zadaniami Rady przewidziano kompetencje dla Prezesa Głównego Urzędu Miar i ministra właściwego do spraw gospodarki do zlecenia Radzie opracowania i przedstawiania analiz i opinii. Mając na uwadze nowe zadania Prezesa w szczególności prowadzenie działalności naukowej i badawczo-rozwojowej oraz profesjonalny charakter Rady mogą pojawić się okoliczności, w których istotne będzie przedstawienie głosu eksperckiego w odniesieniu do nowych działań. Nadto znacząca rola metrologii przy wsparciu krajowego przemysłu może wymuszać uzyskanie eksperckiej analizy w odniesieniu do planowanych czy podejmowanych działań.

Zgodnie z art. 10b ust. 5 Rada w celu wykonania swoich zadań ma prawo wglądu w dokumenty, w których mogą być zawarte informacje stanowiące m.in. tajemnice przedsiębiorstwa, dokumenty o klauzuli zastrzeżone, tajne czy dokumenty zawierające dane osobowe. Ponieważ mogą być to dane wrażliwe, to powinny być chronione. W ustawie określono także sposób podejmowania przez Radę uchwał. Uchwały zapadać będą bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej

połowy członków Rady. Mając na uwadze, że Rada składać się będzie z 16 członków, konieczne było do przesądzenia, co w sytuacji równego rozkładu głosów. W przypadku równej liczby głosów decydujący będzie głos przewodniczącego.

Zgodnie z przyjętymi w projekcie rozwiązaniami, obsługę organizacyjną i finansową Rady Metrologii zapewnić będzie Główny Urząd Miar.

13. Zmiana w art. 11 jest konsekwencją uproszczenia struktury administracji terenowej.
14. Zmiany w art. 12 dotyczą kwestii powoływania i odwoływania organów administracji miar i są konsekwencją zmiany struktury tej administracji (zniesienie naczelników jako odrębnych organów), a także utworzenia Rady Metrologii i udział jej członków w procedurze wyboru Prezesa GUM. Przepis ust. 3d określa tryb naboru na stanowisko Prezesa GUM. Zgodnie z ust. 4, Prezes GUM powołuje i odwołuje dyrektorów okręgowych urzędów miar oraz wykonuje w stosunku do nich inne czynności z zakresu prawa pracy (m.in. udzielanie urlopów, przyznawanie nagród itp.). Proponowany przepis potwierdza aktualnie obowiązującą praktykę w ww. zakresie.

Zgodnie z przepisem ust. 6, Prezes GUM sprawuje nadzór w zakresie prawidłowości wykonywania przez dyrektorów okręgowych urzędów miar zadań, należących do ich zakresu działania, i prawidłowości funkcjonowania kierowanych przez nich urzędów oraz przeprowadza w tym zakresie kontrole. Przedmiotowy przepis potwierdza aktualnie obowiązującą praktykę w ww. zakresie.

15. Zmiana w art. 13 ma charakter porządkujący i jest konsekwencją uproszczenia struktury administracji terenowej.
16. Przepis art. 14 ust. 2 stanowi, że organizację okręgowych urzędów miar określają nadane, w drodze zarządzenia, przez Prezesa GUM statuty i regulaminy. Przepis art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych daje podstawę do delegowania ww. kompetencji. Jak wynika z brzmienia przedmiotowego przepisu, „Tworząc jednostkę budżetową, organ, o którym mowa w ust. 1, nadaje jej statut, chyba że odrębne ustawy stanowią inaczej...”. Należy podkreślić, że wprowadzenie nadanie statutów jest kwestią czysto techniczną, jednakże płynność w ich wydawaniu jest istotna z punktu widzenia zapewnienia ciągłości wykonywania zadań przez administrację miar.

17. Wprowadzenie nowego przepisu art. 15a koresponduje z proponowanym art. 16 ust. 1 pkt 2 (pkt 16 uzasadnienia), z którego wynika uprawnienie dla Prezesa Głównego Urzędu Miar do wspierania i inspirowania rozwoju krajowej gospodarki m.in. poprzez prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych. Główny Urząd Miar jest jednostką budżetową, która zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych zobligowana jest do rozliczania się z dochodów z budżetem państwa. Jednakże zgodnie z art. 111 tej ustawy dochody pobierane przez państwowe jednostki budżetowe nie stanowią dochodów budżetu państwa, jeżeli ustawa szczególna tak stanowi. W tym miejscu podkreślić należy, że nowa treść art. 16 projektowanej ustawy wprowadza do katalogu zadań Prezesa GUM zadania kluczowe dla rozwoju innowacyjnej gospodarki, tj. działania związane z prowadzeniem prac badawczych i naukowych, a także szeroko rozumiane wsparcie krajowego przemysłu. Mając na uwadze rangę nałożonych na Prezesa GUM zadań oraz ich wpływ na rozwój krajowej gospodarki, uznać należy, że konieczne jest wprowadzenie zapisu ustawowego w oparciu, o który możliwe będzie gospodarowanie środkami pozyskanymi na finansowanie tych zadań, gromadzonymi na wyodrębnionym rachunku prowadzonym w Banku Gospodarstwa Krajowego, w perspektywie realizacji konkretnego projektu. Cel ten zostanie zrealizowany poprzez wyłączenie uzyskanych środków spod kategorii dochodów budżetowych.
18. Nowa treść art. 16 ma po pierwsze na celu uporządkowanie zadań Prezesa GUM w duchu systematyki zadań NMI (opisanych dokładniej na str. 4), a po drugie – wprowadzenie do katalogu zadań kluczowych dla rozwoju innowacyjnej gospodarki zadań związanych z prowadzeniem prac badawczych i naukowych oraz szeroko rozumianego wsparcia krajowego przemysłu. Nałożenie na GUM tych, kluczowych z punktu widzenia rozwoju innowacyjnego i konkurencyjnego przemysłu, zadań sprawi, że polskie firmy, laboratoria, instytucje naukowe zyskają w polskim państwie partnera pod postacią instytucji, która ma (poprzez swój formalny status NMI) dostęp do unikalnej wiedzy technologicznej i której statutowym zadaniem jest wspieranie przemysłu w różnych formach. GUM będzie zobligowany do dzielenia się swoim know-how z przemysłem, do odpowiadania na jego zapotrzebowania i inicjowania wspólnych projektów.

Do tej pory działalność w powyższym zakresie, która stanowi podstawowe zadania wiodących NMI, była w GUM bardzo ograniczona, a w przypadku zadań z obszaru transferu technologii i współpracy z przedsiębiorstwami przemysłowymi – wręcz śladowa.

W roku 2015 Główny Urząd Miar uczestniczył w koordynowanych przez Komitety Techniczne EURAMET pracach Europejskiego Programu Badawczo-Rozwojowego w dziedzinie Metrologii (EMPR) oraz Europejskiego Programu na rzecz Innowacji i Badań w dziedzinie Metrologii (EMPIR). Co wymaga podkreślenia – w projektach badawczo-rozwojowych realizowany w ramach tych programów GUM uczestniczył jako partner lub wykonawca, a nie jako lider i inicjator przedsięwzięcia. GUM uczestniczył w 7 projektach realizowanych w ramach EMRP, m.in.:

- projekt SIB58 „Angles” – kontynuacja badań i pomiarów oraz opracowywanie nowych metod, oprogramowania i budżetów niepewności związanych z wzorcowaniem autokolimatorów fotoelektrycznych i enkoderów kątowych; udział w spotkaniu uczestników programu w czeskim CMI oraz niemieckim PTB. W trakcie spotkań omawiano wyniki badań i pomiarów, nabyto wiedzę dotyczącą nowej metody wzorcowania autokolimatorów (shearing techniques) oraz metody pomiaru enkoderów kątowych. Zdobyta wiedza została wykorzystana przede wszystkim w konstrukcji urządzenia umożliwiającego mocowanie enkodera na stanowisku GUM. Nawiązano także kontakt z przedstawicielem firmy Möller Wedel Optical, wynikiem czego była m.in. wizyta w GUM, w trakcie której uzyskano wiele dodatkowych, bardzo cennych informacji związanych z pomiarami za pomocą autokolimatorów, a także goniometru-spektrometru (państwowy wzorzec jednostki współczynnika załamania światła);
- projekt SIB63 „Force traceability within the meganewton range” – przeprowadzenie w PTB wspólnych badań układu pomiarowego należącego do GUM. Zrealizowano pomiar całego układu oraz pojedynczych przetworników, co przyniosło znaczne korzyści dla laboratorium w postaci transferu wiedzy, podniesienia kwalifikacji personelu, jak również rozwoju laboratorium;
- projekt SIB53 „Automated impedance metrology extending the quantum toolbox for electricity” – zaprojektowano i skonstruowano 18 wzorców rezystancji z

zakresu 10 ohm – 100 kohm, które następnie zostały zbadane. Wybrane 6 wzorców zostało także zweryfikowane w czeskim CMI, dzięki czemu laboratorium uzyskało spójność pomiarową w dziedzinie rezystancji AC przy częstotliwościach 1 kHz i 1,592 kHz;

- projekt ENG51 SolCell – wystartował w lipcu 2014 r., GUM prowadzi prace mające na celu opracowanie metody bezstykowych pomiarów mikrofalowych materiałów do produkcji ogniw słonecznych.

Ponadto GUM uczestniczył w spotkaniach i przygotował materiały do zgłoszenia lub rozpoczęcia swego uczestnictwa w 7 nowych projektach w ramach EMPIR.

Przepis art. 16 ust. 1 lit. a stanowi, że do zakresu działania Prezesa należy budowa, utrzymywanie i modernizacja państwowych wzorców jednostek miar oraz układów pomiarowych służących do przekazywania jednostek miar, przechowywanych i stosowanych w Urzędzie, oraz prowadzenie prac rozwojowych w tym zakresie. Zaproponowano rozszerzenie ww. zapisu, bowiem bez budowy, utrzymywania i modernizacji jednostek miar nie jest możliwa realizacja podstawowych zadań GUM, w zakresie przekazywania jednostek miar, o których mowa w art. 16 ust. 4 ustawy. Najczęściej nie jest możliwe przekazanie wprost od państwowego wzorca jednostki miary do przyrządu pomiarowego, jednostki miary i w takim przypadku niezbędne jest użycie układu lub układów pomiarowych jako elementów pośredniczących w tym procesie.

Zaproponowane rozszerzenie przepisu art. 16 ust. 1 lit. c umożliwi udział w porównaniach potwierdzających kompetencje pomiarowe laboratoriów zakładów metrologicznych Głównego Urzędu Miar, przewidzianych porozumieniem o wzajemnym uznawaniu CIPM MRA.

Zadanie określone w ust. 1 lit. g, dotyczące wykonywania ekspertyz i badań przyrządów pomiarowych, odnosi się do badań przyrządów pomiarowych w celu zatwierdzenia typu wykonywanych w ramach prawnej kontroli metrologicznej (w art. 16 pkt 6 obowiązującej ustawy – Prawo o miarach do zadań Prezesa zaliczono zatwierdzanie typów przyrządów pomiarowych na podstawie wyników przeprowadzonych badań).

Zadanie dla Prezesa GUM, polegające na wyznaczaniu wartości wielkości poprzez wykonywanie pomiarów przedmiotów, w stosunku do których dokonywane są

czynności pomiarowe (ust. 1 lit. h), jest to nowe zadanie wynikające z rosnącego zapotrzebowania polskiej gospodarki na nietypowe, dokładne pomiary nie tylko wzorców i przyrządów pomiarowych, ale również obiektów fizycznych (np. wyznaczanie chropowatości powierzchni prototypu nowych banknotów).

Proponowana zmiana odnosi się do czynności opisanych obecnie w art. 25 ustawy, dla uporządkowania zadań Prezesa GUM konieczne było umieszczenie zapisu w tej jednostce redakcyjnej.

Przepis art. 16 ust. 1 lit. i odnośnie do organizowania i prowadzenia krajowych porównań międzylaboratoryjnych jest realizacją postulatu Polskiego Centrum Akredytacji i sieci krajowych laboratoriów wzorcujących (w tym akredytowanych) działających zgodnie z polityką międzynarodowych laboratoriów ILAC i EA, wymagającą potwierdzenia biegłości w przeprowadzaniu pomiarów i wzorcowań przez te laboratoria na drodze wzajemnych porównań, które muszą być prowadzone przez krajową instytucję metrologiczną, taką jak GUM.

Bardzo istotną rolę, z punktu widzenia rozwoju krajowej metrologii, myśli technicznej oraz inicjowania rozwoju krajowego przemysłu, ma dodawany pkt 2 w obrębie art. 16 ust. 1. Na mocy tego przepisu Prezes Głównego Urzędu Miar uzyskał uprawnienie do prowadzenia, w sposób ciągły, działalności naukowej i badawczo-rozwojowej, której celem są realne korzyści dla rozwoju krajowej gospodarki. Wynikiem prowadzonych prac naukowych ma być realny wzrost innowacyjności krajowego przemysłu i rozwój nowych technologii. Ponadto cel ten uzupełniony jest poprzez art. 16 ust. 1 pkt 3 lit. e, z którego wynika uprawnienie do inicjowania rozwoju badań naukowych, prac rozwojowych i innych przedsięwzięć w dziedzinach dotyczących metrologii oraz nawiązywanie i prowadzenie współpracy z krajowymi podmiotami zajmującymi się taką działalnością. Zapis w tym kształcie stanowi uzupełnienie i doprecyzowanie czynności wykonywanych przez Główny Urząd Miar, przy czym przez przedsięwzięcia, o których mowa w regulacji, rozumie się szeroko rozumiane inne działania o charakterze naukowym czy popularyzacyjnym podejmowane we współpracy z krajowymi podmiotami, m.in. konferencje naukowe.

W ramach usystematyzowania zadań Prezesa Głównego Urzędu Miar sformułowane zostało uprawnienie do nadzorowania i koordynowania służby miar w Polsce. W

ustawie nie pojawiła się definicja służby miar, natomiast jej zakres można wywieść wprost z przepisu art. 16 ust. 1 pkt 6. Zgodnie z przywołanym przepisem poprzez służbę miar należy rozumieć nie tylko organy administracji miar, ale także podmioty upoważnione przez Prezesa Głównego Urzędu Miar do podejmowania określonych upoważnieniem czynności czy też podmioty prowadzące działalność wynikającą z udzielonych przez Prezesa zezwoleń. Tytułem wyjaśnienia wskazać należy, że są to czynności o niebagatelnym znaczeniu dla bezpieczeństwa obywateli (m.in. czas pracy), a także dla rozwoju krajowej gospodarki. Aktywność kontrolna i nadzorcza nie mogła więc zostać ograniczona jedynie do administracji miar, albowiem część działalności, znajdująca się w obszarze zainteresowań Prezesa Głównego Urzędu Miar, byłaby wyłączona spod efektywnego nadzoru.

Dodawany w ramach art. 16 ust. 1 pkt 8 to wierne przeniesienie zadania dotychczas opisanego w art. 19 ustawy. Z uwagi na usystematyzowanie zadań Prezesa konieczne było przesunięcie nadanego Prezesowi uprawnienia do wykonywania w zakresie swoich kompetencji innych prac metrologicznych. Jest to przepis, który może mieć szczególne znaczenie w obliczu planowanego dynamicznego rozwoju polskiej metrologii, a także w kontekście zacieśnienia współpracy z sektorem prywatnym. Ponadto mając na uwadze przewidywany rozwój nowych technologii i wynikającą z niego potrzebę nawiązania współpracy technologicznej, niewykluczone, że pojawią się nowe zapotrzebowania na aktywności realizowane przez Prezesa GUM (art. 16 ust. 1 pkt 9).

19. Zmiana polegająca na uchyleniu art. 19 jest konsekwencją wprowadzonych zmian w obrębie art. 16. Zadania określone w art. 19 zostały usystematyzowane i przeniesione do katalogu podstawowych zadań Prezesa GUM, m.in. do art. 16 ust. 1 pkt 8. Zmiana ta ma charakter porządkujący.
20. W art. 20 uwzględniono fakt zniesienia naczelników urzędów obwodowych, a także przewidziano, w celu dodatkowego uelastycznienia działalności administracji miar, możliwość powierzania przez Prezesa pewnych zadań dyrektorom okręgowych urzędów miar bez względu na ich właściwość miejscową. Dla zapewnienia większej przejrzystości i czytelności przepisu nie wprowadzono zmian cząstkowych, a zdecydowano się na nadanie przepisowi nowego brzmienia.
21. Zmiany w art. 21, art. 22j, art. 24, art. 24a i art. 26 dotyczą problemu związanego z nierzetelnym użytkowaniem przyrządów pomiarowych. Statystyki wynikające

z kontroli prowadzonych przez administrację miar, liczba stwierdzonych nieprawidłowości oraz napływające liczne skargi na funkcjonowanie przyrządów pomiarowych, głównie odmierzaczy na stacjach paliw, wskazują na niepokojącą skalę tego zjawiska. Po otrzymaniu informacji o możliwości wystąpienia nieprawidłowości administracja miar bez zawiadamiania przedsiębiorcy wykonuje doraźne kontrole. Skuteczność tych kontroli jest znacznie wyższa niż kontroli nieskargowych, o przeprowadzeniu których administracja miar musi poinformować przedsiębiorcę w stosownym terminie. Przy kontrolach planowych inspektorzy spotykają się m.in. ze zjawiskiem wyłączania ze stosowania przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli (najczęściej odmierzacze paliw i wagi) przez samych przedsiębiorców poprzez umieszczenie napisu „Awaria”. Nie wszystkie z tak oznaczonych przyrządów trafiają następnie do legalizacji ponownej. W 2015 r. NIK przeprowadziła kontrolę oceny prawidłowości legalizacji i kontroli urządzeń pomiarowych paliw ciekłych na obszarze działania Okręgowego Urzędu Miar w Łodzi. Zgodnie z ustaleniami NIK, z zapowiedzianych kontroli przeprowadzonych przez OUM Łódź i nadzorowane przez niego obwodowe urzędy miar wynikało, że tylko trzy z 2100 skontrolowanych odmierzaczy, na trzech różnych stacjach, nieprawidłowo odmierzały ilość sprzedawanego paliwa (od 0,6% do 5,6%).

W jednym przypadku odmierzacz zaniżał wskazania na niekorzyść sprzedającego (o 1,5%). Tymczasem niezapowiedziane kontrole pokazały prawdziwą skalę błędów. Nieprawidłowości stwierdzono na czterech z 28 zbadanych stacji (14,3%). Ponad 60% wszystkich skontrolowanych odmierzaczy (48 urządzeń na czterech stacjach z 77 ogółem) zawyżało wskazania (od 4,3% do 5,6%) sprzedanego paliwa na niekorzyść kupującego. W trakcie niezapowiedzianych kontroli nie odnotowano ani jednego przypadku błędnego pomiaru na niekorzyść przedsiębiorcy.

Ponadto w ramach sprawowanego przez administrację miar nadzoru ustalono, że ewentualne kary nakładane w drodze mandatu karnego nie spełniają swojej funkcji, ponieważ ich uciążliwość jest zdecydowanie niższa niż korzyści płynące z nielegalnych działań. Mając na uwadze konieczność wprowadzenia rozwiązań, które znacząco ograniczą ryzyko wystąpienia negatywnych zachowań w tym zakresie oraz usprawnią i uszczelnią nadzór, zaproponowano wprowadzenie kompleksowej regulacji prawnej w omawianym zakresie.

Wprowadzenie do art. 21 projektu ustawy instytucji czasowego wycofania z obrotu ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości, uszczelnienie kontroli, a także umożliwienie użytkownikowi usunięcia stanu niezgodnego z prawem poprzez zgłoszenie przyrządu do legalizacji. Jeżeli w okresie obowiązywania decyzji o czasowym wycofaniu z użytkowania użytkownik nie podejmie stosownych czynności bądź nie uzyska legalizacji z uwagi na niespełnianie wymagań, organ trwale wycofa przyrząd z obrotu. Przy takiej konstrukcji przepisu konieczne jest stosowanie zabezpieczeń, o których mowa w art. 22j ustawy – w celu uniemożliwienia użytkownika tych przyrządów. Zabezpieczenia nałożone na przyrząd w toku kontroli będą jedynymi nałożonymi na przyrząd. W związku z powyższym, jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że w sprawie zostanie wydana decyzja o czasowym wycofaniu z użytkowania, zabezpieczenia dokonuje się na czas niezbędny do wydania decyzji. Ponadto konieczna jest możliwość utrzymania tych zabezpieczeń nie dłużej niż na czas obowiązywania decyzji o czasowym wycofaniu z obrotu i użytkowania. W związku z powyższym organ wydający decyzję o czasowym wycofaniu z użytkowania w decyzji tej przedłuża na czas obowiązywania decyzji stosowanie zabezpieczeń. Jest to regulacja mająca zwiększyć skuteczność działań podejmowanych w celu usunięcia stanu niezgodnego z prawem.

Określona w przepisie art. 26 ust. 1a bardziej rygorystyczna sankcja związana jest z charakterem naruszenia. Mając na uwadze charakter naruszenia przepisów ustawy oraz wagę naruszenia, uznać należy, że konieczne jest podniesienie sankcji w stosunku do typu podstawowego wykroczenia, które opisane jest w art. 26 ust. 1 ustawy. Zastosowanie takiego rozwiązania zgodne jest z przepisami Kodeksu wykroczeń, które dopuszczają podniesienie górnej granicy kary grzywny. Regulacja zawarta w ust 1a wskazuje, że czyn został popełniony umyślnie. Umyślność sprawcy uzasadnia wyższą karalność.

Zmiany w ustawie o wojewodzie i administracji rządowej w województwie

Zmiana ma charakter porządkujący i jest konsekwencją uproszczenia struktury administracji terenowej.

Przepisy przejściowe

Przepisy przejściowe dotyczą przede wszystkim zagadnień związanych ze zmianami w strukturze administracji terenowej.

Art. 3 stanowi, że znosi się organy administracji miar – naczelników obwodowych urzędów miar oraz likwiduje się obwodowe urzędy miar. Dotychczasowe zadania i kompetencje naczelników obwodowych urzędów miar przejmą właściwi miejscowo dyrektorzy okręgowych urzędów miar.

Z dniem zniesienia organów administracji miar – naczelników obwodowych urzędów miar oraz likwidacji obwodowych urzędów miar naczelnicy obwodowych urzędów miar niebędący członkami korpusu służby cywilnej stają się pracownikami służby cywilnej zatrudnionymi we właściwych miejscowo okręgowych urzędach miar, natomiast pracownicy zatrudnieni w obwodowych urzędach miar stają się pracownikami właściwych miejscowo okręgowych urzędów miar.

Ponadto w ustawie zawarto przepisy dotyczące przeniesienia należności i zobowiązań oraz mienia obwodowych urzędów miar na rzecz okręgowych urzędów miar. Uregulowano również kwestie prowadzenia wszczętych i niezakończonych postępowań.

Wprowadzono również odpowiednie terminy do wykonania obowiązków w związku z wprowadzeniem nowych instytucji do ustawy, tj. terminy do powołania pierwszej Rady Metrologii i przygotowania pierwszego strategicznego planu działania GUM.

Projekt zawiera również przepis dotyczący utrzymania w mocy rozporządzeń wydanych na podstawie art. 9 i art. 13 ustawy. 12-miesięczny termin zachowania w mocy rozporządzenia wydanego na podstawie art. 9 ustawy spowodowany jest bardzo pracochłonnym charakterem zmian.

Przepis dotyczący zastosowania metody statystycznej do legalizacji przyrządów pomiarowych wejdzie w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia, albowiem wprowadzenie tej metody wiąże się z koniecznością stworzenia spójnych i precyzyjnych ram dla uznania partii za jednorodną. Równie istotne jest przeprowadzenie stosownych analiz w odniesieniu do licznosci danej próbki, która zgłaszana będzie do badania. Uznanie partii za jednorodną ma szczególne znaczenie w odniesieniu do legalizacji ponownej, albowiem ta dotyczy przyrządów pomiarowych użytkowanych w różnych znamionowych warunkach użytkowania. Mając na uwadze postulaty przedsiębiorców związane z przyspieszeniem i uproszczeniem przeprowadzania legalizacji przyrządów pomiarowych, ustalając kryteria, odnoszące się do legalizacji przy uwzględnieniu metody statystycznej, należy wziąć pod uwagę czynniki maksymalnie zabezpieczające dokładność i poprawność dokonanych czynności. Dotychczas metoda statystyczna,

polegająca na losowym pobraniu z każdej jednorodnej partii przyrządów pomiarowych próbki tych przyrządów i sprawdzeniu każdego egzemplarza przyrządu pomiarowego z pobranej próbki, mogła być stosowana wyłącznie do legalizacji pierwotnej tych przyrządów. Zastosowanie tej metody w odniesieniu do legalizacji ponownej powinno być zatem poprzedzone wcześniejszymi, dogłębnymi analizami. Akt wykonawczy wydany na podstawie delegacji, o której mowa art. 11 pkt 1 (tj. art. 9 pkt 1–5 ustawy) dotyczy w szczególności sposobu i trybu przeprowadzania prawnej kontroli metrologicznej we wszystkich jej postaciach, przepisy te zawierać będą również regulacje odnoszące się do metody statystycznej. Regulacje powinny być kompleksowe, a materia jest skomplikowana, konieczne jest więc przeprowadzenie dogłębnej analizy. Mając na uwadze potrzebę dokładnego przeanalizowania zapotrzebowania na czynności metrologiczne, możliwości administracji miar oraz tradycję w tym zakresie, przepisy reformujące terenową administrację miar wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy. Ten okres to czas na rzetelne przygotowanie administracji miar w tym administracji terenowej z jej wydziałami zamiejscowymi do wykonywania nowych zadań.

Źródła finansowania

W Ocenie skutków regulacji – w pkt 6 wyliczenia wpływu na sektor publiczny, przedstawiono wariant zakładający utrzymanie finansowania GUM na obecnym poziomie. Należy podkreślić, że nowelizacja ustawy bezpośrednich skutków finansowych nie wywołuje. W GUM trwają obecnie prace nad strategią – powołano 5 zespołów roboczych, które mają ocenić potencjał i potrzeby polskiego przemysłu i społeczeństwa w obszarze rozwoju technologii pomiarowych. W I kwartale 2017 r. powinna powstać strategia, z której będzie wynikało realne zapotrzebowanie gospodarki narodowej na dodatkowe finansowanie działalności zreformowanego GUM.

Dodatkowe informacje

Projekt zakłada wejście w życie ustawy w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Zgodnie z uchwałą nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych, termin wejścia w życie ustawy w projektach ustaw przyjmowanych przez Radę Ministrów oraz termin wejścia w życie rozporządzeń Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów, jeżeli ustawa albo rozporządzenie zawiera warunki wykonywania działalności gospodarczej, powinien być wyznaczony na dzień 1 stycznia albo 1 czerwca. Odstąpienie od zasady

może nastąpić, jeżeli ważne względy, m.in. ochrona ważnego interesu społecznego, ochrona ważnego interesu publicznego czy ważnych interesów państwa, przemawiają za wyznaczeniem innego terminu. W odniesieniu do ustawy – Prawo o miarach, termin 14-dniowego *vacatio legis* jest terminem wystarczającym dla przygotowania się przedsiębiorców do nowych regulacji. Ponadto, z uwagi na nowe zadania Prezesa GUM, których wdrożenie ma na celu podniesienie innowacyjności i konkurencyjności krajowej gospodarki, zasadnym jest, aby zmiany w tym zakresie weszły w życie bez zbędnej zwłoki. Należy jednocześnie podkreślić, że proponowane zmiany stanowią realizację postulatów zgłaszanych przez przedstawicieli środowisk przemysłowych, jak też administrację miar, zatem adresaci norm mieli możliwość zarówno zapoznania się z nowymi rozwiązaniami prawnymi, jak też ich stosowania.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji w trybie określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597). W myśl postanowień § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204) projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów z chwilą skierowania projektu ustawy do uzgodnień międzyresortowych, konsultacji publicznych, przedmiotowy projekt został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.

<p>Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Mariusz Haładyj, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Anna Bitner, główny specjalista, Departament Doskonalenia Regulacji Gospodarczych (tel. 693-50-27), Anna.Bitner@mr.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia wrzesień 2016 r.</p> <p>Źródło: Plan na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (100 zmian dla firm – pakiet ułatwień dla przedsiębiorców)</p> <p>Nr w wykazie prac UD92</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 i 1948), regulującą m.in. zagadnienia instytucjonalne, obejmujące przepisy dotyczące organizacji i zadań polskiej instytucji metrologicznej, Główny Urząd Miar jest organem administracji państwowej o typowo urzędowej strukturze, formie prawnej i zadaniach. Obecny stan prawny uniemożliwia GUM realizację zadań polegających na prowadzeniu i koordynowaniu prac naukowych i badawczo-rozwojowych oraz transferze technologii do przemysłu, koncentrując jego działalność na zadaniach związanych z wzorcowaniem przyrządów pomiarowych. To przekłada się na niski poziom innowacyjności i konkurencyjności polskiego przemysłu, który nie ma właściwego partnera w zakresie rozwijania szeroko rozumianych technologii pomiarowych.

Jednocześnie trójszczeblowa, sztywna struktura administracji miar (GUM, 9 okręgowych i 58 obwodowych urzędów miar) utrudnia elastyczne gospodarowanie zasobami infrastrukturalnymi, ludzkimi i finansowymi, co wpływa niekorzystnie na efektywność obsługi klientów tej administracji.

Na ułomność tego systemu i jego niedostosowanie do wyzwań współczesnego świata zwracali uwagę przedstawiciele środowisk przemysłowych. Na konieczność zasadniczej przebudowy instytucjonalnej w obszarze metrologii wskazywały takie instytucje jak Polska Akademia Nauk oraz przedstawiciele środowisk naukowych związanych z metrologią. Również w raporcie opracowanym przez dr T.J.Quinna* na zlecenie Ministra Gospodarki znajdują się rekomendacje dotyczące zmian w działalności GUM zbieżne z proponowanymi aktualnie zmianami. Problemy i bolączki tego systemu były także przedmiotem kierowanych do Ministra Gospodarki interpelacji poselskich. Podjęcie działań mających na celu eliminację negatywnych zjawisk i reformę instytucjonalną metrologii w Polsce rekomendowali posłowie połączonych komisji Sejmu RP w dwóch dezyderatach: Dezyderacie Nr 10/4 Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Gospodarki do Prezesa Rady Ministrów w sprawie reformy instytucjonalnej polskiej metrologii z 6 maja 2010 r. oraz Dezyderacie Nr 11/13 Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży oraz Komisji Gospodarki do Prezesa Rady Ministrów w sprawie reformy polskiej metrologii z 4 marca 2015 r.

* Raport na temat instytucjonalnych aspektów rozwoju metrologii w Rzeczypospolitej Polskiej

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Konieczna jest głęboka reforma instytucjonalna GUM (redefinicja zadań, zmiana statusu prawnego) przy jednoczesnym zapewnieniu sprawnego funkcjonowania rutynowych działań państwa z zakresu prawnej kontroli metrologicznej wykonywanych przez terenowe organy administracji miar.

W ramach planowanej reformy zrealizowane mają być następujące cele:

- Reorientacja zadań narodowej instytucji metrologicznej – GUM, polegająca na nadaniu podstawowej roli zadaniom związanym ze wspieraniem i inspirowaniem rozwoju krajowego przemysłu, a także prowadzeniem oraz koordynowaniem prac naukowych i badawczo-rozwojowych w obszarze technologii pomiarowych,
- Stworzenie mechanizmów perspektywicznego planowania działalności GUM w ścisłym powiązaniu ze strategicznymi celami polskiego państwa i interesami polskich przedsiębiorstw przemysłowych,
- Usprawnienie i uelastycznienie działania terenowej służby miar.

Podstawowymi instrumentami realizacji tych celów mają być:

- redefinicja zadań GUM (wprowadzenie zadań polegających na wspieraniu i inspirowaniu rozwoju krajowego przemysłu poprzez transfer technologii oraz prowadzeniu badań naukowych i prac rozwojowych),
- wprowadzenie instrumentów strategicznego planowania działań GUM i sprawozdawczości z wykonania planów,
- utworzenie Rady Metrologii, odpowiedzialnej za nadzór merytoryczny nad GUM (m.in. poprzez weryfikację oraz zatwierdzanie planów i sprawozdań), skupiającej w równych proporcjach przedstawicieli (1) przemysłu, (2) nauki i (3) instytucji państwowych zaangażowanych w kwestie metrologii (np. PCA, PKN, Wojskowe Centrum Metrologii),
- reforma struktury administracji terenowej poprzez przekształcenie urzędów obwodowych w wydziały zamiejscowe urzędów okręgowych. Zmiana ta ma na celu umożliwienie bardziej efektywnego i elastycznego gospodarowania zasobami infrastrukturalnymi, ludzkimi i finansowymi w ramach struktury okręgowej (możliwość pewnej specjalizacji wydziałów zamiejscowych, czasowego delegowania pracowników do kontroli podmiotów gospodarczych działających na obszarze innych wydziałów, stosownie do faktycznego i aktualnego zapotrzebowania na czynności metrologiczne).

Opisane wyżej problemy wynikają bezpośrednio z rozwiązań ustrojowych, m.in. charakteru instytucjonalno-prawnego, katalogu zadań ustawowych Głównego Urzędu Miar oraz braku zewnętrznego ciała nadzorującego system. Z uwagi na przedmiot projektowanej regulacji, jedynym skutecznym narzędziem interwencji jest ustawa. Problem nie może zostać rozwiązany przy pomocy działań pozalegisłacyjnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

We wszystkich państwach rozwiniętych, a także w większości państw rozwijających się, za utrzymywanie i zarządzanie krajowym systemem pomiarowym odpowiedzialna jest specjalnie powołana do tego celu jednostka organizacyjna. Jednostki te różnią się wielkością, zakresem zadań, formą prawną, stopniem niezależności od innych instytucji publicznych, jednakże ze względu na wspólny obszar, w którym koncentrują swoje działania, określa się je mianem krajowych instytutów metrologicznych – NMI (*national metrology institute*). W pierwszym okresie funkcjonowania NMI ich podstawowym celem było zapewnienie wsparcia konkurencyjnego krajowym podmiotom gospodarczym, jednak dość szybko przedmiot zainteresowań instytutów zaczynał obejmować coraz szerszy zakres działań – przede wszystkim o charakterze naukowym i badawczym, wspierającym krajowy przemysł w sposób bardziej pośredni. Obecnie główne zadania NMI przedstawiają się następująco:

- utrzymywanie i rozwijanie krajowego systemu miar (w szczególności utrzymywanie wzorców jednostek miar),
- wspieranie krajowego przemysłu pomiarowego,
- prowadzenie prac naukowych i badawczych w obszarze technologii pomiarowych (oraz współpraca z uczelniami, instytucjami naukowymi i przemysłem w tym zakresie),
- świadczenie usług kalibracji (wzorcowania) przyrządów pomiarowych,
- zapewnienie spójności z międzynarodowymi systemami pomiarowymi i wzorcami jednostek miar.

Przedmiotowa kwestia została szczegółowo omówiona w załączniku do Testu Regulacyjnego pn.: „Analiza porównawcza systemów metrologii państwowej w państwach UE (ze szczególnym uwzględnieniem Niemiec i Wlk. Brytanii)”.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Główny Urząd Miar	1	Dane MR	<p>Redefinicja zadań GUM (wprowadzenie zadań związanych z wspieraniem przemysłu i prowadzeniem prac badawczo-rozwojowych).</p> <p>Nadanie GUM formalnego statusu jednostki naukowej w rozumieniu przepisów o zasadach finansowania nauki.</p> <p>Wprowadzone zostaną mechanizmy strategicznego i merytorycznego nadzoru nad działalnością GUM poprzez utworzenie Rady Metrologii, skupiającej przedstawicieli instytucji państwowych, przemysłu i nauki.</p> <p>Wprowadzone zostaną instrumenty planowania strategicznego i sprawozdawczości z działań GUM.</p>
Terenowe organy administracji miar	9 okręgowych i 58	GUM	Splaszczanie struktury terenowej administracji miar poprzez przekształcenie istniejących urzędów

	obwodowych urzędów miar		<p>obwodowych w wydziały zamiejscowe urzędów okręgowych. Nie przewiduje się przy tym zmiany liczby wydziałów zamiejscowych w stosunku do obecnie istniejących urzędów obwodowych. Zmiana ta ma na celu umożliwienie bardziej efektywnego i elastycznego gospodarowania zasobami ludzkimi i finansowymi w ramach struktury okręgowej (możliwość pewnej specjalizacji wydziałów zamiejscowych, czasowego delegowania pracowników do kontroli podmiotów gospodarczych działających na obszarze innych wydziałów, stosownie do faktycznego i aktualnego zapotrzebowania na czynności metrologiczne).</p> <p>Naczelnicy urzędów obwodowych (obecnie mający status organów administracji) zostaną włączeni do korpusu służby cywilnej, w większości zapewne jako naczelnicy wydziałów zamiejscowych.</p>
Przedsiębiorstwa przemysłowe – produkcyjne lub inwestujące w nowe technologie	4380	<p>Dane GUS</p> <p>Podmioty gospodarcze według rodzajów i miejsc prowadzenia działalności w 2014 r. Warszawa, 01.12.2015 r.</p> <p>Działalność gospodarcza przedsiębiorstw o liczbie pracujących do 9 osób w 2014 r. Warszawa, 09.10.2015 r.</p> <p>Działalność innowacyjna przedsiębiorstw w Polsce w latach 2012–2014 Warszawa, 30.09.2015 r.</p>	<p>GUM staje się partnerem, którego statutowym zadaniem jest wspieranie przemysłu w różnych formach. GUM będzie zobligowany dzielić się swoim know-how i dostępem do unikalnej wiedzy technologicznej, który posiada poprzez swój formalny status NMI, z przemysłem, odpowiadać na jego zapotrzebowania i inicjować wspólne projekty.</p> <p>Zyskują realny wpływ na priorytety działań i funkcjonowanie tej instytucji poprzez udział w Radzie, gdzie 1/3 członków to przedstawiciele przemysłu. W każdej sprawie kierownictwo GUM będzie musiało brać pod uwagę ich opinię i zdanie, ponieważ Rada ma konkretne kompetencje – zatwierdza roczne plany i sprawozdania z działalności GUM, ma prawo do wglądu do dokumentacji, uczestniczy w procesie wyboru kierownictwa.</p>
Podmioty wprowadzające do obrotu i użytkujące przyrządy pomiarowe podlegające prawnej kontroli metrologicznej, ocenie zgodności, dobrowolnym wzorcowaniom	640 tys. liczba ta obejmuje również mikroprzedsiębiorstwa – do 9 zatrudnionych	jw.	Sprawniej i elastyczniej działająca administracja miar, wykonująca obowiązkowe i dobrowolne kalibracje przyrządów pomiarowych, ale też skuteczniejsza w nadzorze rynku, którego dobre funkcjonowanie ma kluczowe znaczenie dla uczciwych przedsiębiorców.
Przedsiębiorstwa zajmujące się przesyłem mediów (gaz, woda, energia)	2101	jw.	Poprzez wprowadzenie opcji legalizacji statystycznej masowych przyrządów pomiarowych, mogą ulec istotnemu ograniczeniu koszty administracyjne związane z ich legalizacją dla przedsiębiorstw zajmujących się przesyłem mediów (gaz, woda, energia). Ustawa na razie „uchyla furtkę” w tym

			zakresie, konkretne rozwiązania w aktach wykonawczych wymagają szczegółowych badań na dużych próbach takich przyrządów.
--	--	--	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został skonsultowany z organami administracji miar oraz następującymi instytucjami, producentami, podmiotami wprowadzającymi przyrządy pomiarowe do obrotu, użytkownikami tych przyrządów oraz organizacjami gospodarczymi reprezentującymi interesy ww. przedsiębiorców, m.in. Krajową Izbą Gospodarczą, Business Centre Club, Radą Dialogu Społecznego, Komisją Wspólną Rządu i Samorządu, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Polskim Klubem Biznesu, Polskim Centrum Akredytacji, Polskim Centrum Badań i Certyfikacji S.A., Polskim Komitetem Normalizacyjnym, Naczelną Organizacją Techniczną, Polską Akademią Nauk, Polską Akademią Umiejętności, Polską Izbą Handlu, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług, Związkiem Pracodawców Przemysłu Urządzeń Pomiarowych, Polską Organizacją Przemysłu i Handlu Naftowego, Izbą Gospodarczą Gazownictwa, Polskim Forum ISO 9000, RADWAG Wagi Elektroniczne w Radomiu, przedsiębiorcami, a także organizacjami zrzeszającymi związki zawodowe.

Projektowany dokument został opublikowany na stronie BIP RCL oraz na platformie www.konsultacje.gov.pl.
Planowany czas trwania konsultacji publicznych – 30 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2013 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zaproponowane w projektowanej regulacji rozwiązania będą finansowane z posiadanych przez GUM środków budżetowych na obecnym poziomie.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)	
	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	

W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2013 r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	przedsiębiorstwa (w tym MŚP)	<p>Korzyści dla przedsiębiorstw korzystających z inwestycji w nowoczesne technologie pomiarowe, m.in. niższe koszty transakcji, niższy koszt zgodności z regulacjami, oszczędności energetyczne, zwiększenie efektywności podejmowanych przez te przedsiębiorstwa projektów badawczo-rozwojowych, wyższa jakość produkcji i dostęp do nowych rynków.</p> <p>Czynności pomiarowe stanowią znaczący element aktywności gospodarczej w państwach uprzemysłowionych, takich jak Polska, osiągając rząd ok. 1% PKB. Czynności te generują przychody dla gospodarki rządu ok. 2,7% PKB. Oznacza to, że każde euro wydane na czynności pomiarowe przynosi 3 euro dla gospodarki.</p>						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Np. oszczędności w służbie zdrowia poprzez zmniejszenie niepotrzebnych i błędnych pomiarów – ok. 25–30% pomiarów wykonywanych w ochronie zdrowia jest wykonywana w celach pozadiagnostycznych (powtarzanie, nieraz wielokrotne, tych samych testów dla uniknięcia lub wykrycia błędu); jednocześnie czynności pomiarowe lub z nimi związane to w sumie ok. 10–15% wszystkich kosztów w służbie zdrowia.</p>						
Niemierzalne	obywatele	<p>Pomiary generują, oprócz korzyści gospodarczych, szereg niemniej istotnych korzyści o charakterze pozaekonomicznym, zwłaszcza w takich obszarach jak bezpieczeństwo publiczne, ochrona zdrowia, środowisko czy prawa konsumentów. Metrologia odgrywa szczególną rolę w rozwoju obszarów życia społecznego i gospodarki o najwyższej wartości dodanej, takich jak: informatyka, robotyka, automatyka, nanotechnologie, farmacja, biotechnologia, medycyna, bezpieczeństwo żywności (organizmy genetycznie modyfikowane), energetyka, ochrona środowiska i przeciwdziałanie zmianom klimatu, technologie wymiany informacji, techniki satelitarne, ochrona prywatności obywateli, ochrona przed terroryzmem (lotniska), nowe technologie wojskowe.</p>						
	gospodarka	<p>Zwiększenie konkurencyjności gospodarki – rozwój technologii pomiarowych przekłada się na bezpośrednie finansowe korzyści dla przedsiębiorstw korzystających z tych technologii, na które składają się m.in. niższe koszty transakcji, niższy koszt zgodności z regulacjami, oszczędności energetyczne, zwiększenie efektywności podejmowanych przez te przedsiębiorstwa projektów badawczo-rozwojowych, wyższa jakość produkcji i dostęp do nowych rynków. Ponadto inwestycje państwa w technologie pomiarowe i transfer tych technologii przekładają się na korzyści pośrednie dla przedsiębiorców, którzy nie muszą sami ponosić kosztów takich inwestycji.</p>						
	rynek pracy	<p>Przewidywany wpływ na rynek pracy będzie związany z wpływem na konkurencyjność gospodarki – należy oczekiwać, że regulacja przyczyni się do powstawania wysokiej jakości miejsc pracy w najbardziej konkurencyjnych obszarach działalności gospodarczej.</p>						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
9. Wpływ na rynek pracy	
Brak bezpośredniego wpływu.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Planuje się wejście w życie przepisów projektowanej ustawy, co do zasady, po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Dodatkowe przepisy przejściowe przewidziano w związku z wprowadzeniem nowych instytucji do ustawy, tj. Rady Metrologii i strategicznego planu działania GUM.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Ewaluacja efektów projektu powinna następować na bieżąco dzięki proponowanym w projekcie nowym instrumentom oceny działalności systemu metrologii w Polsce. Należy tu wymienić coroczne sprawozdania z działalności GUM zatwierdzone przez Radę Metrologii, a także zatwierdzany przez Ministra Rozwoju strategiczny plan działania GUM w okresie czteroletnim. Wskazane wydaje się również rozważenie przeprowadzenia w okresie 5–10 lat po wejściu w życie ustawy badań podobnych jak wskazane wyżej badania dotyczące roli pomiarów w gospodarce przeprowadzone przez Komisję Europejską, Wlk. Brytanię i USA, np. analizy wpływu wzrostu efektywności pomiarów na trafność diagnoz medycznych, analizy finansowego efektu projektów badawczych.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Zał. 1 Analiza porównawcza systemów metrologii państwowej w państwach UE (ze szczególnym uwzględnieniem Niemiec i Wlk. Brytanii)	

ZAŁĄCZNIK DO OCENY SKUTKÓW REGULACJI

Analiza porównawcza systemów metrologii państwowej w państwach UE (ze szczególnym uwzględnieniem Niemiec i Wlk. Brytanii)

Podstawowe aspekty działalności państwa w obszarze metrologii można ująć następująco:

- 1) utrzymywanie i rozwijanie krajowego systemu miar (w szczególności utrzymywanie wzorców jednostek miar);
- 2) zapewnienie spójności z międzynarodowymi systemami pomiarowymi i wzorcami jednostek miar;
- 3) wspieranie krajowego przemysłu pomiarowego;
- 4) kalibracje (wzorcowania) i kontrole przyrządów pomiarowych.

We wszystkich państwach rozwiniętych, a także w większości państw rozwijających się, za utrzymywanie i zarządzanie krajowym systemem pomiarowym (zadania nr 1 i 2) odpowiedzialna jest specjalnie powołana do tego celu jednostka organizacyjna. Jednostki te różnią się wielkością, zakresem zadań, formą prawną, stopniem niezależności od innych instytucji publicznych, jednakże ze względu na wspólny obszar, w którym koncentrują swoje działania, określa się je mianem krajowych instytutów metrologicznych – NMI (*national metrology institute*). Często, w jednym lub kilku obszarach metrologii (np. w elektryczności albo w wielkościach chemicznych) utrzymywanie i rozwój wzorców państwowych realizowany jest przez inne wyspecjalizowane jednostki nazywane instytutami desygnowanymi (*designated institutes* – DI). W Polsce na osiemnaście wzorców państwowych dwa utrzymywane są w takich podmiotach. Zawsze jednak centralną rolę w systemie sprawuje NMI, które reprezentuje państwo w organizacjach metrologicznych, takich jak Konwencja Metryczna.

Pierwsze NMI powstały w Niemczech, Wlk. Brytanii i Stanach Zjednoczonych na przełomie XIX i XX wieku. Do dnia dzisiejszego te trzy ośrodki – NIST (National Institute of Standards and Technology) w Stanach Zjednoczonych, NPL (National Physical Laboratory) w Wlk. Brytanii i PTB (Physikalisch-Technische Bundesanstalt) w Niemczech uchodzą za wiodące instytuty metrologiczne w skali światowej.

W pierwszym okresie funkcjonowania NMI ich podstawowym celem było zapewnienie wsparcia konkurencyjnego krajowym podmiotom gospodarczym, jednak dość szybko przedmiot zainteresowań instytutów zaczynał obejmować coraz szerszy zakres działań – przede wszystkim o charakterze naukowym i badawczym, wspierającym krajowy przemysł w sposób bardziej pośredni (zadanie nr 3).

Podstawową funkcją państwa w obszarze metrologii realizowaną na długo przed rewolucją przemysłową i powstaniem systemu metrycznego było zapewnianie uczciwości i pewności obrotu gospodarczego. Funkcje te wykonywane były przede wszystkim poprzez kontrolę pomiarów i przyrządów pomiarowych wykorzystywanych w codziennych czynnościach handlowych, jak również w obszarze bezpieczeństwa żywności i produktów (zadanie nr 4). Za ten aspekt pomiarów, tradycyjnie nazywany służbą miar lub metrologią prawną, odpowiadały powołane do tego służby publiczne, których funkcjonariusze mieli najczęściej status urzędników państwowych. Zakres metrologii prawnej, wyznaczany liczbą rodzajów przyrządów pomiarowych podlegającym regulacjom i obowiązkowej weryfikacji, różnił się w poszczególnych państwach i okresach rozwoju gospodarczego. W ostatnich dziesięcioleciach obserwuje się trend w kierunku deregulacji w obszarze metrologii prawnej i zastępowania obowiązkowych weryfikacji dobrowolnymi badaniami zgodności z międzynarodowymi normami. Jednocześnie rozwija się prawodawstwo europejskie, które również przyjęło kierunek zmniejszenia rygoryzmu prawnej kontroli metrologicznej na rzecz

przyjętego dla wielu innych wyrobów przemysłowych systemu oceny zgodności (*conformity assessment*), w którym zasadą jest wprowadzanie produktów do obrotu w oparciu o deklarację producenta (przy ewentualnym udziale akredytowanej jednostki certyfikującej), a nie – jak w przypadku prawnej kontroli metrologicznej – dopiero po uzyskaniu urzędowej legalizacji.

Oczywiście szczegóły organizacji systemu metrologicznego, jak również zadania podmiotów odpowiedzialnych za zarządzanie krajowym systemem pomiarowym różnią się, często znacząco, w poszczególnych krajach, w zależności od ich ustroju, tradycji administracyjnych czy poziomu rozwoju gospodarczego i politycznego. Analiza instytucjonalna państw – sygnatariuszy Konwencji Metrycznej pozwala jednak wskazać na pewne wspólne, a przynajmniej dominujące elementy struktury zarządzania krajowymi systemami metrologicznymi. Prawie wszystkie NMI są w całości własnością państwową i są one finansowane ze środków państwowych, choć w wielu przypadkach osiągają one również własne przychody, pochodzące przede wszystkim z opłat za świadczone usługi (kalibracje, ekspertyzy, szkolenia). W strukturze organizacyjnej takich instytutów najczęściej można wyróżnić ciało zarządzające, którym zwykle jest dyrektor instytutu – osoba o uznanej pozycji naukowej w obszarze metrologii, oraz ciało doradczo-nadzorcze, którym jest rada składająca się z wybitnych przedstawicieli nauki, przemysłu oraz administracji publicznej. Dyrektor najczęściej powoływany jest przez właściwego, nadzorującego instytut ministra, często na wniosek lub przynajmniej po zasięgnięciu opinii Rady. Rada odgrywa również istotną rolę w formułowaniu priorytetów działań instytutu i polityki państwa w obszarze metrologii.¹⁾

Relacje instytucjonalne w ramach krajowego systemu miar, zwłaszcza w aspekcie relacji pomiędzy NMI a metrologią prawną, są bardzo różne. Służby metrologii prawnej wywodzą się z innej tradycji i powołane były zasadniczo w innym celu niż NMI. Rolą NMI jest jednak zawsze co najmniej zapewnienie wsparcia merytorycznego i metodologicznego dla prawidłowego funkcjonowania metrologii prawnej. Najczęściej zadania służb metrologii prawnej wykonywane są przez odrębne od NMI podmioty, często usytuowane na poziomie regionalnym i mające charakter urzędowo-inspekcyjny. Są jednak państwa, w których zadania związane z utrzymywaniem krajowego systemu jednostek miar i ich wzorców oraz prawną kontrolą metrologiczną realizowane są przez te same instytucje. Dotyczy to w szczególności krajów takich jak Polska, które swoją państwowość budowały już w XX wieku, a więc nie wykształciły wcześniej służb odpowiedzialnych za służbę miar.

Poniższa tabela stanowi próbę przedstawienia instytucjonalnych rozwiązań w obszarze metrologii oraz charakteru prawnego instytucji odpowiedzialnych za metrologię w państwach europejskich. Należy podkreślić, że informacje te mają charakter bardzo uproszczony, ponieważ złożoność systemów wykracza poza prosty podział na metrologię fundamentalną i służbę miar. Ponadto ustroje państwowe, systemy administracji publicznej i stosunki własnościowe w obszarze publicznym nie zawsze poddają się porównaniom czy choćby opisowi wedle terminologii właściwej polskim stosunkom prawnym.

Państwo	Metrologia fundamentalna (wzorców) / metrologia naukowa (NMI)	Służba miar – weryfikacja (legalizacja) przyrządów pomiarowych
Austria	BEV (Bundesamt für Eich- und Vermessungswesen) – państwowa agencja podległa Ministerstwu Gospodarki i Pracy	

¹⁾ T.J. Quinn, *A Note on the role and operation of a national metrology institute*, April 2007.

Belgia	Metrology Service – formalnie część Ministerstwa Gospodarki; posiada oddziały regionalne	
Dania	Danish Fundamental Metrology (DFM), organizacja typu non-profit	DANAK (The Danish Accreditation and Metrology Fund) – jednostka podległa Ministerstwu Gospodarki
Finlandia	MIKES (The Centre for Metrology and Accreditation)	Tukes (The Safety Technology Authority of Finland), podlega Ministerstwu Gospodarki
Francja	Laboratoire National de Métrologie et d'Essais (LNE) – jednostka publiczna pod kontrolą Ministerstwa Przemysłu	The Bureau de la Métrologie (BM) jest częścią Ministerstwa Przemysłu
Grecja	EIM (Hellenic Institute of Metrology) – instytut rządowy	Departament Metrologii w Ministerstwie Rozwoju
Hiszpania	The Centro Español de Metrologia (CEM), the Spanish Centre of Metrology – instytucja państwowa	W kompetencji regionów autonomicznych
Holandia	VSL (Van Swinden Laboratorium) – prywatna spółka o publicznych zadaniach	Nederlands Meetinstituut B.V. (NMI) – niezależna jednostka sprywatyzowana w 1989 r.
Łotwa	<i>Standardisation, Accreditation and Metrology Centre</i> (SAMC) państwowa spółka nadzorowana przez Ministerstwo Gospodarki	
Litwa	State Metrology Service (VMT) – urząd administracji publicznej	
Niemcy	Physikalisch-Technische Bundesanstalt (PTB) – instytut rządowy	Na poziomie krajów związkowych – 79 urzędów regionalnych
Norwegia	National Standards Laboratory	Norwegian Metrology Service (JV) centralna instytucja rządowa
Portugalia	Instituto Português da Qualidade (IPQ) (Portuguese Institute for Quality) jest częścią Ministerstwa Gospodarki	
Rumunia	National Institute of Metrology (INM) – publiczna instytucja; podlega BRML	Romanian Bureau of Legal Metrology (BRML) – publiczna instytucja z osobowością prawną podległa Ministerstwu Gospodarki
Republika Czeska	CMI – instytut metrologii podległy Ministerstwu Gospodarki COSMT – urząd ds. normalizacji, metrologii i certyfikacji podlegający Min. Gospodarki; odpowiada ze kwestie regulacyjne	COSMT – urząd ds. normalizacji, metrologii i certyfikacji podlegający Min. Gospodarki; odpowiada ze kwestie regulacyjne
Słowacja	Slovak Institute of Metrology (SMU) – centralna jednostka administracji	Slovak Legal Metrology (SLM) – centralna jednostka administracji; 5 oddziałów regionalnych
Szwecja	SP Technical Research Institute of Sweden (SP) oraz Swedish	Swedish Board for Accreditation and Conformity Assessment (SWEDAC) –

	Radiation Protection Authority – instytuty nadzorowane przez SWEDAC	państwowa jednostka odpowiedzialna za akredytację i metrologię prawną
Szwajcaria	The Swiss Federal Institute of Metrology (METAS), podlega Ministerstwu Sprawiedliwości	Swiss Verification Service (SVS) and the Swiss Calibration Service (SCS) – służby podległe METAS
Turcja	National Metrology Institute (UME) – publiczny instytut utworzony w 1992 r.; podlega TÜBİTAK (Scientific and Technical Research Council of Turkey)	Ministerstwo Przemysłu i Handlu (MIT)
Węgry	The Hungarian Trade Licensing Office (MKEH) podlega Ministerstwu Gospodarki	
Włochy	The Istituto Nazionale di Ricerca Metrologica (INRIM) jednostka publiczna pod zarządem Ministerstwa Edukacji i Nauki	Ufficio Centrale Metrico (UCM) jest częścią Ministerstwa Przemysłu i Handlu
Wlk. Brytania	National Physical Laboratory (NPL) – narodowy instytut metrologiczny zarządzany przez Serco Group plc na zlecenie National Measurement Office (NMO) – model PPP	National Measurement Office (NMO), agencja wykonawcza Departamentu Innowacji

System niemiecki

Niemiecka metrologia państwowa tworzy system zintegrowany, w którym zadania podzielone zostały pomiędzy wieloma, wzajemnie powiązаныmi i współpracującymi instytucjami i gremiami doradczymi. Metrologię niemiecką wyróżnia konsekwentne systemowe podejście do zadań państwa. Charakter instytucji publicznych jest dopasowany do charakteru zadań, jakie mają wykonywać, oraz do federacyjnego ustroju państwa.

	PTB – Niemcy	GUM – Polska
Podległość	Minister Gospodarki	Minister Gospodarki
Forma prawna	Instytucja sytuująca się pomiędzy agencją państwową a instytutem naukowym. Posiada osobowość prawną	Urząd państwowy. Brak osobowości prawnej
Kierownictwo	Zarząd (osoby z wysokimi stopniami naukowymi). Prezes rekomendowany przez zewnętrzną Radę (Kuratorium)	Prezes – organ administracji rządowej. Powoływany w drodze konkursu, bez konsultacji ze środowiskiem
Planowanie działalności	Trzyletnie z podziałem na roczne podokresy	brak
Rozliczenie działalności	Coroczne – przez Radę (Kuratorium)	brak

Finansowanie	z budżetu państwa (+ ok. 10% dochodów z realizacji projektów)	z budżetu państwa (jednostka budżetowa)
Budżet roczny (euro)	150 mln	8 mln
Liczba pracowników	1900	350
Etaty naukowe	ok. 500	brak
Publikacje w czasopismach recenzowanych rocznie	ok. 250	1
Członkostwo w komitetach konsultatywnych CIPM (komitety działające w ramach Konwencji Metrycznej)	10	2

Centralną instytucją w niemieckim systemie jest Federalny Instytut Fizyko-Techniczny (PTB), który jest jednym z czołowych NMI na świecie. PTB jest zobowiązane do realizacji wzorców legalnych jednostek miar oraz do ich utrzymywania i przekazywania. PTB prowadzi podstawowe badania naukowe w metrologii oraz prace rozwojowe, które z wykorzystaniem najnowszej technologii pozwalają utrzymać najwyższy poziom metrologiczny laboratoriów PTB. Prace naukowe i rozwojowe są podstawą wszystkich pozostałych zadań wykonywanych przez PTB, takich jak: realizacja stałych fizycznych, realizacja i utrzymywanie wzorców oraz przekazywanie legalnych jednostek miar, techniki związane z bezpieczeństwem, usługi oraz przekazywanie technik pomiarowych dla obszarów objętych prawną kontrolą metrologiczną, usługi na rzecz przemysłu i transfer technologii. W PTB obowiązuje pogląd, że tylko własne badania podstawowe przy zastosowaniu najnowszych rozwiązań technologicznych pozwalają na długoterminowe utrzymanie wysokich kompetencji w metrologii. PTB prowadzi, w kooperacji z przemysłem, w tym z małymi i średnimi przedsiębiorstwami, placówkami naukowymi i uczelniami, wdrożeniowe prace naukowe i rozwojowe. Podstawowe prace naukowe i rozwojowe nad jednostkami miar prowadzą wszystkie wydziały PTB. PTB posiada osobowość prawną. Instytucjonalnie sytuuje się pomiędzy agencją państwową a instytutem naukowym. Rada PTB, *Kuratorium*, składa się z 30 członków – po połowie ze środowiska naukowego i z przemysłu. Do jej głównych zadań należy zatwierdzanie sprawozdania rocznego PTB oraz wskazywanie kandydata na Dyrektora PTB do akceptacji przez Ministra Gospodarki. Członkami *Kuratorium* są najwybitniejsze osobistości świata nauki i przemysłu, laureaci Nagrody Nobla (w przeszłości m.in. Albert Einstein i Max Planck, obecnie – Theodor Haensch, noblista z 2005 r., czy Klaus von Klitzing, laureat z 1985 r.).

PTB odgrywa pewną rolę w obszarze metrologii prawnej, m.in. przygotowuje przepisy prawa w zakresie zatwierdzeń typu przyrządów pomiarowych. Jego przedstawiciele zasiadają w ciałach doradczych nadzorujących urzędy odpowiedzialne za metrologię prawną. Nie ma natomiast organizacyjnego powiązania pomiędzy PTB a urzędami legalizacyjnymi.

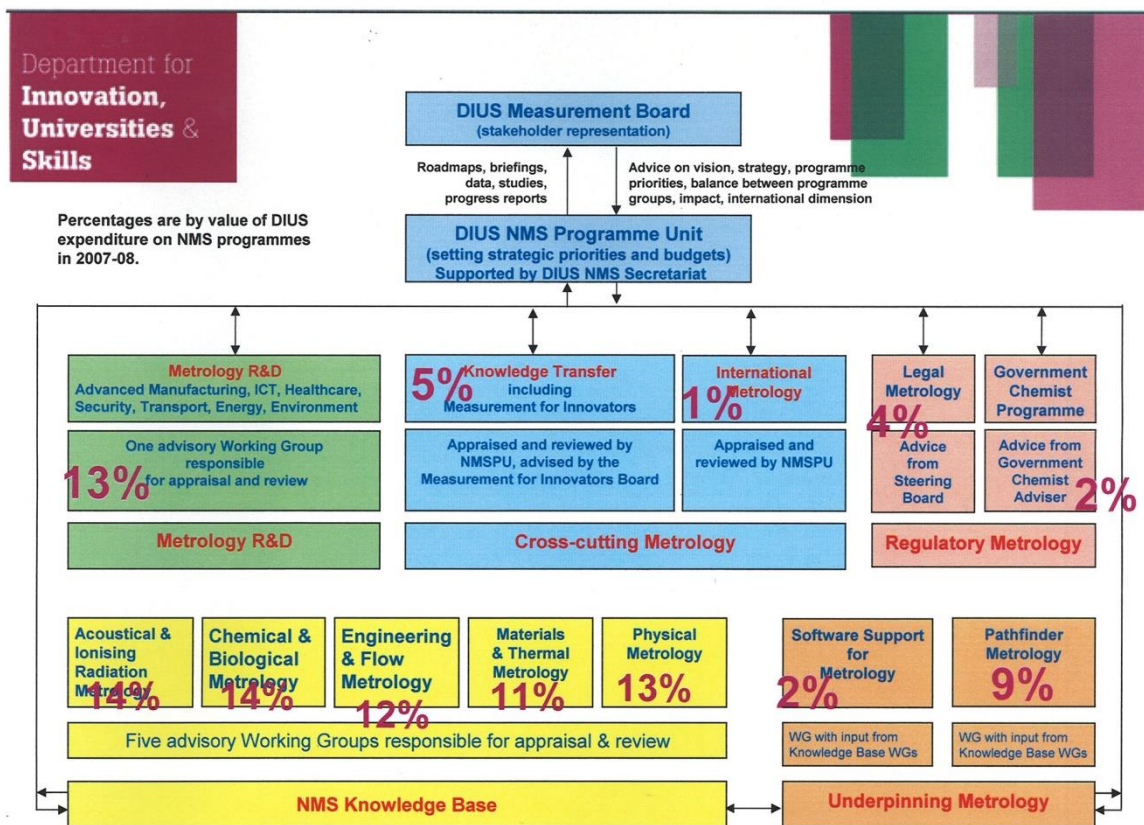
Służba miar (podmioty odpowiedzialne ze legalizacji przyrządów pomiarowych) należy do obszaru kompetencji krajów związkowych – tworzą ją urzędy legalizacyjne (*Landeseichbehörden*) i jednostki upoważnione (*staatlich anerkannte Prüfstellen*).

W niemieckim państwie federalnym, w którym istnieje autonomia krajów związkowych, w systemie metrologii prawnej dużą rolę odgrywają ciała doradcze i wspomagające. Grupa robocza ds. metrologii i prawnej kontroli metrologicznej (*Die Arbeitsgemeinschaft Messund*

Eichwesen AGME) jest organem koordynującym pracę krajowych urzędów legalizacyjnych. Członkami tej grupy są szefowie krajowych urzędów nadzorujących prawną kontrolę metrologiczną i przedstawiciel PTB. Głównym zadaniem AGME jest dbanie o jednolitość stosowania przepisów prawa wewnętrznego. Zadania grupy są realizowane przez powoływane na bieżąco grupy robocze składające się z przedstawicieli: PTB, urzędów legalizacyjnych, producentów i użytkowników. Wspólny komitet ds. metrologii prawnej rządu federalnego i krajów związkowych (*Der Bund-Länderausschuss „Gesetzliches Messwesen”*) doradza federalnemu Ministerstwu Gospodarki i Innowacyjności w sprawach politycznych, prawnych i gospodarczych związanych z metrologią. Komitet zbiera się dwa razy w roku. Jego pracą kieruje przedstawiciel ministerstwa. W skład komitetu wchodzi odpowiedzialni za metrologię przedstawiciele krajów związkowych, szefowie krajowych urzędów nadzorujących prawną kontrolę metrologiczną i przedstawiciel PTB. Kolejnym ciałem doradczym jest Zebranie Plenarne prawnej kontroli metrologicznej (*Die Vollversammlung für das Eichwesen*), na którym pod przewodnictwem PTB zatwierdza się wymagania techniczne do dalszego stosowania w prawnej kontroli metrologicznej w Niemczech.

System niemiecki wykazuje wiele podobieństw do systemu proponowanego w *Założeniach* do polskiej ustawy z zastrzeżeniem różnic wynikających z ww. odrębności ustrojowych:

- centralną rolę w systemie odgrywa NMI, państwowa jednostka posiadająca osobowość prawną, odpowiadająca za wzorce państwowe, prace badawczo-rozwojowe i transfer technologii (w Niemczech – PTB, w polskim projekcie – PCM). NMI w obydwu przypadkach wspiera merytorycznie służbę miar (metrologię prawną), jednak organizacyjnie nie jest z nią powiązane;
- NMI nadzorowane jest przez zewnętrzną Radę skupiającą przedstawicieli przemysłu i nauki, w polskim projekcie – również instytucji państwowych;
- zadania w obszarze metrologii prawnej realizowane są przez urzędy terenowe (urzędy legalizacyjne w Niemczech oraz okręgowe i obwodowe urzędy miar w Polsce). W Niemczech należą one do administracji państw związkowych, w Polsce – stanowią tzw. administrację niezespoloną;
- nadzór i koordynacja funkcjonowania służby miar zapewniana jest na poziomie centralnym – w Polsce przez Centralny urząd ds. metrologii prawnej oraz, do pewnego stopnia, przez Radę Metrologii, w Niemczech – przez opisane wyżej trzy ciała doradcze.

Istotą systemu brytyjskiego (National Measurement System – NMS) jest podejście programowe, które dominuje nad podejściem instytucjonalnym. Za koordynację systemu odpowiedzialna jest agencja wykonawcza Departamentu Przedsiębiorczości Innowacji i Umiejętności (BIS) – National Measurement Office (NMO). System obejmuje następujące programy:

- NMS knowledge base – metrologia ogólna i podstawowa (w tym wzorce państwowe) podzielona na pięć dziedzin; łącznie ok. 64% wydatków systemu,
- Metrology R&D – programy badawczo-rozwojowe w konkretnych dziedzinach gospodarki, tj. przemyśle wysokich technologii, ochronie zdrowia, energetyce, obronności itp.; łącznie ok. 13% wydatków,
- Cross-cutting metrology – transfer technologii i współpraca międzynarodowa; ok. 6% wydatków,
- Regulatory metrology – metrologia prawna, ok. 6% wydatków,
- Underpinning metrology – przyszłe trendy w metrologii oraz programy informatyczne, ok. 11% wydatków.

Najważniejszą instytucją odpowiedzialną za realizację programów jest NPL (National Physical Laboratory), który pełni funkcję brytyjskiego NMI. Obok NPL działają inne mniejsze, specjalistyczne instytuty metrologiczne, np. LGC odpowiedzialny za metrologię w dziedzinach chemii i biologii. NPL funkcjonuje na zasadach specyficznych dla systemu brytyjskiego, tj. w modelu partnerstwa publiczno-prywatnego. Właścicielem NPL jest państwo, natomiast

zarządzanie nim zostało powierzone firmie specjalizującej się w świadczeniu usług publicznych Serco. Obecna umowa między NMO a Serco wygasa w 2014 r. i po jej zakończeniu, w związku z generalną reformą systemu PPP w Wlk. Brytanii, zasady zarządzania NPL zmieniają się w taki sposób aby kontrola i odpowiedzialność za funkcjonowanie instytucji była w większym stopniu po stronie publicznej.

Metrologia prawna stanowi dość niewielki pod względem zaangażowania finansowego element działalności NMS/NMO. Obejmuje ona kwestie regulacyjne (tworzenie przepisów i wymagań technicznych), wykonywanie badań typu, współpracę z administracją lokalną. NMO posiada własne laboratoria pomiarowe służące realizacji tych zadań. Rutynowe kalibracje (legalizacje, wzorcowania) są wykonywane przez administrację lokalną.

Porównując system brytyjski do systemu niemieckiego, należy zwrócić uwagę na następujące kwestie:

- silną rolę jednostki koordynującej o statusie agencji państwowej – NMO, nadzorującej i zarządzającej systemem zbudowanym wokół programów (a nie instytucji),
- swoisty sposób zarządzania narodową instytucją metrologiczną (NMI), tj. NPL – przez partnera prywatnego,
- brak powiązania pomiędzy NMI a służbą miar, dla której celów, realizowanych przez administrację lokalną, NMO utrzymuje specjalne laboratoria.

Podsumowując analizę metrologii państwowej w Wlk. Brytanii i Niemczech w kontekście reformy polskiej metrologii, można wskazać, że w obydwu krajach funkcjonują w tym obszarze dość złożone systemy. System brytyjski oparty jest na podejściu programowym. System niemiecki większą wagę przykładają do kwestii instytucjonalnych. W Polsce natomiast nie istnieje całościowy i spójny system metrologiczny obejmujący wszystkie obszary i zadania państwa.

Raport z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz niektórych innych ustaw

1. Projekt ustawy został skonsultowany z organami administracji miar oraz następującymi instytucjami, producentami, podmiotami wprowadzającymi przyrządy pomiarowe do obrotu, użytkownikami tych przyrządów oraz organizacjami gospodarczymi reprezentującymi interesy ww. przedsiębiorców, m.in. Krajową Izbą Gospodarczą, Business Centre Club, Radą Dialogu Społecznego, Komisją Wspólną Rządu i Samorządu, Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Polskim Klubem Biznesu, Polskim Centrum Akredytacji, Polskim Centrum Badań i Certyfikacji S.A., Polskim Komitetem Normalizacyjnym, Naczelną Organizacją Techniczną, Polską Akademią Nauk, Polską Akademią Umiejętności, Polską Izbą Handlu, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Naczelną Radą Zrzeszeń Handlu i Usług, Związkiem Pracodawców Przemysłu Urządzeń Pomiarowych, Polską Organizacją Przemysłu i Handlu Naftowego, Izbą Gospodarczą Gazownictwa, Polskim Forum ISO 9000, RADWAG Wagi Elektroniczne w Radomiu, przedsiębiorcami, a także organizacjami zrzeszającymi związki zawodowe. Projektowany dokument został opublikowany na stronie BIP RCL oraz na platformie www.konsultacje.gov.pl.

2. W myśl przepisów § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204), projekt ustawy nie podlega przedstawieniu właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

3. Żaden z zainteresowanych podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

4. W trakcie konsultacji publicznych projektowanego rozporządzenia uwagi i opinie do jego treści zgłosiły następujące podmioty: Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej, Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego, Polska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o., Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., PAFAL S.A., NSZZ „Solidarność”. Zgłoszone uwagi dotyczyły w szczególności zmiany definicji „legalizacji”, składu Rady Metrologii, nowych zadań Prezesa Głównego Urzędu Miar. Ponadto branża gazowa wyraziła poparcie dla zaproponowanego w projekcie rozwiązania, wprowadzającego możliwość legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych za pomocą metody statystycznej, stanowiącego realizację zgłaszanego od lat postulatu.

Podczas zorganizowanej w MR konferencji uzgodnieniowej wyjaśniono wszystkie sygnalizowane w trakcie konsultacji publicznych wątpliwości, jak również uzgodniono brzmienie przepisów, do których zgłoszone były uwagi zainteresowanych.

Zgłoszone przez zainteresowane podmioty opinie, zawierające proponowane rozwiązania systemowe, które nie dotyczą obszaru przedmiotowego projektowanej regulacji, w tym m.in. ograniczenie zakresu obowiązkowej metrologii prawnej dla poszczególnych rodzajów przyrządów pomiarowych, zostaną wzięte pod uwagę podczas prac legislacyjnych nad krajowym systemem prawnej kontroli metrologicznej.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.1133.2016/9/SZ

dot.: RM-10-172-16 z 19 grudnia 2016 r.

Centrum Usług Wspólnych

Wpl. 28 -12- 2016
RMP-106108-2016

KANCELARIA OGÓLNA
w KPRM 5

Warszawa, 23 grudnia 2016 r.

KPRM

AAA193539

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

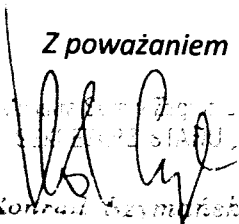
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański

Do wiadomości:

Pan Mateusz Morawiecki
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju i Finansów

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych^{2), 3)}

Na podstawie art. 9 pkt 1–5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 i 1948 oraz ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb zgłaszania przyrządów pomiarowych do prawnej kontroli metrologicznej;
- 2) szczegółowy sposób przeprowadzania prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych;
- 3) dowody legalizacji wydawane dla określonych rodzajów przyrządów pomiarowych;
- 4) okresy ważności legalizacji określonych rodzajów przyrządów pomiarowych oraz terminy, w których przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności powinny być zgłaszane do legalizacji ponownej;
- 5) wzory decyzji zatwierdzenia typu i świadectw legalizacji;
- 6) wzory znaków zatwierdzenia typu, cech legalizacji i cech zabezpieczających.

¹⁾ Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

²⁾ Rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu ..., pod numerem ..., zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str.1).

³⁾ Rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża przepisy dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/34/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących przyrządów pomiarowych oraz metod kontroli metrologicznej (przekształcenie) (Dz. Urz. UE L 106 z 28.04.2009, str. 7) oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/17/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie uchylenia dyrektyw Rady 71/317/EWG, 71/347/EWG, 71/349/EWG, 74/148/EWG, 75/33/EWG, 76/765/EWG, 76/766/EWG i 86/217/EWG w odniesieniu do metrologii (Dz. Urz. UE L 71 z 18.03.2011, str. 1).

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ocenie zgodności – należy przez to rozumieć ocenę zgodności w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30);
- 2) odrębnych dyrektywach Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć dyrektywy Unii Europejskiej określające wymagania, które muszą spełniać przyrządy pomiarowe w związku z ich wprowadzaniem do obrotu lub oddawaniem do użytku, z wyłączeniem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wag nieautomatycznych (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 107) i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/32/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku przyrządów pomiarowych (Dz. Urz. UE L 96 z 29.03.2014, str. 149, z późn. zm⁴⁾);
- 3) podmiocie upoważnionym – należy przez to rozumieć podmiot, o którym mowa w art. 16a ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, zwanej dalej „ustawą”;
- 4) Prezesie – należy przez to rozumieć Prezesa Głównego Urzędu Miar.

§ 3. 1. Wniosek w sprawach o przeprowadzenie prawnej kontroli metrologicznej określonych w rozporządzeniu i dokumenty dołączane do wniosku sporządza się w języku polskim.

2. W przypadku, gdy wniosek i dokumenty, o których mowa w ust. 1, są sporządzone w języku innym niż język polski, do wniosku dołącza się ich tłumaczenie na język polski, sporządzone przez tłumacza przysięgłego.

4) Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 3 z 07.01.2015, str. 42 oraz w Dz. Urz. UE L 13 z 20.01.2016, str. 57.

Rozdział 2

Zatwierdzenie typu przyrządu pomiarowego

§ 4. Wniosek o zatwierdzenie typu przyrządu pomiarowego zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy i jego adres oraz w przypadku, gdy wnioskodawca jest przedsiębiorcą jego numer identyfikacji podatkowej i numer we właściwym rejestrze przedsiębiorców, o ile posiada takie numery;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż adres, o którym mowa w pkt 1;
- 3) imię i nazwisko lub nazwę producenta przyrządu pomiarowego i jego adres, jeżeli wniosek jest składany przez upoważnionego przedstawiciela;
- 4) rodzaj i nazwę przyrządu pomiarowego, którego typ ma być zatwierdzony;
- 5) dane identyfikujące typ przyrządu pomiarowego;
- 6) wskazanie miejsca zainstalowania przyrządu pomiarowego, jeżeli do wniosku nie jest dołączany egzemplarz przyrządu pomiarowego i, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 9a ustawy, badanie typu przyrządu pomiarowego przeprowadzane jest w miejscu jego zainstalowania;
- 7) charakterystyki metrologiczne typu przyrządu pomiarowego;
- 8) określenie warunków znamionowych użytkowania przyrządu pomiarowego;
- 9) określenie warunków właściwego stosowania przyrządu pomiarowego;
- 10) wykaz elementów przyrządu pomiarowego, jeżeli przyrząd składa się z więcej niż jednego elementu;
- 11) wykaz urządzeń dodatkowych, które mogą wchodzić w skład przyrządu pomiarowego;
- 12) wykaz załączników;
- 13) datę sporządzenia wniosku;
- 14) podpis wnioskodawcy.

§ 5. 1. Do wniosku, o którym mowa w § 4, dołącza się:

- 1) dokumentację techniczno-konstrukcyjną typu przyrządu pomiarowego;
- 2) egzemplarz przyrządu pomiarowego reprezentujący typ, który ma zostać zatwierdzony, w tym elementy przyrządu pomiarowego oraz urządzenia dodatkowe określone we wniosku, z zastrzeżeniem § 4 pkt 6;
- 3) instrukcję obsługi przyrządu pomiarowego;
- 4) dodatkowe dokumenty poświadczające charakterystyki metrologiczne, jeżeli są one niezbędne do prawidłowego przeprowadzenia badania danego rodzaju przyrządu

pomiarowego i zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9a pkt 3 ustawy;

- 5) upoważnienie do działania w imieniu producenta w sprawach związanych z zatwierdzeniem typu, jeżeli wnioskodawcą jest upoważniony przedstawiciel;
- 6) odpis z właściwego rejestru lub właściwej ewidencji prowadzonych w państwie, w którym znajduje się siedziba wnioskodawcy nieposiadającego siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskane nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku.

2. Dokumentacja techniczno-konstrukcyjna typu przyrządu pomiarowego zawiera:

- 1) ogólny opis przyrządu pomiarowego;
- 2) szczegółowy opis budowy i działania przyrządu pomiarowego;
- 3) projekt konstrukcyjny przyrządu pomiarowego oraz schematy elementów, podzespołów, obwodów i innych istotnych dla działania części przyrządu pomiarowego;
- 4) opis urządzeń elektronicznych z rysunkami, wykresami, logicznymi schematami blokowymi wyjaśniającymi ich charakterystyki i działanie, o ile mają być stosowane;
- 5) opisy i objaśnienia do rysunków i schematów;
- 6) opis procedur produkcyjnych zapewniających produkcję przyrządu pomiarowego zgodnego z zatwierdzonym typem;
- 7) opis zabezpieczeń zapewniających prawidłowe działanie przyrządu pomiarowego oraz urządzeń regulacyjnych lub adiustacyjnych;
- 8) opis oprogramowania pozwalający na jednoznaczną identyfikację wersji oprogramowania, w tym opis zapewnienia bezpieczeństwa oprogramowania;
- 9) wskazanie miejsc na przyrządzie pomiarowym przewidzianych do umieszczania cechy legalizacji oraz cech zabezpieczających;
- 10) fotografię przyrządu pomiarowego, jeżeli jest to niezbędne do identyfikacji przyrządu pomiarowego.

§ 6. Jeżeli jest to niezbędne dla prawidłowego przeprowadzenia badania typu, Prezes może wezwać wnioskodawcę do:

- 1) dostarczenia dodatkowych egzemplarzy przyrządu pomiarowego reprezentujących typ, który ma być zatwierdzony, jego elementów lub urządzeń dodatkowych;
- 2) udostępnienia specjalistycznego sprzętu, w szczególności wzorców miary wraz z dowodami spójności pomiarowej i odpowiednich środków technicznych, oraz zapewnienia pomocy personelu pomocniczego.

§ 7. Wnioskodawca może dołączyć do wniosku protokoły z wynikami badań, przeprowadzonych przez kompetentne instytucje metrologiczne lub laboratoria, wykazującymi, że typ przyrządu pomiarowego spełnia wymagania.

§ 8. 1. W przypadku, gdy sposoby i metody przeprowadzania badań wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej nie zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art 9a pkt 2 ustawy, badanie przyrządu pomiarowego przeprowadzane jest z uwzględnieniem właściwych dla danego przyrządu pomiarowego Polskich Norm, dokumentów Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej lub innych dokumentów technicznych.

2. Przeprowadzenie badań w zakresie badania typu przyrządu pomiarowego może zostać zlecone laboratorium akredytowanemu w zakresie tych badań.

§ 9. 1. Z przeprowadzonego badania typu sporządza się protokół.

2. Protokół, o którym mowa w ust.1, zawiera w szczególności:

- 1) dane identyfikujące:
 - a) przyrząd pomiarowy reprezentujący typ, który ma zostać zatwierdzony,
 - b) producenta przyrządu pomiarowego oraz jego upoważnionego przedstawiciela, jeżeli wniosek, o którym mowa w § 4, złożony został przez upoważnionego przedstawiciela,
 - c) wykonawcę badania,
 - d) miejsce zainstalowania badanego egzemplarza przyrządu pomiarowego, jeżeli badania wykonane zostały w tym miejscu;
- 2) wskazanie zakresu badania;
- 3) wyniki badania, w tym charakterystyki metrologiczne typu przyrządu pomiarowego;
- 4) stwierdzenie, czy przyrząd pomiarowy spełnia wymagania;
- 5) informację o dacie i czasie trwania badania;
- 6) podpis wykonawcy badania.

§ 10. 1. Wzory decyzji zatwierdzenia typu oraz decyzji zatwierdzenia typu z ograniczeniami określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzorów, o których mowa w załączniku nr 1 do rozporządzenia, nie stosuje się przy zatwierdzaniu typu urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym – tachografów samochodowych oraz wykresówek do tych urządzeń.

§ 11. 1. Znak zatwierdzenia typu składa się z dużych liter „PL” i „T”, dwóch ostatnich cyfr roku, w którym wydana jest decyzja zatwierdzenia typu, oraz kolejnego numeru tego znaku nadanego w danym roku.

2. Znak zatwierdzenia typu, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się przy zatwierdzaniu typu urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym – tachografów samochodowych oraz wykresówek do tych urządzeń.

3. Jeżeli przedmiotem wniosku o zatwierdzenie typu są przyrządy pomiarowe, do których odnoszą się odrębne dyrektywy Unii Europejskiej, Prezes nadaje zatwierdzonemu typowi przyrządu pomiarowego znak zatwierdzenia typu o określonym wzorze, na wniosek producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.

4. Wzór znaku zatwierdzenia typu o określonym wzorze określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 12. 1. Po zakończeniu postępowania w sprawie zatwierdzenia typu badane egzemplarze przyrządu pomiarowego są zwracane wnioskodawcy łącznie z tymi, które uległy zniszczeniu podczas badania. W przypadku nieodebrania przez wnioskodawcę zwracanych przyrządów pomiarowych w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji zatwierdzenia typu, podlegają one zniszczeniu i utylizacji na jego koszt.

2. Prezes może zatrzymać w Głównym Urzędzie Miar egzemplarz przyrządu pomiarowego, który był przedmiotem badania typu albo jego część, jako wzór zatwierzonego typu, który będzie służył jako odniesienie do sprawdzania zgodności wprowadzanych do obrotu lub użytkowania przyrządów pomiarowych z zatwierdzonym typem. Wzór zatwierzonego typu jest zwracany wnioskodawcy po upływie okresu ważności decyzji zatwierdzenia typu. Do zwrotu wzoru zatwierzonego typu stosuje się odpowiednio przepis ust. 1.

§ 13. 1. Do postępowania w sprawie zmiany decyzji zatwierdzenia typu albo decyzji zatwierdzenia typu z ograniczeniami stosuje się odpowiednio przepisy niniejszego rozdziału.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dokumentacja techniczno-konstrukcyjna typu przyrządu pomiarowego sporządzana jest w zakresie wprowadzanych zmian typu przyrządu pomiarowego.

§ 14. 1. Do wniosku o uznanie za równoważne zatwierdzeniu typu i legalizacji pierwotnej odpowiednich dokumentów potwierdzających dokonanie prawnej kontroli metrologicznej przyrządu pomiarowego przez właściwe zagraniczne instytucje metrologiczne

w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Republice Turcji oraz państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), będących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, stosuje się § 4 i § 5 ust. 1 pkt 1 i 3–6 oraz ust. 2.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające dokonanie prawnej kontroli metrologicznej przyrządu pomiarowego przez właściwe zagraniczne instytucje metrologiczne;
- 2) przepisy o wymaganiach, którym powinny odpowiadać przyrządy pomiarowe objęte wnioskiem w państwie, w którym dokonano ich prawnej kontroli metrologicznej.

3. Dokumenty, o których mowa w ust. 1, Prezes uznaje za równoważne zatwierdzeniu typu i legalizacji pierwotnej, pod warunkiem że prawna kontrola metrologiczna wykonywana w państwach, o których mowa w ust. 1, zapewnia jednolitość miar i dokładność pomiarów w stopniu co najmniej odpowiadającym przepisom określającym wymagania, którym powinny odpowiadać poszczególne rodzaje przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej.

Rozdział 3

Przepisy wspólne dla legalizacji pierwotnej i legalizacji ponownej

§ 15. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o „legalizacji” bez dalszego określania, należy przez to rozumieć:

- 1) legalizację pierwotną, w tym legalizację jednostkową i
- 2) legalizację ponowną.

§ 16. 1. Wniosek o dokonanie legalizacji może być składany w postaci pisemnej lub elektronicznej albo ustnie do rejestru wniosków. W przypadku wniosku ustnego za datę sporządzenia wniosku uznaje się datę zgłoszenia wniosku do rejestru wniosków.

2. Wniosek o dokonanie legalizacji w punkcie legalizacyjnym zawiera dodatkowo nazwę i adres punktu legalizacyjnego.

3. W przypadku zgłaszania do legalizacji dużej liczby przyrządów pomiarowych, wniosek o dokonanie legalizacji może nie zawierać numerów fabrycznych przyrządów pomiarowych, pod warunkiem, że wnioskodawca określi numer fabryczny przyrządu pomiarowego przed wykonaniem czynności sprawdzenia tego przyrządu.

§ 17. 1. Organy administracji miar oraz podmioty upoważnione prowadzą rejestry wniosków o dokonanie legalizacji.

2. Przyjmujący wniosek o dokonanie legalizacji wydaje pisemne potwierdzenie przyjęcia wniosku albo potwierdza jego przyjęcie na kopii wniosku.

3. W przypadku prowadzenia rejestru wniosków przy użyciu systemu informatycznego jako potwierdzenie przyjęcia wniosku wydawany jest wydruk z rejestru.

§ 18. 1. Wnioskodawca wraz z wnioskiem o dokonanie legalizacji przedkłada egzemplarz albo egzemplarze przyrządów pomiarowych, które mają być poddane legalizacji, albo wskazuje we wniosku miejsce przeprowadzenia legalizacji, jeżeli zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 9a ustawy legalizacja przyrządu pomiarowego powinna być przeprowadzona w miejscu jego zainstalowania lub miejscu użytkowania.

2. Jeżeli wnioskodawca zgłasza do legalizacji partię lub dużą liczbę przyrządów pomiarowych, przyrządy te mogą być dostarczone do miejsca przeprowadzenia legalizacji w późniejszym terminie ustalonym przez organ administracji miar albo podmiot upoważniony.

§ 19. W przypadku, gdy legalizacja przyrządu pomiarowego dokonywana jest w miejscu jego zainstalowania lub miejscu użytkowania i jest to niezbędne dla prawidłowego sprawdzenia przyrządu pomiarowego, organ administracji miar wzywa wnioskodawcę do:

- 1) udostępnienia specjalistycznego sprzętu niezbędnego do przeprowadzenia sprawdzenia przyrządu pomiarowego, w szczególności wzorców miary wraz z dowodami spójności pomiarowej i odpowiednich środków technicznych;
- 2) udostępnienia materiałów lub substancji niezbędnych do przeprowadzenia sprawdzenia przyrządu pomiarowego;
- 3) zapewnienia pomocy personelu pomocniczego przy sprawdzaniu przyrządu pomiarowego.

§ 20. 1. W przypadku, gdy sposoby i metody przeprowadzania sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej nie zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9a pkt 2 ustawy, sprawdzenie przyrządu pomiarowego przeprowadzane jest z uwzględnieniem właściwych dla danego przyrządu pomiarowego Polskich Norm, dokumentów Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej lub innych dokumentów technicznych.

2. Z przeprowadzonych czynności sprawdzenia sporządza się protokół.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) dane identyfikujące:
 - a) organ administracji miar albo podmiot upoważniony przeprowadzający sprawdzenie,
 - b) osobę przeprowadzającą sprawdzenie,
 - c) wnioskodawcę,
 - d) przyrząd pomiarowy,
 - e) miejsce i termin przeprowadzenia sprawdzenia,
 - f) miejsce zainstalowania lub miejsce użytkowania przyrządu pomiarowego, jeżeli ma to zastosowanie;
- 2) numer fabryczny przyrządu pomiarowego, o ile ma zastosowanie;
- 3) zakres przeprowadzonego sprawdzenia;
- 4) wyniki sprawdzenia, w tym wyniki dotyczące charakterystyki metrologicznej sprawdzonego przyrządu pomiarowego;
- 5) informację o miejscach umieszczenia cechy legalizacji lub cech zabezpieczających oraz o liczbie umieszczonych cech zabezpieczających, o ile mają one zastosowanie;
- 6) stwierdzenie, czy przyrząd pomiarowy spełnia wymagania;
- 7) datę sporządzenia protokołu;
- 8) podpis osoby przeprowadzającej sprawdzenie.

§ 21. 1. Organ administracji miar albo podmiot upoważniony na podstawie przeprowadzonego sprawdzenia przyrządu pomiarowego i stwierdzenia zgodności z wymaganiami technicznymi i metrologicznymi poświadcza dokonanie legalizacji przez:

- 1) wydanie świadectwa legalizacji lub
- 2) umieszczenie na przyrządzie pomiarowym cechy legalizacji, która wskazuje:
 - a) organ administracji miar albo podmiot upoważniony, który dokonał legalizacji,
 - b) rok albo miesiąc i rok ważności legalizacji obliczane w sposób określony w § 26 ust. 2.

2. Na cechę legalizacji składa się cecha:

- 1) identyfikująca urząd podległy organowi administracji miar albo podmiot upoważniony i
- 2) roczna – jeżeli okres ważności legalizacji jest wyrażony w latach, albo
- 3) roczna i miesięczna – jeżeli okres ważności legalizacji jest wyrażony w miesiącach.

3. Jeżeli przyrząd pomiarowy podlega legalizacji pierwotnej, a nie podlega legalizacji ponownej albo okres ważności legalizacji jest nieokreślony, cechę legalizacji stanowi

wyłącznie cecha identyfikująca urząd podległy organowi administracji miar albo podmiot upoważniony.

4. Cechy legalizacji i cechy zabezpieczające są nanoszone na przyrządy pomiarowe za pomocą nośników zapewniających ich czytelność, trwałość i odporność na zniszczenie.

§ 22. Wzór świadectwa legalizacji oraz wzór załącznika do świadectwa legalizacji ponownej taksometru albo taksometru elektronicznego określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 23. Świadectwo legalizacji przyrządu pomiarowego:

- 1) przechowywane jest przez użytkownika tego przyrządu w sposób umożliwiający zapoznanie się z tym świadectwem przez strony uczestniczące w pomiarach wykonywanych za pomocą tego przyrządu;
- 2) udostępnianie jest właściwym organom podczas przeprowadzanych kontroli.

§ 24. Cecha identyfikująca urząd podległy organowi administracji miar albo podmiot upoważniony jest umieszczana na przyrządach pomiarowych jako cecha zabezpieczająca przed dostępem osób nieuprawnionych we wszystkich przypadkach i miejscach wskazanych w:

- 1) przepisach wydanych na podstawie art. 9a pkt 1 ustawy lub przepisach określających wymagania dla urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym – tachografów samochodowych albo
- 2) decyzji zatwierdzenia typu albo
- 3) miejscach wskazanych przez producenta przyrządu pomiarowego, w przypadku przyrządów pomiarowych wprowadzonych do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności.

§ 25. Wzory cech legalizacji oraz wyróżniki cyfrowe identyfikujące urzędy podległe organom administracji miar i podmioty upoważnione stosowane w cechach identyfikujących urząd albo podmiot upoważniony określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 26. 1. Rodzaje dowodów legalizacji, okresy ważności legalizacji dla poszczególnych rodzajów przyrządów pomiarowych, terminy zgłaszania do legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych wprowadzonych do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności oraz okresy ważności legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

2. Okres ważności legalizacji wyrażony w:

- 1) miesiącach – liczy się od pierwszego dnia tego miesiąca, w którym legalizacja została dokonana;
- 2) latach – liczy się od dnia pierwszego stycznia roku następującego po roku, w którym legalizacja została dokonana.

§ 27. Przyrząd pomiarowy zgłoszony do legalizacji jest zwracany wnioskodawcy niezwłocznie po zakończeniu czynności legalizacji, a w przypadku partii przyrządów pomiarowych są one zwracane niezwłocznie po wykonaniu czynności w stosunku do wszystkich przyrządów.

Rozdział 4

Przepisy szczególne dla legalizacji pierwotnej

§ 28. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o „legalizacji” bez dalszego określania, należy przez to rozumieć legalizację pierwotną i legalizację jednostkową.

§ 29. 1. Wniosek o dokonanie legalizacji zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy i jego adres oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile wnioskodawca taki numer posiada albo numer identyfikacyjny PESEL, jeżeli wnioskodawca jest osobą fizyczną;
- 2) dane identyfikujące zgłaszany do legalizacji przyrząd pomiarowy obejmujące:
 - a) nazwę,
 - b) nazwę lub znak producenta przyrządu pomiarowego,
 - c) numer fabryczny, o ile ma to zastosowanie,
 - d) liczbę przyrządów pomiarowych w partii oraz zakres numerów fabrycznych tych przyrządów, o ile ma to zastosowanie, w przypadku zgłoszenia do legalizacji partii przyrządów pomiarowych,
 - d) zakres pomiarowy, o ile ma to zastosowanie,
 - e) nadany znak zatwierdzenia typu lub numer decyzji zatwierdzenia typu albo decyzji o uznaniu za równoważne zatwierdzeniu typu, o ile ma to zastosowanie;
- 3) datę sporządzenia wniosku i podpis wnioskodawcy.

2. Jeżeli wnioskodawcą wniosku o dokonanie legalizacji jest upoważniony przedstawiciel producenta, do wniosku należy dołączyć upoważnienie do działania w imieniu producenta w sprawach związanych z legalizacją.

§ 30. Do wniosku o dokonanie legalizacji pierwotnej przyrządu pomiarowego niepodlegającego zatwierdzeniu typu oraz do wniosku o dokonanie legalizacji jednostkowej dołącza się dokumentację techniczno-konstrukcyjną przyrządu pomiarowego, która zawiera dane określone w § 5 ust. 2.

§ 31. Jeżeli dowodem legalizacji przyrządu pomiarowego jest świadectwo legalizacji dołącza się je do przyrządu pomiarowego wprowadzanego do obrotu lub użytkowania.

§ 32. 1. Na przyrządach pomiarowych, do których odnoszą się odrębne dyrektywy Unii Europejskiej, na wniosek wnioskodawcy składającego wniosek o dokonanie legalizacji, umieszcza się cechy legalizacji pierwotnej o określonym wzorze.

2. Wzory cech legalizacji pierwotnej o określonym wzorze określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

§ 33. 1. Legalizacja pierwotna jednorodnej partii przyrządów pomiarowych może być dokonana z zastosowaniem metody statystycznej.

2. Legalizacja pierwotna z zastosowaniem metody statystycznej dokonywana jest na wniosek.

3. Jednorodność każdej zgłaszanej do legalizacji pierwotnej partii przyrządów pomiarowych zapewnia wnioskodawca.

4. Partia przyrządów pomiarowych może być uznana za jednorodną pod warunkiem, że:

- 1) producentem przyrządów pomiarowych jest ten sam przedsiębiorca;
- 2) przyrządy pomiarowe są tego samego typu lub modelu i posiadają taki sam numer lub znak zatwierdzenia typu;
- 3) przyrządy pomiarowe są takiej samej klasy dokładności;
- 4) warunki znamionowe użytkowania przyrządów pomiarowych są takie same;
- 5) przyrządy pomiarowe zostały wyprodukowane w tym samym roku lub w okresie kolejnych 12 miesięcy.

5. Metoda statystyczna oparta jest na badaniach wrywkowych metodą alternatywną, w której system pobierania próbek zapewnia:

- 1) poziom jakości odpowiadający prawdopodobieństwu akceptacji 95% z niezgodnością mniejszą niż 1%;
- 2) jakość graniczną odpowiadającą prawdopodobieństwu akceptacji 5% z niezgodnością mniejszą niż 7%.

6. Z każdej partii pobiera się losowo próbkę przyrządów pomiarowych do sprawdzenia.

7. Liczbę przyrządów pomiarowych w próbce kontrolnej oraz liczbę przyrządów w próbce, które muszą spełniać wymagania, aby przyrządy pomiarowe w partii mogły być zalegalizowane, określa organ administracji miar albo podmiot upoważniony w zależności od rodzaju przyrządu pomiarowego zgłaszanego do legalizacji pierwotnej.

8. Organ administracji miar albo podmiot upoważniony przeprowadza indywidualne sprawdzenia wszystkich przyrządów pomiarowych z próbki kontrolnej.

9. W przypadku stwierdzenia spełniania wymagań przez przyrządy pomiarowe w liczbie równej lub wyższej od przyrządów w próbce, które muszą spełniać wymagania, aby przyrządy pomiarowe w partii mogły być zalegalizowane, dokonuje się legalizacji wszystkich przyrządów pomiarowych w partii, z wyjątkiem tych przyrządów pomiarowych z próbki, w stosunku do których stwierdzono niespełnienie wymagań.

Rozdział 5

Przepisy szczególne dla legalizacji ponownej

§ 34. 1. Wniosek o dokonanie legalizacji ponownej zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy i jego adres oraz numer identyfikacji podatkowej, o ile wnioskodawca taki numer posiada albo numer identyfikacyjny PESEL, jeżeli wnioskodawca jest osobą fizyczną;
- 2) dane identyfikujące zgłaszany do legalizacji przyrząd pomiarowy obejmujące:
 - a) nazwę,
 - b) numer albo numery fabryczne, o ile ma to zastosowanie,
 - c) liczbę przyrządów pomiarowych w partii oraz zakres numerów fabrycznych tych przyrządów, o ile ma to zastosowanie, w przypadku zgłoszenia do legalizacji partii przyrządów pomiarowych,
 - d) zakres pomiarowy, o ile ma to zastosowanie;
- 3) datę sporządzenia wniosku i podpis wnioskodawcy.

2. Jeżeli dowodem legalizacji przyrządu pomiarowego jest świadectwo legalizacji, do wniosku o dokonanie legalizacji ponownej powinno być dołączone świadectwo legalizacji pierwotnej lub poprzedniej legalizacji ponownej albo ich kopia.

§ 35. Jeżeli w wyniku przeprowadzonego sprawdzenia przyrządu pomiarowego organ administracji miar albo podmiot upoważniony stwierdzą, że przyrząd pomiarowy nie spełnia wymagań, cechy legalizacji umieszczone na przyrządzie pomiarowym podczas legalizacji

uprzedniej są kasowane za pomocą znaku, którego wzór określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 36. Jeżeli czynności legalizacji ponownej są wykonywane przed zainstalowaniem i po zainstalowaniu przyrządu pomiarowego w miejscu jego użytkowania, cecha identyfikująca urząd podległy organowi administracji miar albo podmiot upoważniony jest umieszczana na przyrządzie pomiarowym po przeprowadzeniu jego sprawdzenia przed zainstalowaniem tego przyrządu w miejscu jego użytkowania.

§ 37. 1. Legalizacja ponowna jednorodnej partii ciepłomierzy, gazomierzy, liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego oraz wodomierzy może być dokonana przez organ administracji miar z zastosowaniem metody statystycznej.

2. Legalizacja ponowna z zastosowaniem metody statystycznej dokonywana jest na wniosek.

3. Wniosek o dokonanie legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej, poza danymi określonymi w § 34, zawiera:

- 1) dane identyfikujące zgłaszane do legalizacji ponownej przyrządu pomiarowe obejmujące:
 - a) nazwę,
 - b) nazwę lub znak producenta przyrządu pomiarowego,
 - c) nadany znak zatwierdzenia typu lub numer decyzji zatwierdzenia typu albo decyzji o uznaniu za równoważne zatwierdzeniu typu albo numer certyfikatu badania typu UE (WE) lub certyfikatu badania projektu UE (WE),
 - d) liczbę przyrządów pomiarowych w partii oraz ich numery fabryczne (seryjne),
 - e) klasę dokładności,
 - f) zakres pomiarowy, o ile ma to zastosowanie;
- 3) datę ostatniej legalizacji albo dokonania oceny zgodności przyrządów pomiarowych;
- 4) określenie miejsca instalacji przyrządów pomiarowych;
- 5) dodatkowo w przypadku ciepłomierzy dane o:
 - a) nominalnym strumieniu objętości przetworników przepływu,
 - b) wartościach granicznych strumienia objętości;
- 6) dodatkowo w przypadku gazomierzy dane o:
 - a) maksymalnym strumieniu objętości,
 - b) kompensacji temperatury;

- 7) dodatkowo w przypadku liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego dane o:
 - a) napięciu znamionowym,
 - b) prądzie bazowym,
 - c) prądzie maksymalnym;
- 8) dodatkowo w przypadku wodomierzy dane o:
 - a) ciągłym strumieniu objętości (Q_3),
 - b) średnicy nominalnej;
- 9) oświadczenie wnioskodawcy, że partia zgłaszanych przyrządów pomiarowych była albo nie była przedmiotem wcześniejszej legalizacji z zastosowaniem metody statystycznej;
- 10) proponowanego terminu, w którym przyrządy pomiarowe wybrane do sprawdzenia (kontroli wyrywkowej) zostaną zdemontowane z miejsca instalacji i udostępnione do sprawdzenia.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składany jest najpóźniej 6 miesięcy przed upływem okresu ważności legalizacji przyrządów zgłaszanych do legalizacji albo terminem, w których przyrządy te powinny być po raz pierwszy zgłoszone do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności.

5. Jednorodność każdej zgłaszanej do legalizacji ponownej partii przyrządów pomiarowych zapewnia wnioskodawca.

6. Partia przyrządów pomiarowych może być uznana za jednorodną pod warunkiem, że:

- 1) producentem przyrządów pomiarowych jest ten sam przedsiębiorca;
- 2) przyrządy pomiarowe są tego samego typu lub modelu i posiadają taki sam numer lub znak zatwierdzenia typu albo certyfikatu badania typu UE (WE) lub certyfikatu badania projektu UE (WE);
- 3) przyrządy pomiarowe są takiej samej klasy dokładności;
- 4) warunki znamionowe użytkowania przyrządów pomiarowych są takie same;
- 5) przyrządy pomiarowe zostały wyprodukowane w tym samym roku lub w okresie kolejnych 12 miesięcy;
- 6) okres ważności legalizacji przyrządów pomiarowych upływa w tym samym roku lub w okresie kolejnych 12 miesięcy;
- 7) termin zgłoszenia przyrządów pomiarowych zgłaszanych do legalizacji ponownej po raz pierwszy po dokonaniu oceny zgodności zapada w tym samym roku lub w okresie kolejnych 12 miesięcy.

7. Poza warunkami określonymi w ust. 6, partia ciepłomierzy może być uznana za jednorodną pod warunkiem, że:

- 1) przetworniki przepływu mają taki sam nominalny strumień objętości;
- 2) ciepłomierze mają takie same wartości graniczne strumienia objętości;
- 3) podzespoły ciepłomierzy są samego typu;
- 4) ciepłomierze są używane do wody o takim samym lub porównywalnym poziomie jakości wody.

8. Poza warunkami określonymi w ust. 6, partia gazomierzy może być uznana za jednorodną pod warunkiem, że:

- 1) gazomierze mają taki sam maksymalny strumień objętości Q_{\max} ;
- 2) kompensacja temperatury jest taka sama;
- 3) gazomierze są użytkowane w porównywalnych miejscach instalacji (wewnątrz lub na zewnątrz budynków).

9. Poza warunkami określonymi w ust. 6, partia liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego może być uznana za jednorodną pod warunkiem, że liczniki te są użytkowane w porównywalnych miejscach instalacji (wewnątrz lub na zewnątrz budynków) oraz następujące parametry są takie same:

- 1) napięcie znamionowe;
- 2) prąd bazowy;
- 3) prąd maksymalny;
- 4) liczba taryf, z zastrzeżeniem, że warunek ten nie dotyczy liczników statycznych.

10. Poza warunkami określonymi w ust. 6, partia wodomierzy może być uznana za jednorodną pod warunkiem, że:

- 1) wodomierze mają taki sam ciągły strumień objętości Q_3 , który nie może być wyższy niż 100 m^3 ;
- 2) wodomierze mają taki sam minimalny strumień objętości Q_1 ;
- 3) wodomierze mają taką samą średnicę nominalną;
- 4) wodomierze są używane do wody o takim samym lub porównywalnym poziomie jakości wody.

§ 38. 1. Wyboru przyrządów pomiarowych do próbki kontrolnej dokonuje organ administracji miar spośród przyrządów pomiarowych zgłoszonych do legalizacji.

2. Wyboru dokonuje się w sposób zapewniający reprezentatywność próbki kontrolnej dla danej partii przyrządów pomiarowych.

3. Wybór próbki kontrolnej dokonywany jest zgodnie z planem określonym w załączniku nr 7.

4. W zależności od liczebności partii i ustalonych sposobów wyboru próbki kontrolnej, przyrządy pomiarowe do próbki kontrolnej i przyrządy zapasowe wybiera się z określonej partii. Wybór należy przeprowadzić w taki sposób, aby prawdopodobieństwo wyboru danego przyrządu pomiarowego jako przyrządu pomiarowego w próbce kontrolnej lub przyrządu pomiarowego zapasowego było identyczne dla każdego przyrządu pomiarowego w partii.

5. Organ administracji miar ustala termin zdemontowania z miejsca instalacji przyrządów pomiarowych stanowiących próbkę kontrolną oraz termin ich dostarczenia do organu administracji miar. Przyrządy pomiarowe tworzące próbkę kontrolną dostarczane są do sprawdzeń w uzgodnionym terminie.

6. W okresie od zdemontowania z miejsca instalacji przyrządów pomiarowych stanowiących próbkę kontrolną do sprawdzenia tych przyrządów nie można ingerować w przyrządy pomiarowe tworzące próbkę kontrolną, w tym nie można usuwać ich cech legalizacji i cech zabezpieczających. W szczególności przyrządy te nie mogą być naprawiane, regulowane lub nie może być dokonywana wymiana części tych przyrządów. Dopuszczalne jest podłączenie napięcia w celu naładowania źródła podtrzymania licznika energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego, przedmuchiwanie gazomierzy oraz przepłukiwanie przetworników przepływu ciepłomierzy.

§ 39. 1. Przed rozpoczęciem sprawdzenia przyrządów pomiarowych, przyrządy pomiarowe z próbki kontrolnej mogą być wymienione na przyrządy pomiarowe zapasowe, jeżeli dany przyrząd pomiarowy z próbki kontrolnej:

- 1) ma widoczne uszkodzenia;
- 2) ma uszkodzone cechy zabezpieczające;
- 3) nie może być dostarczony do sprawdzenia.

3. Wymiana przyrządów pomiarowych z próbki kontrolnej na przyrządy pomiarowe zapasowe nie może przekroczyć 6% liczby przyrządów pomiarowych w próbce kontrolnej.

4. Liczba przyrządów pomiarowych podlegających wymianie na przyrządy pomiarowe zapasowe jest uzależniona od liczebności danej partii i jest określona w załączniku nr 7.

5. Wymiana egzemplarza przyrządu pomiarowego jest możliwa jednokrotnie po uprzednim przeprowadzeniu oględzin przyrządu pomiarowego albo stwierdzeniu braku możliwości wytypowanego egzemplarza przyrządu pomiarowego do sprawdzenia.

6. Przyrządy pomiarowe zapasowe użyte do wymiany wybiera się losowo spośród partii zapasowych.

7. Jeżeli utworzenie próbki kontrolnej nie jest możliwe organ administracji miar nie dokonuje legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej.

§ 40. 1. Na podstawie wyników sprawdzeń i zgodnie z kryteriami, o których mowa w ust. 2, organ administracji miar dokonuje legalizacji partii przyrządów pomiarowych albo wydaje decyzję o odmowie legalizacji partii przyrządów pomiarowych.

2. Kryteria akceptacji partii przyrządów pomiarowych określone są w załączniku nr 7.

3. Spełnienie kryterium akceptacji partii stanowi podstawę do dokonania legalizacji partii przyrządów pomiarowych. Spełnienie kryterium odrzucenia partii stanowi podstawę do wydania decyzji o odmowie legalizacji partii przyrządów pomiarowych.

3. W przypadku legalizacji partii przyrządów pomiarowych dokonuje się legalizacji wszystkich przyrządów pomiarowych w partii, z wyjątkiem tych przyrządów pomiarowych z próbki kontrolnej, w stosunku do których stwierdzono niespełnienie wymagań.

4. W przypadku decyzji o odmowie legalizacji partii przyrządów pomiarowych, egzemplarze przyrządów pomiarowych z tej partii mogą być indywidualnie zgłaszane do legalizacji ponownej. Legalizacja tych przyrządów nie może być dokonana z zastosowaniem metody statystycznej.

§ 41. 1. Dowodem legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej jest świadectwo legalizacji.

2. Główny Urząd Miar prowadzi rejestr przyrządów pomiarowych zalegalizowanych ponownie z zastosowaniem metody statystycznej.

3. Okres ważności legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej liczony jest zgodnie z zasadami określonymi w § 26 ust. 2.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe, uchylające i końcowe

§ 42. Do wniosków o dokonanie legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych, które zostały wprowadzone do obrotu lub użytkowania i zalegalizowane przed dniem 29 stycznia 2008 r., składanych po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozporządzenia, nie stosuje się § 34 ust. 2.

§ 43. Dowody legalizacji pierwotnej, legalizacji jednostkowej i legalizacji ponownej wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia są ważne do czasu upływu ich okresów ważności określonych w przepisach dotychczasowych.

§ 44. Podmioty upoważnione mogą posługiwać się dotychczasowymi wyróżnikami identyfikującymi ustalonymi w upoważnieniach do dokonywania legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej wydanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia do czasu upływu okresów ważności tych upoważnień.

§ 45. Do prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych w sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 46. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...⁵⁾

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz. U. poz. 29 oraz z 2010 r. poz. 728), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 10 pkt 1 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. poz. ...).

Załączniki do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów
z dnia ... (poz. ...)

Załącznik nr 1

**WZORY DECYZJI ZATWIERDZENIA TYPU ORAZ DECYZJI ZATWIERDZENIA TYPU
Z OGRANICZENIAM I**

1. Wzór decyzji zatwierdzenia typu

Warszawa,
(data wydania decyzji)

**PREZES
GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR**

DECYZJA NR

Na podstawie art. 8f ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884) – po rozpatrzeniu wniosku z dnia, zgłoszonego przez
(nazwa i adres wnioskodawcy)
Głównego Urzędu Miar w dniu*....., oraz na podstawie wyników badań przeprowadzonych przez
(dane identyfikujące podmiot wykonujący badania)

ZATWIERDZAM TYP

.....
(nazwa przyrządu pomiarowego i dane charakteryzujące zatwierdzany typ, w tym nazwa lub znak fabryczny)
produkowanych przez
.....
(nazwa i adres producenta)
..... nadaje się znak zatwierdzenia typu
(nazwa przyrządów pomiarowych) (określenie znaku zatwierdzenia typu)
/nie nadaje się znaku zatwierdzenia typu**.
..... spełniają wymagania określone w
(nazwa przyrządów pomiarowych) (tytuł aktu normatywnego wraz
.....
z oznaczeniem miejsca jego ogłoszenia i zmian aktu)

Charakterystyka typu:

.....
(dane metrologiczne i techniczne zatwierdzanego typu oraz informacje dodatkowe)

Opis przyrządu pomiarowego***:

.....
(opis budowy i działania przyrządu pomiarowego)

Cechę legalizacji umieszcza się na***
Cechy zabezpieczające umieszcza się na***

Decyzja jest ważna przez okres 10 lat od dnia wydania.

UZASADNIENIE

.....
.....
.....

POUCZENIE

Od decyzji niniejszej stronie nie przysługuje odwołanie. Jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Prezesa Głównego Urzędu Miar z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

Adnotacje urzędowe:

.....
(pieczęć okrągła Prezesa)

.....
(podpis Prezesa albo osoby
upoważnionej do wydania decyzji)

* Wpisać, jeżeli dzień sporządzenia wniosku jest inny niż dzień wpływu do Głównego Urzędu Miar.
** Niepotrzebne skreślić.
*** Wpisać, jeżeli ma to zastosowanie. Do decyzji mogą być dołączone załączniki zawierające opisy, schematy lub fotografie przyrządu pomiarowego w celu jego identyfikacji.

2. Wzór decyzji zatwierdzenia typu z ograniczeniami

Warszawa,
(data wydania decyzji)

PREZES GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR

DECYZJA NR

Na podstawie art. 8f ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884) – po rozpatrzeniu wniosku z dnia, zgłoszonego przez
(nazwa i adres wnioskodawcy)
Głównego Urzędu Miar w dniu*....., oraz na podstawie wyników badań przeprowadzonych przez
(dane identyfikujące podmiot wykonujący badania)

ZATWIERDZAM TYP Z OGRANICZENIAMI

.....
(nazwa przyrządu pomiarowego i dane charakteryzujące zatwierdzany typ, w tym nazwa lub znak fabryczny)
produkowanych przez

.....
(nazwa i adres producenta)

..... nadaje się znak zatwierdzenia typu
(nazwa przyrządów pomiarowych) (określenie znaku zatwierdzenia typu)
/nie nadaje się znaku zatwierdzenia typu**.

..... spełniają wymagania określone w
(nazwa przyrządów pomiarowych) (tytuł aktu normatywnego wraz

.....
z oznaczeniem miejsca jego ogłoszenia i zmian aktu)

Rodzaj ograniczenia:

.....
(opis nałożonych ograniczeń)

Charakterystyka typu:

.....
(dane metrologiczne i techniczne zatwierdzanego typu oraz informacje dodatkowe)

Opis przyrządu pomiarowego***:

.....
(opis budowy i działania przyrządu pomiarowego)

Cechę legalizacji umieszcza się na***

Cechy zabezpieczające umieszcza się na***

Decyzja jest ważna przez okres od dnia wydania.
(okres ważności decyzji)

UZASADNIENIE

.....
.....
.....

POUCZENIE

Od decyzji niniejszej stronie nie przysługuje odwołanie. Jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do Prezesa Głównego Urzędu Miar z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie.

Adnotacje urzędowe:

.....
(pieczęć okrągła Prezesa)

.....
(podpis Prezesa albo osoby
upoważnionej do wydania decyzji)

* Wpisać, jeżeli dzień sporządzenia wniosku jest inny niż dzień wpływu do Głównego Urzędu Miar.

** Niepotrzebne skreślić.

*** Wpisać, jeżeli ma to zastosowanie. Do decyzji mogą być dołączone załączniki zawierające opisy, schematy lub fotografie przyrządu pomiarowego w celu jego identyfikacji.

WZÓR ZNAKU ZATWIERDZENIA TYPU O OKREŚLONYM WZORZE

1. Wzór znaku zatwierdzenia typu o określonym wzorze stanowi stylizowana litera „E” zawierająca:

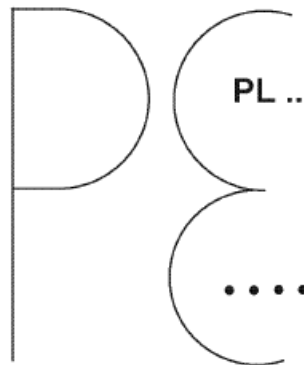
1) w górnej części duże litery „PL” identyfikujące Rzeczpospolitą Polską oraz dwie ostatnie cyfry roku, w którym Prezes wydał decyzję zatwierdzenia typu;

2) w dolnej części numer identyfikujący wydaną przez Prezesa decyzję zatwierdzenia typu.

Rys. 1. Wzór znaku zatwierdzenia typu o określonym wzorze

2. Wzór znaku zatwierdzenia typu o określonym wzorze z ograniczeniami stanowi znak, o którym mowa w ust. 1, poprzedzony literą „P” o takich samych wymiarach.

Rys. 2. Wzór znaku zatwierdzenia typu o określonym wzorze z ograniczeniami

1. WZÓR ŚWIADECTWA LEGALIZACJI

**PREZES
GŁÓWNEGO URZĘDU MIAR¹⁾**

.....
(*adres, telefon, e-mail*)

ŚWIADECTWO LEGALIZACJI²⁾

PRZYRZĄD POMIAROWY³⁾

.....

Określony wyżej przyrząd pomiarowy spełnia wymagania określone prawem i może być użytkowany zgodnie z obowiązującym prawem.

OKRES WAŻNOŚCI LEGALIZACJI⁴⁾

Legalizacja jest ważna do dnia
(*dzień, miesiąc słownie, rok*)

MIEJSCE UŻYTKOWANIA⁵⁾

.....

WNIOSKODAWCA⁶⁾

.....

WYMAGANIA⁷⁾

.....

ZAKRES SPRAWDZEŃ⁸⁾

.....

MIEJSCA UMIESZCZENIA CECH⁹⁾

Cechę legalizacji umieszczono na
Cechy zabezpieczające w liczbie umieszczono na

LICZBA STRON ŚWIADECTWA

Świadectwo składa się z stron(y).

ZNAK WNIOSKU¹⁰⁾

.....

Data wystawienia:
(*dzień, miesiąc słownie, rok*)

.....
*Pieczęć okrągła organu administracji miar
albo pieczęć podmiotu upoważnionego*

.....
*Imię i nazwisko osoby wystawiającej
świadectwo legalizacji i jej podpis*

Niniejsze świadectwo może być okazywane lub kopiowane tylko w całości.

Objaśnienia odnośników:

¹⁾ W przypadku świadectwa legalizacji wydanego przez podmiot upoważniony nie zamieszcza się godła Rzeczypospolitej Polskiej, natomiast może być zamieszczone logo tego podmiotu.

Jeżeli podmiotem wystawiającym świadectwo jest:

a) dyrektor okręgowego urzędu miar, to wpisuje się:

DYREKTOR
OKRĘGOWEGO URZĘDU MIAR w
(siedziba)

b) naczelnik obwodowego urzędu miar, to wpisuje się:

NACZELNIK
OBWODOWEGO URZĘDU MIAR w
(siedziba)

c) upoważniony podmiot, to wpisuje się nazwę tego podmiotu i jego siedzibę.

²⁾ Należy określić rodzaj legalizacji: PIERWOTNA, JEDNOSTKOWA, PONOWNA.

³⁾ Dane identyfikujące przyrząd pomiarowy będący przedmiotem legalizacji, w tym nazwa przyrządu pomiarowego, nazwa lub znak producenta, numer fabryczny, rok produkcji oraz dane dotyczące elementów lub urządzeń dodatkowych, o ile wchodzi w skład tego przyrządu pomiarowego.

⁴⁾ Jeżeli okres ważności legalizacji jest nieokreślony, zamieszcza się zapis:

„Legalizacja jest ważna przez czas nieokreślony”.

⁵⁾ Należy określić miejsce użytkowania przyrządu pomiarowego, jeżeli miejsce to jest ograniczone do miejsca przeprowadzenia czynności legalizacyjnych. Jeżeli przyrząd pomiarowy jest zainstalowany w pojeździe określa się markę, numer rejestracyjny i numer identyfikacyjny VIN pojazdu, wartość stałej k i rozmiar opon kół napędowych pojazdu, o ile ma to zastosowanie. Jeżeli użytkowanie przyrządu pomiarowego nie jest ograniczone do tych miejsc, to nie zamieszcza się zapisów w tej sprawie.

⁶⁾ Dane identyfikujące zgłaszającego wniosek o dokonanie legalizacji: imię i nazwisko lub nazwa i jego adres oraz określenie statusu wnioskodawcy: producent, upoważniony przedstawiciel producenta, importer, użytkownik, wykonawca naprawy lub instalacji przyrządu pomiarowego.

⁷⁾ Tytuł aktu normatywnego określającego wymagania, które spełnia przyrząd pomiarowy, wraz z oznaczeniem miejsca jego ogłoszenia i zmian aktu. W uzasadnionych przypadkach należy podać także oznaczenia przepisów tego aktu, które określają wymagania dotyczące przyrządu pomiarowego będącego przedmiotem legalizacji.

⁸⁾ Tytuł aktu normatywnego określającego zakres sprawdzenia zgodności przyrządu pomiarowego z wymaganiami, wraz z oznaczeniem miejsca jego ogłoszenia i zmian aktu. Jeżeli z aktu wynika, że może być stosowana więcej niż jedna metoda sprawdzania, to należy wskazać zastosowaną metodę.

⁹⁾ Zapisy w sprawie miejsca umieszczenia cech mogą być zamieszczone na stronie 2 świadectwa. Jeżeli cech nie umieszczono na przyrządzie pomiarowym, to nie zamieszcza się zapisów w tej sprawie.

¹⁰⁾ Określenie znaku sprawy z wniosku o dokonanie legalizacji.

Opis:

Świadectwo legalizacji ma format A4. Tło świadectwa jest białe, a litery koloru czarnego pisane czcionką Times New Roman.

W przypadku gdy wydającym świadectwo legalizacji jest organ administracji miar, na pierwszej stronie świadectwa, pośrodku u góry, zamieszcza się godło Rzeczypospolitej Polskiej.

Wysokość godła albo logo podmiotu upoważnionego powinna wynosić 16 mm.

Litery napisu identyfikującego organ administracji miar albo podmiot upoważniony wystawiający świadectwo legalizacji powinny być napisane czcionką o rozmiarze 10 pkt.

Litery w napisie „**ŚWIADECTWO LEGALIZACJI**” powinny być napisane czcionką o rozmiarze 14 pkt. Litery napisów umieszczonych poniżej napisu „Świadectwo legalizacji” powinny być napisane czcionką o rozmiarze 10 pkt.

Litery napisu „Niniejsze świadectwo może być okazywane lub kopiowane tylko w całości” powinny być napisane czcionką o rozmiarze 8 pkt.

Na drugiej i następnych stronach świadectwa można zamieścić uwagi i informacje dodatkowe dotyczące przyrządu pomiarowego będącego przedmiotem legalizacji.

Druga i następne strony świadectwa powinny być numerowane z jednoczesnym podawaniem liczby wszystkich stron świadectwa.

2. WZÓR ZAŁĄCZNIKA DO ŚWIADECTWA LEGALIZACJI PONOWNEJ TAKSOMETRU ALBO TAKSOMETRU ELEKTRONICZNEGO

Taksometr zainstalowany w taksówce nr rejestracyjny posiada następujący układ taryf:

Opłata początkowa		
Opłata za 1 kilometr drogi	Taryfa 1	Zł
	Taryfa 2	Zł
	Taryfa 3	Zł
	Taryfa 4	Zł
	Taryfa ¹⁾	Zł
Opłata za 1 godzinę postoju	Taryfa 1	Zł
	Taryfa 2	Zł
	Taryfa 3	Zł
	Taryfa 4	Zł
	Taryfa ¹⁾	Zł
Wartość jednostki taryfowej		
Wartość stałej taryf c ²⁾		
Wartość jednostki dopłaty		

Objaśnienia odnośników:

¹⁾ W świadectwie legalizacji ponownej określa się w kolejnych wierszach wszystkie taryfy z układu taryf.

²⁾ Wartość stałej taryf c nie dotyczy taksometrów, na których umieszczono oznakowanie CE.

Opis:

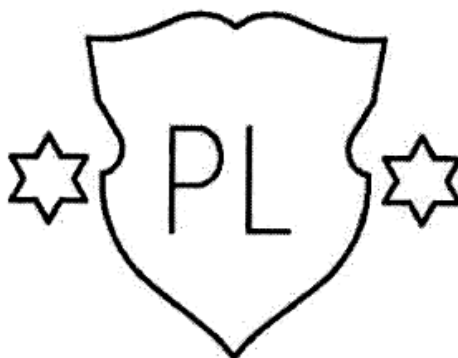
Litery napisów powinny być napisane czcionką o rozmiarze 10 pkt.

WZORY CECH LEGALIZACJI ORAZ WYRÓŹNIKI CYFROWE IDENTYFIKUJĄCE
URZĘDY PODLEGŁE ORGANOM ADMINISTRACJI MIAR I PODMIOTY
UPOWAŻNIONE STOSOWANE W CECHACH IDENTYFIKUJĄCYCH URZĄD
ALBO PODMIOT UPOWAŻNIONY

1. Cechę identyfikującą urząd stosowaną przez Prezesa przy legalizacji jednostkowej, legalizacji pierwotnej i legalizacji ponownej stanowią:

- 1) stylizowana tarcza z naniesionymi w środku literami „PL”,
- 2) dwie sześcioramienne gwiazdki umieszczone po obu stronach tarczy

— rysunek nr 1 przedstawia wzór cechy identyfikującej urząd stosowanej przez Prezesa.

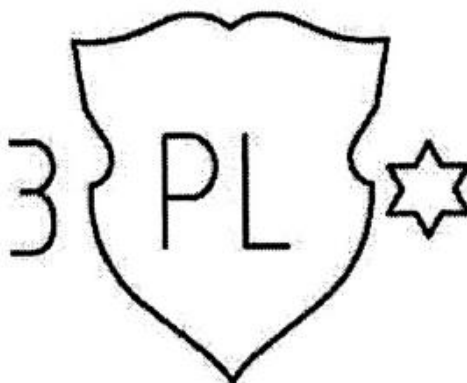

Rysunek nr 1

2. Cechę identyfikującą urząd stosowaną przez dyrektorów okręgowych urzędów miar przy legalizacji pierwotnej i legalizacji ponownej stanowią:

- 1) stylizowana tarcza z naniesionymi w środku literami „PL”,
- 2) sześcioramienne gwiazdka umieszczona po prawej stronie tarczy i wyróżnik cyfrowy identyfikujący właściwy okręgowy urząd miar, umieszczony po lewej stronie tarczy

— rysunek nr 2 przedstawia wzór cechy identyfikującej urząd stosowanej przez dyrektorów okręgowych urzędów miar.

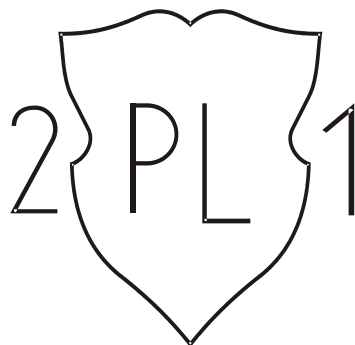

Rysunek nr 2

3. Cechę identyfikującą urząd stosowaną przez naczelników obwodowych urzędów miar przy legalizacji pierwotnej i legalizacji ponownej stanowią:

- 1) stylizowana tarcza z naniesionymi w środku literami „PL”,
- 2) wyróżnik cyfrowy identyfikujący właściwy obwodowy urząd miar, z tym że po lewej stronie tarczy umieszczona jest pierwsza cyfra, a po prawej stronie druga cyfra wyróżnika

— rysunek nr 3 przedstawia wzór cechy identyfikującej urząd stosowanej przez naczelników obwodowych urzędów miar.

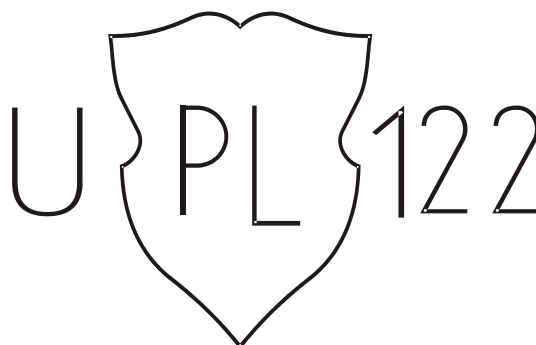

Rysunek nr 3

4. Cechę identyfikującą podmiot upoważniony stosowaną przez podmioty upoważnione stanowią:

- 1) stylizowana tarcza z naniesionymi w środku literami „PL”,
- 2) wyróżnik cyfrowy identyfikujący podmiot upoważniony, ustalony w upoważnieniu do dokonywania legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej zgodnie z ust. 12, umieszczony po prawej stronie tarczy i litera „U” umieszczona po lewej stronie tarczy

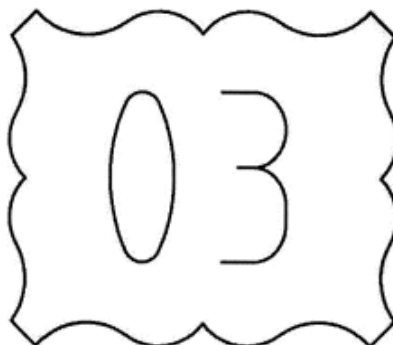
— rysunek nr 4 przedstawia wzór cechy identyfikującej podmiot upoważniony stosowanej przez podmioty upoważnione przy legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej.

Rysunek nr 4

5. Cechy identyfikujące, o których mowa w ust. 1–3, mogą zawierać dodatkowe oznaczenie identyfikujące pracownika urzędu miar przeprowadzającego czynności legalizacji w postaci dwóch cyfr (01, 02, 03...), umieszczone nad stylizowaną tarczą, o wymiarach nieprzekraczających wymiarów elementów umieszczonych po lewej stronie tarczy.

6. Cechę roczną stanowi stylizowana ramka z umieszczonymi w niej symetrycznie cyframi arabskimi oznaczającymi dwie ostatnie cyfry roku ważności legalizacji
— rysunek nr 5 przedstawia wzór cechy rocznej.

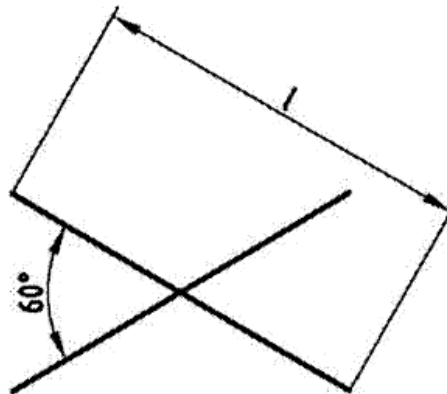
Rysunek nr 5

7. Cechę miesięczną stanowi stylizowana ramka z umieszczoną w niej symetrycznie liczbą rzymską oznaczającą odpowiednio miesiąc: I — styczeń; II — luty; III — marzec; IV — kwiecień, V — maj; VI — czerwiec; VII — lipiec; VIII — sierpień; IX — wrzesień; X — październik; XI — listopad; XII — grudzień
— rysunek nr 6 przedstawia wzór cechy miesięcznej.

Rysunek nr 6

8. Do kasowania cech legalizacji umieszczonych na przyrządach pomiarowych stosowany jest znak (kasownik) składający się z dwóch kresek o długości (l) wynoszącej co najmniej 2 mm, przecinających się pod kątem 60°
— rysunek nr 7 przedstawia wzór znaku stosowanego do kasowania cech legalizacji.

Rysunek nr 7

9. Wymiary cech, których wzory określają rysunki nr 1—4, określa rysunek nr 8.

10. Wymiary cech, których wzory określają rysunki nr 5 i 6, określa rysunek nr 9.

20	Obwodowy Urząd Miar w Legnicy	33
21	Obwodowy Urząd Miar w Jeleniej Górze	34
22	Obwodowy Urząd Miar w Świdnicy	35
23	Obwodowy Urząd Miar w Brzegu	36
24	Obwodowy Urząd Miar w Opolu	37
25	Obwodowy Urząd Miar w Nysie	38
26	Okręgowy Urząd Miar w Poznaniu	4
27	Obwodowy Urząd Miar w Poznaniu	41
28	Obwodowy Urząd Miar w Pile	42
29	Obwodowy Urząd Miar w Lesznie	43
30	Obwodowy Urząd Miar w Kaliszu	44
31	Obwodowy Urząd Miar w Gnieźnie	45
32	Obwodowy Urząd Miar w Koninie	46
33	Okręgowy Urząd Miar w Katowicach	5
34	Obwodowy Urząd Miar w Katowicach	51
35	Obwodowy Urząd Miar w Bytomiu	52
36	Obwodowy Urząd Miar w Bielsku-Białej	53
37	Obwodowy Urząd Miar w Rybniku	55
38	Obwodowy Urząd Miar w Częstochowie	56
39	Okręgowy Urząd Miar w Gdańsku	6
40	Obwodowy Urząd Miar w Gdańsku	61
41	Obwodowy Urząd Miar w Tczewie	62
42	Obwodowy Urząd Miar w Gdyni	63
43	Obwodowy Urząd Miar w Elblągu	64
44	Obwodowy Urząd Miar w Olsztynie	65
45	Obwodowy Urząd Miar w Słupsku	66
46	Obwodowy Urząd Miar w Kętrzynie	67
47	Obwodowy Urząd Miar w Ełku	68
48	Obwodowy Urząd Miar w Chojnicach	69
49	Okręgowy Urząd Miar w Łodzi	7
50	Obwodowy Urząd Miar w Łodzi	71
51	Obwodowy Urząd Miar w Piotrkowie Trybunalskim	72
52	Obwodowy Urząd Miar w Łowiczu	73
53	Obwodowy Urząd Miar w Zduńskiej Woli	74
54	Obwodowy Urząd Miar w Kielcach	75
55	Okręgowy Urząd Miar w Bydgoszczy	8
56	Obwodowy Urząd Miar w Bydgoszczy	81
57	Obwodowy Urząd Miar w Toruniu	82
58	Obwodowy Urząd Miar we Włocławku	83
59	Obwodowy Urząd Miar w Brodnicy	84
60	Obwodowy Urząd Miar w Inowrocławiu	85
61	Obwodowy Urząd Miar w Grudziądzu	86
62	Okręgowy Urząd Miar w Szczecinie	9
63	Obwodowy Urząd Miar w Szczecinie	91
64	Obwodowy Urząd Miar w Stargardzie	92
65	Obwodowy Urząd Miar w Koszalinie	93
66	Obwodowy Urząd Miar w Gorzowie Wielopolskim	94
67	Obwodowy Urząd Miar w Zielonej Górze	95

12. Wyróżniki cyfrowe identyfikujące podmioty upoważnione stosowane w cechach identyfikujących podmiot upoważniony określa się jako kolejne numery po wyróżnikach cyfrowych identyfikujących urzędy podległe organom administracji miar, rozpoczynając od numeru 100.

Załącznik nr 5

RODZAJE DOWODÓW LEGALIZACJI, OKRESY WAŻNOŚCI LEGALIZACJI
DLA POSZCZEGÓLNYCH RODZAJÓW PRZYRZĄDÓW POMIAROWYCH
ORAZ TERMINY ZGŁASZANIA DO LEGALIZACJI PONOWNEJ PRZYRZĄDÓW
POMIAROWYCH WPROWADZONYCH DO OBROTU LUB UŻYTKOWANIA PO
DOKONANIU OCENY ZGODNOŚCI

1. Rodzaje dowodów legalizacji pierwotnej, legalizacji jednostkowej i legalizacji ponownej oraz okresy ważności tych legalizacji określa tabela nr 1:

Tabela nr 1

Lp.	Przyrządy pomiarowe podlegające legalizacji	Rodzaje dowodów legalizacji ¹⁾	Okresy ważności legalizacji pierwotnej i legalizacji jednostkowej	Okresy ważności legalizacji ponownej
1	2	3	4	5
1	Areometry szklane - alkoholomierze i densymetry do alkoholu	c lub s	nieokreślony	-
2	Areometry szklane - densymetry do cieczy innych niż alkohol	c lub s	nieokreślony	-
3	Analizatory spalin samochodowych	s	-	6 miesięcy
4	Beczki metalowe	C	nieokreślony	-
5	Ciepłomierze i następujące podzespoły ciepłomierzy: pary czujników temperatury, przeliczniki wskazujące i przetworniki przepływu	c	-	5 lat
6	Drogowe cysterny pomiarowe	s	7 lat	7 lat
7	Gazomierze:			
	1) miechowe	c	-	10 lat
	2) pozostałe	c	-	5 lat
8	Gęstościomierze zbożowe użytkowe 20 L, 1 L i 1/4 L	c lub s	2 lata	2 lata
9	Instalacje pomiarowe:			
	1) do cieczy kriogenicznych	s	-	13 miesięcy
	2) do cieczy, których temperatura jest wyższa niż 50 °C	s	-	13 miesięcy
	3) do gazu ciekłego propan-butan, w tym gazu skroplonego (LPG), w tym odmierzacze tych cieczy	s	-	13 miesięcy
	4) do mleka	s	-	13 miesięcy
	5) do pozostałych cieczy innych niż woda, w tym odmierzacze paliw ciekłych i biopaliw ciekłych	s	-	25 miesięcy
10	Liczniki energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego			
	1) indukcyjne o mocy nominalnej nie większej niż 30 kW	c	-	15 lat
	2) pozostałe	c	-	8 lat
11	Manometry do opon pojazdów mechanicznych	c lub s	2 lata	2 lata
12	Maszyny do pomiaru pola powierzchni skór	s	-	37 miesięcy

13	Odważniki:			
	1) klas dokładności E ₁ , E ₂ , F ₁ , F ₂ o wartościach nominalnych masy od 1 mg do 50 kg	c lub s	2 lata	25 miesięcy
	2) klasy dokładności M ₁ o wartościach nominalnych masy od 1 mg do 50 kg oraz klasy dokładności M ₂ o wartościach nominalnych masy od 1 g do 50 kg	c	3 lata	3 lata
14	Przeliczniki do gazomierzy	c	-	10 lat
15	Przyrządy do pomiaru długości tkanin, drutu, kabla, materiałów taśmowych, opatrunkowych i papierowych	s	-	37 miesięcy
16	Przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w kontroli ruchu drogowego	s	13 miesięcy	13 miesięcy
17	Taksometry i taksometry elektroniczne	s	-	25 miesięcy
18	Urządzenia rejestrujące stosowane w transporcie drogowym - tachografy samochodowe	c	nieokreślony	nieokreślony
19	Wagi automatyczne:			
	1) dla pojedynczych ładunków	c albo c i s	-	25 miesięcy
	2) odważające	c albo c i s	-	25 miesięcy
	3) porcjujące	c albo c i s	-	25 miesięcy
	4) przenośnikowe	c albo c i s	-	25 miesięcy
	5) wagonowe	c albo c i s	-	13 miesięcy
20	Wagi nieautomatyczne	c albo c i s	-	25 miesięcy
21	Wagi samochodowe do ważenia pojazdów w ruchu	c albo c i s	25 miesięcy	25 miesięcy
22	Wodomierze	c	-	5 lat
23	Zbiorniki pomiarowe do cieczy:			
	1) zainstalowane na stałe na pojeździe drogowym	s	2 lata	25 miesięcy
	2) posadowione na stałe	s	11 lat	11 lat
	3) schładzalniki do mleka	s	5 lat	5 lat

¹⁾ c - oznacza cechę legalizacji,
s - oznacza świadectwo legalizacji.

2. Terminy, w których przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności powinny być zgłaszane do legalizacji ponownej, określa tabela nr 2:

Tabela nr 2

Lp.	Przyrządy pomiarowe podlegające legalizacji	Termin zgłoszenia przyrządu pomiarowego po raz pierwszy do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności
1	2	3
1	Analizatory spalin samochodowych	1 rok
2	Ciepłomierze i następujące podzespoły ciepłomierzy: pary czujników temperatury, przeliczniki wskazujące i przetworniki przepływu	5 lat
3	Gazomierze:	
	1) miechowe	10 lat
	2) pozostałe	5 lat
4	Instalacje pomiarowe:	
	1) do cieczy kriogenicznych	1 rok
	2) do cieczy, których temperatura jest wyższa niż 50 °C	1 rok
	3) do gazu ciekłego propan-butan, w tym gazu skroplonego (LPG), w tym odmierzacze tych cieczy	1 rok
	4) do mleka	1 rok
	5) do pozostałych cieczy innych niż woda, w tym odmierzacze paliw ciekłych i biopaliw ciekłych	2 lata
5	Liczniki energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego:	
	1) indukcyjne o mocy nominalnej nie większej niż 30 kW	15 lat
	2) pozostałe	8 lat
6	Maszyny do pomiaru pola powierzchni skór	3 lata
7	Przeliczniki do gazomierzy	10 lat
8	Przyrządy do pomiaru długości tkanin, drutu, kabla, materiałów taśmowych, opatrunkowych i papierowych	3 lata
9	Taksometry	po zainstalowaniu w taksówce
10	Wagi automatyczne:	
	1) dla pojedynczych ładunków	3 lata
	2) odważające	3 lata
	3) porcjujące	3 lata
	4) przenośnikowe	3 lata
	5) wagonowe	2 lata
11	Wagi nieautomatyczne	3 lata
12	Wodomierze	5 lat

3. Okresy ważności legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej określa tabela nr 3:

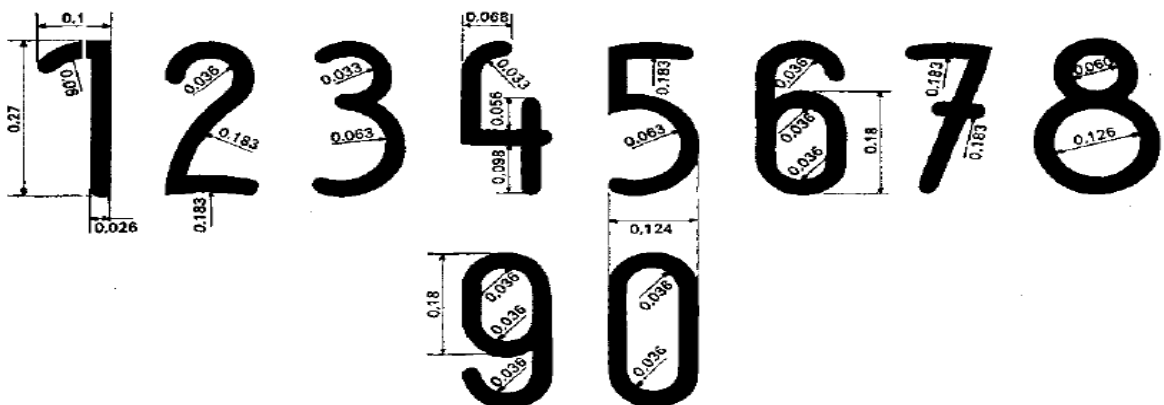
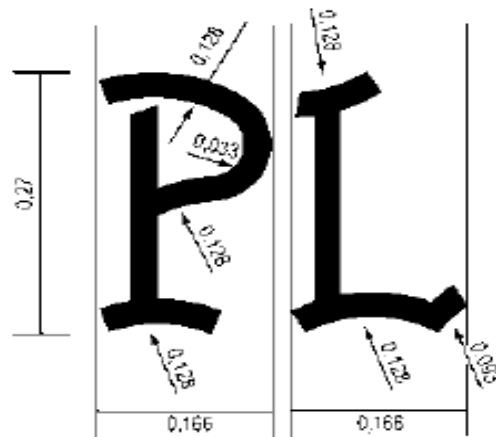
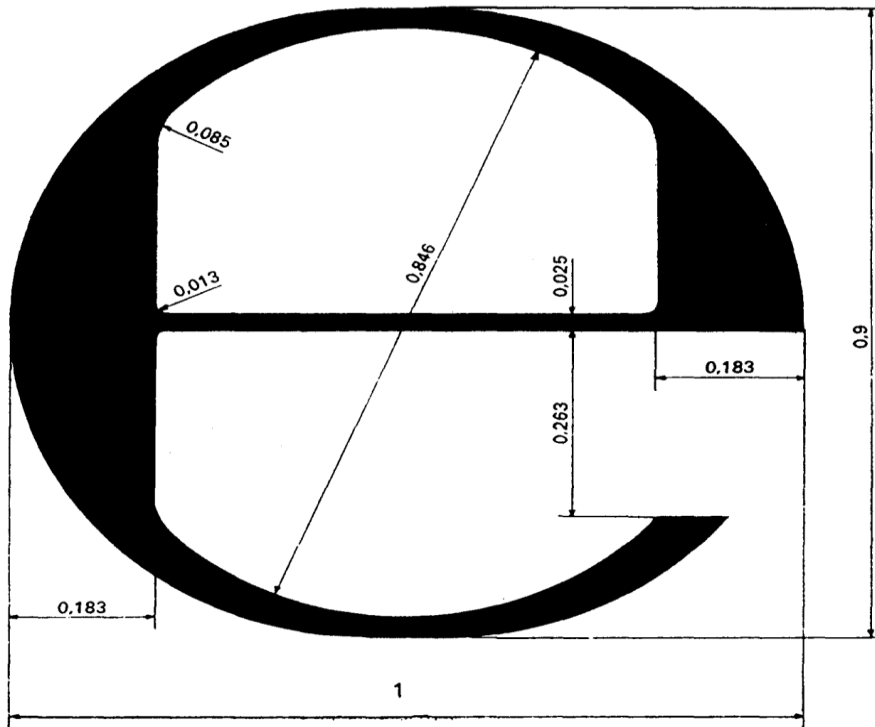
Tabela nr 3

Lp.	Przyrządy pomiarowe podlegające legalizacji	Okresy ważności legalizacji ponownej
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1	Ciepłomierze i następujące podzespoły ciepłomierzy: pary czujników temperatury, przeliczniki wskazujące i przetworniki przepływu	3 lata
2	Gazomierze:	
	1) miechowe	5 lat
	2) pozostałe	3 lata
3	Liczniki energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego:	
	1) indukcyjne o mocy nominalnej nie większej niż 30 kW	8 lat
	2) pozostałe	4 lata
4	Wodomierze	3 lata

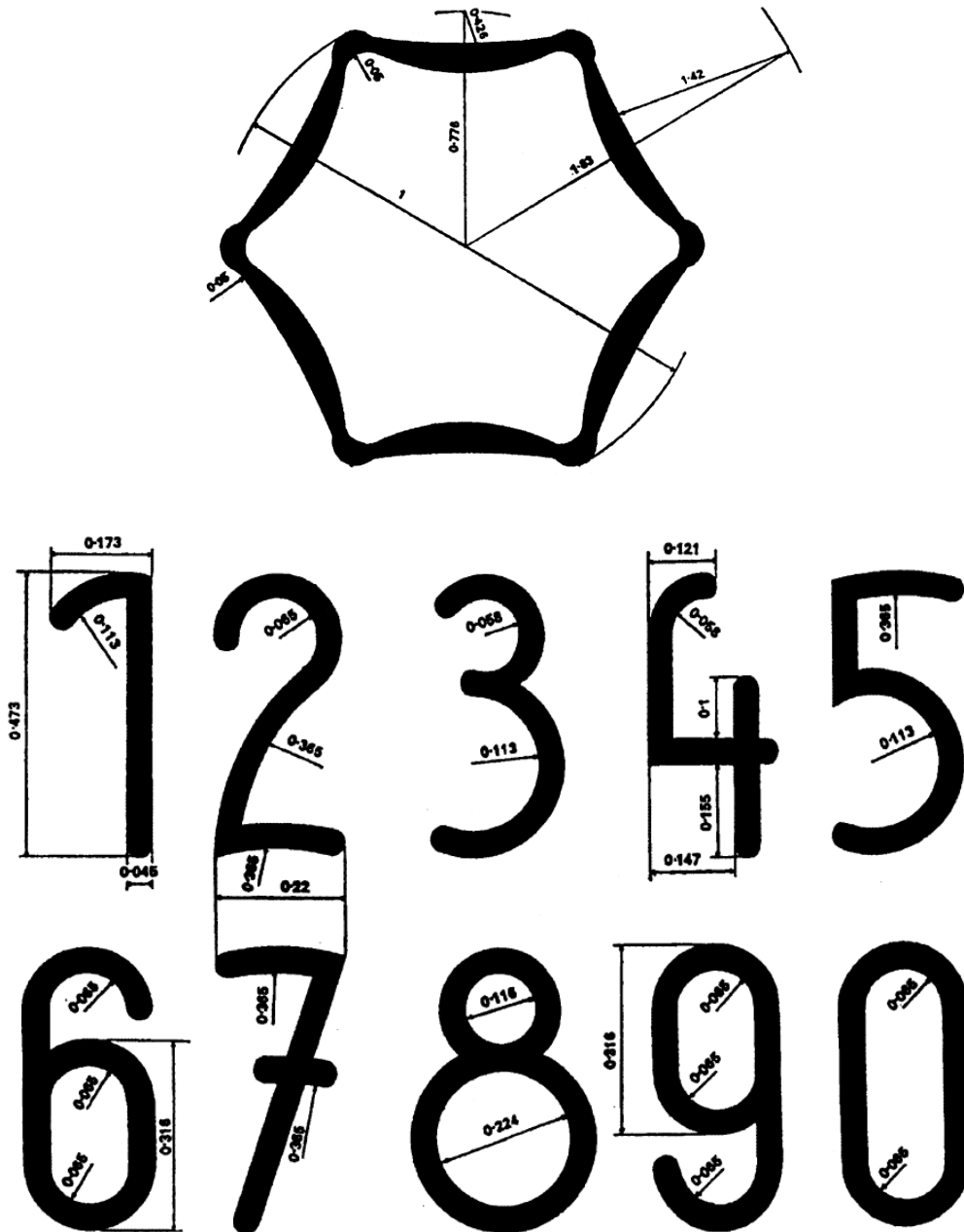
Załącznik nr 6

WZORY CECH LEGALIZACJI PIERWOTNEJ O OKREŚLONYM WZORZE

1. Cecha legalizacji pierwotnej o określonym wzorze zwana dalej „cechą legalizacji”, z zastrzeżeniem ust. 3–4, składa się z dwóch elementów:
 - 1) pierwszy element stanowi mała litera „e”, zawierająca:
 - a) w górnej części duże litery PL, ustalone jako oznaczenie Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) w dolnej części wyróżnik cyfrowy identyfikujący właściwy urząd miar albo podmioty upoważnione, o którym mowa w załączniku nr 4 do rozporządzenia;
 - 2) drugi element składa się z dwóch ostatnich cyfr roku, w którym dokonano legalizacji, umieszczonych w sześciokącie foremnym.
2. Rysunki nr 1 i 2 przedstawiają kształt i wymiary wzorów elementów cechy legalizacji, o których mowa w ust. 1, oraz krój liter i cyfr w nich stosowanych, przy czym:
 - 1) wymiary podane na rysunkach są wartościami względnymi, są one funkcją średnicy okręgu opisanego na małej literze „e” i na polu powierzchni sześcioboku;
 - 2) średnice okręgów opisanych na elementach stanowiących cechę legalizacji wynoszą: 1,6 mm; 3,2 mm; 6,3 mm; 12,5 mm.
3. Element cechy legalizacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jest stosowany dodatkowo w przypadkach, o których mowa w § 24 rozporządzenia.
4. Cecha legalizacji zamieszczana na alkoholomierzach i densymetrach do alkoholu, klasy dokładności I, II i III składa się kolejno z:
 - 1) małej litery „e”;
 - 2) dwóch ostatnich cyfr roku, w którym dokonano legalizacji;
 - 3) liter PL;
 - 4) wyróżnika cyfrowego identyfikującego właściwy urząd miar, o którym mowa w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

Rysunek 1. Kształt i wymiary wzoru elementu będącego częścią cechy legalizacji oraz krój liter i cyfr w nim stosowanych

Rysunek 2. Kształt i wymiary wzoru drugiego elementu będącego częścią cechy legalizacji oraz krój liter i cyfr w nim stosowanych

PLAN WYBORU PRÓBKI KONTROLNEJ, DOPUSZCZALNA LICZBA PRZYRZĄDÓW
POMIAROWYCH ZAPASOWYCH ORAZ KRYTERIA AKCEPTACJI ALBO
ODRZUCENIA PARTII

Tabela 1. Pojedyncza kontrola wrywkowa liczników energii elektrycznej, gazomierzy i wodomierzy

Nr	Liczebność partii	Liczebność próbki	Liczba przyrządów pomiarowych niezgodnych z wymaganiami		Przyrządy pomiarowe zapasowe
			Kryterium akceptacji partii	Kryterium odrzucenia partii	
1.1	0 do 1 200	50	1	2	10
1.2	1 201 do 3 200	80	3	4	16
1.3	3 201 do 10 000	125	5	6	25
1.4	10 001 do 35 000	200	10	11	40

Tabela 2. Pojedyncza kontrola wrywkowa ciepłomierzy

Nr	Liczebność partii	Liczebność próbki	Liczba przyrządów pomiarowych niezgodnych z wymaganiami		Przyrządy pomiarowe zapasowe
			Kryterium akceptacji partii	Kryterium odrzucenia partii	
2.1	0 do 90	24	0	1	5
2.2	91 do 150	26	0	1	8
2.3	151 do 280	28	0	1	10
2.4	281 do 500	32	0	1	10
2.5	501 do 1 200	50	1	2	10
2.6	1 201 do 3 200	80	3	4	16
2.7	3 201 do 10 000	125	5	6	25
2.8	10 001 do 35 000	200	10	11	40

Tabela 3. Pojedyncza kontrola wrywkowa podzespołów ciepłomierzy

Nr	Liczebność partii	Liczebność próbki	Liczba przyrządów pomiarowych niezgodnych z wymaganiami		Przyrządy pomiarowe zapasowe
			Kryterium akceptacji partii	Kryterium odrzucenia partii	
3.1	0 do 90	24	0	1	5
3.2	91 do 150	26	0	1	8
3.3	151 do 280	28	0	1	10
3.4	281 do 500	32	0	1	10
3.5	501 do 1 200	50	0	1	10
3.6	1 201 do 3 200	80	1	2	16
3.7	3 201 do 10 000	125	2	3	25

UZASADNIENIE

1. Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 9 pkt 1–5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 oraz ...), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 9 pkt 1–5 ustawy minister właściwy do spraw gospodarki określa w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb zgłaszania przyrządów pomiarowych do prawnej kontroli metrologicznej, a w szczególności dane, jakie powinien zawierać wniosek o jej przeprowadzenie, oraz rodzaje dokumentów dołączanych do wniosku, w tym zakres dokumentacji techniczno-konstrukcyjnej, a także przypadki, kiedy do wniosku o zatwierdzenie typu powinna być dołączona większa liczba egzemplarzy reprezentujących typ przyrządu pomiarowego,
- 2) szczegółowy sposób przeprowadzania prawnej kontroli metrologicznej, w tym przypadki, kiedy legalizacja może być dokonywana za pomocą metody statystycznej, rodzaje przyrządów pomiarowych podlegających takiej kontroli, zasady i sposób jej dokonywania oraz warunki jednorodności partii przyrządów pomiarowych,
- 3) dowody legalizacji wydawane dla określonych rodzajów przyrządów pomiarowych,
- 4) okresy ważności legalizacji określonych rodzajów przyrządów pomiarowych oraz terminy, w których przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności powinny być zgłaszane do legalizacji ponownej, uwzględniając warunki użytkowania tych przyrządów i przewidywane obszary ich zastosowań,
- 5) wzory:
 - a) decyzji zatwierdzenia typu i świadectw legalizacji, mając na względzie konieczność zamieszczenia niezbędnych informacji w tych dokumentach,
 - b) znaków zatwierdzenia typu, cech legalizacji i cech zabezpieczających, ustalając ich kształt i wymiary,

– przy uwzględnieniu zobowiązań wynikających z wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych.

W związku z ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. poz. ...), która dokonała

zmiany upoważnienia zawartego w art. 9 pkt 2 ustawy, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia na podstawie art. 9 pkt 1–5 ustawy.

Celem projektowanej zmiany prawa jest określenie przypadków, kiedy legalizacja ponowna może być dokonywana za pomocą metody statystycznej, w tym rodzaje przyrządów pomiarowych, które mogą być legalizowane z zastosowaniem tej metody, zasady i sposób stosowania metody statystycznej oraz warunki jednorodności partii przyrządów pomiarowych.

2. Stan w dziedzinie, która ma zostać uregulowana.

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 9 pkt 1–5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, wydane zostało rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia ... w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych (Dz. U. poz. ...), zwane dalej „rozporządzeniem”.

Obowiązujące rozporządzenie określa:

- 1) tryb zgłaszania przyrządów pomiarowych do prawnej kontroli metrologicznej, w tym wymagania dotyczące wniosków o zatwierdzenie typu przyrządu pomiarowego i dokonanie legalizacji,
- 2) szczegółowy sposób przeprowadzania prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych,
- 3) dowody legalizacji wydawane dla określonych rodzajów przyrządów pomiarowych,
- 4) okresy ważności legalizacji określonych rodzajów przyrządów pomiarowych oraz terminy, w których przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności powinny być zgłaszane do legalizacji ponownej,
- 5) wzory decyzji zatwierdzenia typu i świadectw legalizacji,
- 6) wzory znaków zatwierdzenia typu, cech legalizacji i cech zabezpieczających.

Obowiązujące rozporządzenie nie zawiera przepisów dotyczących legalizacji ponownej dokonywanej z zastosowaniem metody statystycznej.

3. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

W projekcie rozporządzenia wprowadza się przepisy określające przypadki, kiedy legalizacja ponowna może być dokonywana za pomocą metody statystycznej, w tym określa się rodzaje przyrządów pomiarowych, które mogą być legalizowane z zastosowaniem tej metody, zasady

i sposób stosowania metody statystycznej oraz warunki jednorodności partii przyrządów pomiarowych.

Projekt rozporządzenia oparty jest na projekcie dokumentu Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej OIML „Sprawdzanie eksploatowanych liczników mediów w oparciu o kontrolę wyrywkową”.

W projekcie rozporządzenia proponuje się, aby dopuszczalne było stosowanie metody statystycznej przy legalizacji ponownej następujących rodzajów przyrządów pomiarowych:

- 1) ciepłomierzy,
- 2) gazomierzy,
- 3) liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego,
- 4) wodomierzy.

Wskazane przyrządy pomiarowe są przyrządami, dla których możliwe jest tworzenie jednorodnych partii przyrządów w użytkowaniu, bez znacznych kosztów.

Zgodnie z projektem rozporządzenia legalizacja ponowna z zastosowaniem metody statystycznej dokonywana może być wyłącznie na wniosek zainteresowanego, który zapewnić ma jednorodność każdej zgłaszanej do legalizacji ponownej partii przyrządów pomiarowych.

Projekt rozporządzenia określa podstawowe warunki jednorodności partii przyrządów pomiarowych. Do warunków tych należą:

- 1) producentem przyrządów pomiarowych musi być ten sam przedsiębiorca;
- 2) przyrządy pomiarowe mają być tego samego typu lub modelu i posiadać taki sam numer lub znak zatwierdzenia typu albo certyfikatu badania typu UE (WE) lub certyfikatu badania projektu UE (WE);
- 3) przyrządy pomiarowe muszą być takiej samej klasy dokładności;
- 4) warunki znamionowe użytkowania przyrządów pomiarowych muszą być takie same;
- 5) okres produkcji przyrządów pomiarowych nie może różnić się więcej niż o 1 rok;
- 6) okres ważności poprzedniej legalizacji przyrządów pomiarowych albo termin zgłoszenia przyrządów pomiarowych zgłaszanych do legalizacji ponownej po raz pierwszy po dokonaniu oceny zgodności nie może różnić się więcej niż o 1 rok.

Poza wspomnianymi warunkami ogólnymi, w projekcie rozporządzenia określa się warunki szczególne jednorodności partii dla określonych rodzajów przyrządów pomiarowych (ciepłomierzy, gazomierzy, liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego oraz wodomierzy).

W projekcie rozporządzenia proponuje się wprowadzenia warunku, że wniosek o dokonanie legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej powinien być złożony najpóźniej 6 miesięcy przed upływem okresu ważności legalizacji przyrządów zgłaszanych do legalizacji albo terminem, w których przyrządy te powinny być po raz pierwszy zgłoszone do legalizacji ponownej po dokonaniu oceny zgodności. Zasadność określenia tego terminu wynika z konieczności zapewnienia wnioskodawcy odpowiedniego czasu do podjęcia koniecznych działań w przypadku odmowy dokonania legalizacji zgłaszanej partii przyrządów pomiarowych, w celu zapewnienia użytkowania wyłącznie przyrządów pomiarowych, które posiadają obowiązkowy dowód legalizacji.

Projekt rozporządzenia określa zasady i sposób wyboru przyrządów pomiarowych do próbki kontrolnej oraz zasady wymiany wytypowanych do próbki kontrolnej egzemplarzy przyrządów pomiarowych na egzemplarze przyrządów pomiarowych zapasowych.

Projekt rozporządzenia określa kryteria akceptacji partii przyrządów pomiarowych albo odrzucenia tej partii. Spełnienie kryterium akceptacji partii stanowi podstawę do dokonania legalizacji partii przyrządów pomiarowych. Spełnienie kryterium odrzucenia partii stanowi podstawę do wydania decyzji o odmowie legalizacji partii przyrządów pomiarowych. W przypadku akceptacji partii przyrządów pomiarowych dokonuje się legalizacji wszystkich przyrządów pomiarowych w partii, z wyjątkiem tych przyrządów pomiarowych z próbki kontrolnej, w stosunku do których stwierdzono niespełnienie wymagań.

W przypadku odrzucenia partii przyrządów pomiarowych, egzemplarze przyrządów pomiarowych z tej partii mogą być indywidualnie zgłaszane do legalizacji ponownej. Legalizacja tych przyrządów nie może być dokonana z zastosowaniem metody statystycznej.

W projekcie rozporządzenia proponuje się, aby dowodem legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej było świadectwo legalizacji. W celu ułatwienia dostępu do informacji o tym, czy dany przyrząd pomiarowy jest zalegalizowany, Główny Urząd Miar prowadzić będzie rejestr przyrządów pomiarowych zalegalizowanych ponownie z zastosowaniem metody statystycznej.

W projekcie rozporządzenia proponuje się, aby okres ważności legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej był krótszy o połowę od okresu ważności legalizacji ponownej dokonywanej na podstawie sprawdzenia każdego indywidualnego egzemplarza przyrządu pomiarowego. Wspomniane skrócenie okresu ważności legalizacji wynika z okoliczności zwiększenia prawdopodobieństwa, że przyrządy pomiarowe, które nie są poddane indywidualnemu sprawdzeniu, mogą nie spełniać wymagań.

4. Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ..., co jest zgodne z zasadą określoną w uchwale Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) oraz czternastodniowego okresu *vacatio legis*, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296).

5. Przedkładany projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

6. Projektowane rozporządzenie podlega notyfikacji zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

7. Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Departament Doskonalenia Regulacji Gospodarczych</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło Art. 9 pkt 1–5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 oraz ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p> <p>Wykaz prac legislacyjnych Ministra Rozwoju</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, zmienione zostało upoważnienia zawarte w art. 9 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach. Zgodnie z art. 7 pkt 1 ustawy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 pkt 1–5 ustawy zmienianej zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9 pkt 1–5 tej ustawy, w brzmieniu ustalonym ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być zmieniane na podstawie tego przepisu.

W związku z art. 7 pkt 1 ustawy konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia na podstawie art. 9 pkt 1–5 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach.

Celem projektowanego rozporządzenia jest określenie przypadków, kiedy legalizacja ponowna może być dokonywana za pomocą metody statystycznej, w tym rodzaje przyrządów pomiarowych, które mogą być legalizowane z zastosowaniem tej metody, zasady i sposób stosowania metody statystycznej oraz warunki jednorodności partii przyrządów pomiarowych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązanie problemu określonego w pkt 1 możliwe jest wyłącznie w drodze wydania nowego aktu (rozporządzenia). Projekt rozporządzenia oparty jest na projekcie dokumentu Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej OIML „Sprawdzanie eksploatowanych liczników mediów w oparciu o kontrolę wyrzykową”.

W projekcie proponuje się, aby dopuszczalne było stosowanie metody statystycznej przy legalizacji ponownej następujących rodzajów przyrządów pomiarowych:

- 1) ciepłomierzy,
- 2) gazomierzy,
- 3) liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego,
- 4) wodomierzy.

Legalizacja ponowna z zastosowaniem metody statystycznej dokonywana może być wyłącznie na wniosek zainteresowanego, który zapewnić ma jednorodność każdej zgłaszanej do legalizacji ponownej partii przyrządów pomiarowych.

Projekt rozporządzenia określa podstawowe warunki jednorodności partii przyrządów pomiarowych. Poza warunkami ogólnymi, w projekcie rozporządzenia określa się warunki szczególne jednorodności partii dla określonych rodzajów przyrządów pomiarowych (ciepłomierzy, gazomierzy, liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego oraz wodomierzy).

Projekt rozporządzenia określa zasady i sposób wyboru przyrządów pomiarowych do próbki kontrolnej oraz zasady wymiany wytypowanych do próbki kontrolnej egzemplarzy przyrządów pomiarowych na egzemplarze przyrządów pomiarowych zapasowych, a także kryteria akceptacji partii przyrządów pomiarowych albo odrzucenia tej partii.

W projekcie rozporządzenia proponuje się, aby dowodem legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej było świadectwo legalizacji a okresy ważności legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej były krótsze o połowę od okresów ważności legalizacji ponownej dokonywanej na podstawie sprawdzenia każdego indywidualnego egzemplarza przyrządu pomiarowego.

Oczekiwany efekt przyjęcia rekomendowanych rozwiązań jest ograniczenie kosztów działalności gospodarczej użytkowników ciepłomierzy, gazomierzy, liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego i wodomierzy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Ze wstępnych analiz systemów prawa państw UE wynika, że legalizacja ponowna z zastosowaniem metody statystycznej dokonywana jest w Austrii, Czechach, Niemczech i Słowenii.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Gospodarstwa domowe	13 600 tys.	GUS	Umożliwienie dokonywania legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej następujących rodzajów przyrządów pomiarowych: ciepłomierzy, gazomierzy, liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego i wodomierzy, ograniczy koszty działalności gospodarczej dostawców ciepła, gazu, energii elektrycznej oraz wody, co może wpłynąć na cenę tych mediów oferowaną gospodarstwo domowym.
Przedsiębiorcy	1 800 tys.	GUS	Umożliwienie dokonywania legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej następujących rodzajów przyrządów pomiarowych: ciepłomierzy, gazomierzy, liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego i wodomierzy, ograniczy koszty działalności gospodarczej dostawców ciepła, gazu, energii elektrycznej oraz wody, co może wpłynąć na cenę tych mediów oferowaną przedsiębiorcom.
Przedsiębiorcy posiadający koncesje w zakresie obrotu gazem	52	URE	Umożliwienie dokonywania legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej gazomierzy ograniczy koszty działalności gospodarczej użytkowników tych przyrządów.
Przedsiębiorcy posiadający koncesje w zakresie dystrybucji energii elektrycznej	171	URE	Umożliwienie dokonywania legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego ograniczy koszty działalności gospodarczej użytkowników tych przyrządów.
Dostawcy wody i ciepła	Brak danych		Umożliwienie dokonywania legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej ciepłomierzy i wodomierzy ograniczy koszty działalności gospodarczej użytkowników tych przyrządów.
Organy administracji Miar	Główny Urząd Miar, 9 okręgowych urzędów miar,	GUM	Wykonywanie obowiązków związanych z legalizacją ponowną z zastosowaniem metody statystycznej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organami administracji miar oraz producentami i użytkownikami przyrządów pomiarowych, a także ze stowarzyszeniami i związkami tych podmiotów.

Projektowany dokument zostanie opublikowany na stronie BIP RCL oraz na platformie www.konsultacje.gov.pl.													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z 2015 r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
pozostałe jednostki (oddzielnie)		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Proponowane zmiany nie będą mieć wpływu na sektor finansów publicznych.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2015 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	10	10	10	10	10	100					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne	przedsiębiorcy, rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Umożliwienie dokonywania legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej następujących rodzajów przyrządów pomiarowych: ciepłomierzy, gazomierzy, liczników energii elektrycznej czynnej prądu przemiennego i wodomierzy, ograniczy koszty działalności gospodarczej dostawców ciepła, gazu, energii elektrycznej oraz wody, co może wpłynąć na cenę tych mediów oferowaną gospodarstwom domowym i innym przedsiębiorcom.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie	Podstawowym kosztem dla przedsiębiorców związanych z legalizacją jest przygotowanie przyrządu do legalizacji (demontaż, transport, serwis). Szacunkowy koszty przygotowania												

źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	jednego egzemplarza gazomierza i licznika energii elektrycznej oszacowano na 140 zł, a wodomierza i ciepłomierza na 80 zł. Przy określaniu wpływu, przyjęto założenie, że ok. 40 % przyrządów będzie legalizowane z zastosowaniem metody statystycznej.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak	☐ nie
	☒ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów	☐ zwiększenie liczby dokumentów	
☐ zmniejszenie liczby procedur	☒ zwiększenie liczby procedur	
☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy	☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy	
☐ inne:	☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak	☐ nie
	☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane zmiany prawa nie mają wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ inne:		
Omówienie wpływu	Projektowane zmiany prawa nie mają wpływu na wskazane obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozwiązanie problemów zidentyfikowanych w pkt 1 powinno nastąpić po wejściu w życie proponowanych zmian prawa. Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem ...		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Celem wejścia w życie proponowanych przepisów jest umożliwienie dokonywania legalizacji ponownej z zastosowaniem metody statystycznej, co ograniczyć ma koszty przedsiębiorców związane z legalizacją przyrządów pomiarowych. Miernikiem osiągnięcia efektu jest informacja administracji miar o dokonywaniu legalizacji ponownej metodą statystyczną i informacja przedsiębiorców o ograniczeniu kosztów związanych z legalizacją ponowną. Mając na uwadze okresy zgłaszania przyrządów pomiarowych do legalizacji ponownej, przyjmuje się, że osiągnięcie efektu powinno być mierzone na podstawie wspomnianych informacji w okresie 2 lat po wejściu w życie proponowanych przepisów. Nie przewiduje się przygotowania oceny funkcjonowania proponowanych przepisów ex-post.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Bez załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROZWOJU I FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie określenia obszaru działania i siedzib okręgowych urzędów miar

Na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 i 1948 oraz) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się siedziby i obszar działania następujących okręgowych urzędów miar:

- 1) Okręgowy Urząd Miar w Warszawie obejmuje województwa: mazowieckie, podlaskie i lubelskie;
- 2) Okręgowy Urząd Miar w Krakowie obejmuje województwa: małopolskie i podkarpackie;
- 3) Okręgowy Urząd Miar we Wrocławiu obejmuje województwa: dolnośląskie i opolskie;
- 4) Okręgowy Urząd Miar w Poznaniu obejmuje województwo wielkopolskie;
- 5) Okręgowy Urząd Miar w Katowicach obejmuje województwo śląskie;
- 6) Okręgowy Urząd Miar w Gdańsku obejmuje województwa: pomorskie i warmińsko-mazurskie;
- 7) Okręgowy Urząd Miar w Łodzi obejmuje województwa: łódzkie i świętokrzyskie;
- 8) Okręgowy Urząd Miar w Bydgoszczy obejmuje województwo kujawsko-pomorskie;
- 9) Okręgowy Urząd Miar w Szczecinie obejmuje województwa: zachodniopomorskie i lubuskie.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem²⁾

MINISTER ROZWOJU I FINANSÓW

1) Minister Rozwoju i Finansów kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 września 2016 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Finansów (Dz. U. poz. 1595).

2) Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki, z dnia 19 marca 2010 r. w sprawie zniesienia niektórych obwodowych urzędów miar oraz określenia obszaru działania i siedzib okręgowych i obwodowych urzędów miar (Dz. U. poz. 341), które utraciło moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 10 pkt 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

1. Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 oraz ...), zwanej dalej „ustawą”.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy miar, a także określa ich obszar działania siedziby, uwzględniając w szczególności zapotrzebowanie na czynności metrologiczne w poszczególnych regionach, rozwój gospodarczy oraz tradycję w tym zakresie.

W związku z ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. poz. ...), która w związku z likwidacją obwodowych urzędów miar dokonała zmiany upoważnienia zawartego w art. 13 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy.

Celem projektowanego rozporządzenia jest dostosowanie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach przed jej nowelizacją, do zmian wynikających z ustawy.

W projekcie rozporządzenia nie proponuje się wprowadzenia zmian w istniejącej strukturze okręgowych urzędów miar, z tego powodu projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów dotyczących tworzenia lub znoszenia okręgowych urzędów miar.

2. Stan w dziedzinie, która ma zostać uregulowana.

Na podstawie upoważnienia zawartego w art. 13 ustawy z dnia 11 maja 2011 r. – Prawo o miarach, wydane zostało rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 19 marca 2010 r. w sprawie zniesienia niektórych obwodowych urzędów miar oraz określenia obszaru działania i siedzib okręgowych i obwodowych urzędów miar (Dz. U. poz. 341), zwane dalej „rozporządzeniem”.

Obowiązujące rozporządzenie określa:

1) siedziby i obszar działania okręgowych urzędów miar,

2) siedziby i obszar działania obwodowych urzędów miar.

3. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

W projekcie rozporządzenia wprowadza się przepisy określające siedziby i obszar działania okręgowych urzędów miar. Przepisy te są zgodne z dotychczasowymi przepisami w tym zakresie.

Zgodnie z projektem rozporządzenia struktura okręgowych urzędów miar jest następująca:

- 1) Okręgowy Urząd Miar w Warszawie obejmujący województwa: mazowieckie, podlaskie i lubelskie;
- 2) Okręgowy Urząd Miar w Krakowie obejmujący województwa: małopolskie i podkarpackie;
- 3) Okręgowy Urząd Miar we Wrocławiu obejmujący województwa: dolnośląskie i opolskie;
- 4) Okręgowy Urząd Miar w Poznaniu obejmujący województwo wielkopolskie;
- 5) Okręgowy Urząd Miar w Katowicach obejmujący województwo śląskie;
- 6) Okręgowy Urząd Miar w Gdańsku obejmujący województwa: pomorskie i warmińsko-mazurskie;
- 7) Okręgowy Urząd Miar w Łodzi obejmujący województwa: łódzkie i świętokrzyskie;
- 8) Okręgowy Urząd Miar w Bydgoszczy obejmujący województwo kujawsko-pomorskie;
- 9) Okręgowy Urząd Miar w Szczecinie obejmujący województwa: zachodniopomorskie i lubuskie.

Powyższa struktura okręgowych urzędów miar odpowiada strukturze obecnie istniejącej.

W projekcie rozporządzenia nie określa się siedzib i obszarów działania obwodowych urzędów miar, co wynika z art. 3 ust. 1 ustawy.

4. Proponuje się, aby projektowane rozporządzenie weszło w życie z dniem ..., co jest zgodne z zasadą określoną w uchwale Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205) oraz czternastodniowego okresu *vacatio legis*, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296).

5. Przedkładany projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

6. Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu

notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża dyrektywę (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednoczenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

7. Projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.).

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów w sprawie określenia obszaru działania i siedzib okręgowych urzędów miar</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Departament Doskonalenia Regulacji Gospodarczych</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>Źródło Art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2016 r. poz. 884 oraz ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p> <p>Wykaz prac legislacyjnych Ministra Rozwoju</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W związku z ustawą z dnia ... o zmianie ustawy – Prawo o miarach oraz ustawy o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. poz. ...), która w związku z likwidacją obwodowych urzędów miar dokonała zmiany upoważnienia zawartego w art. 13 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy.

Celem projektowanego rozporządzenia jest dostosowanie rozporządzenia wydanego na podstawie art. 13 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach przed jej nowelizacją, do zmian wynikających z ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązanie problemu określonego w pkt 1 możliwe jest wyłącznie w drodze wydania nowego aktu (rozporządzenia).

W projekcie rozporządzenia wprowadza się przepisy określające siedziby i obszar działania okręgowych urzędów miar. Przepisy te są zgodne z dotychczasowymi przepisami w tym zakresie.

W związku z tym, że w projekcie rozporządzenia nie proponuje się wprowadzenia zmian w istniejącej strukturze okręgowych urzędów miar, projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów dotyczących tworzenia lub znoszenia okręgowych urzędów miar.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Struktura administracji miar w państwach OECD i UE jest domeną prawa krajowego. Rozwiązania w tym zakresie są uzależnione od warunków w danym państwie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji Miar	Główny Urząd Miar, 9 okręgowych urzędów miar,	GUM	Utrzymanie dotychczasowej struktury okręgowych urzędów miar.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organami administracji miar oraz producentami i użytkownikami przyrządów pomiarowych, a także ze stowarzyszeniami i związkami tych podmiotów.

Projektowany dokument zostanie opublikowany na stronie BIP RCL oraz na platformie www.konsultacje.gov.pl.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2015 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]
------------------------	---

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Proponowane zmiany nie będą mieć wpływu na sektor finansów publicznych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2015 r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne	przedsiębiorcy, rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Proponowane zmiany nie będą mieć wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

X	nie dotyczy
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane zmiany prawa nie mają wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

Projektowane zmiany prawa nie mają wpływu na wskazane obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Rozwiązanie problemów zidentyfikowanych w pkt 1 powinno nastąpić po wejściu w życie proponowanych zmian prawa.

Proponuje się, aby rozporządzenie weszło w życie z dniem ...

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się przygotowania oceny funkcjonowania proponowanych przepisów ex-post.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Bez załączników.